

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 8
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 27 ФЕВРУАРИ 2018 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Лозан Панов - председател на Върховния касационен съд

ОТСЪСТВА: Красимир Шекерджиев

На заседанието присъства Теодора Точкова – главен инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет

На заседанието присъства Мария Христова – и.ф. главен секретар на Висшия съдебен съвет, *съгл. Заповед № ВСС – 2158/20.02.2018 г.*

Разпечатка от компютризираната система за гласуване на решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Откриване на заседанието – 09.35 ч.

ЛОЗАН ПАНОВ: Откривам заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, днес – 27 февруари 2018 г. Няма предложения за допълнителни точки в дневния ред. Така че започваме с дневния ред.

Точка първа от дневния ред. Заповядайте, г-жо Имова!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, точка първа от дневния ред е посветена на изслушване на предложение на Комисия по атестиране и конкурси на Съдийската колегия, която предлага на Съдийската колегия да изслуша колегата районен съдия Емилиан Любенов Лаков – съдия в Софийски районен съд, с ранг „съдия в ОС“, поради постъпило възражение срещу изготвената комплексна оценка за периодично атестиране „добра“, с 82 точки, по показателите и критериите, които са били в сила по отношение на Методиката за атестиране, която се е прилагала до влизане в сила на Наредба № 2/23.02.2017 г., т.е. колегата Лаков е атестиран по стария ред и в този смисъл комплексната му оценка по проведеното периодично атестиране, в цифрово и в словно отношение представлява „добра“, тъй като работата му е оценена на 82 точки, т.е. „добра“. Колегата Лаков в законния срок възражава срещу тази оценка, като възражението е по реда на чл. 205, ал. 1, и ал. 2 от Закона за съдебната власт. Колегата възражава срещу законосъобразността и обосноваността на тази оценка (момент, че не мога да се съсредоточа, ако говорят колегите), като счита, че подходът на атестационния състав е неправилен, колегите са акцентирали върху несвършената работа, а не върху свършената от него работа, защото той в своето възражение сочи, че всъщност за атестационния период той е разгледал и решил 3916 дела, бил е свръхнатоварен над средната натовареност за колегите от неговото отделение. Разгледал е 3916 граждански дела през този период, като 88 % от тях, т.е. 3041 са до един месец, а до три месеца са свършени 384, т.е. са изготвени до 3 месеца 384 съдебни акта. Общо, ако се погледнат актовете му приключени, т.е. изготвени съдебни актове до 1 месец и до 3 месеца, те бележат 88 % от общо постановените актове за този период. Колегата възражава и казва „Това е едно постижение, а не един минус“. Обратната теза е заел атестационният състав, който е

посочил, че всъщност имаме драстични забави в този период при изготвяне на съдебните актове, тъй като в срок до една година са изготвени 330 съдебни акта, а в срок над една година те са 160. Пзовавайки се на тези данни, атестационният състав е коригирал предложената оценка от 86 точки от Помощната атестационна комисия и е намалил оценката по критерия „Експедитивност и дисциплинираност“ с 4 точки, т.е. с 5 точки, но пък е увеличил оценката по критерия „Правни познания и умения за прилагането им“ с 1 точка, тъй като резултатите от качеството на работата на този колега са изключително добри, той показва едни високи постижения в критерия „Правни познания и умения“, има изключително малък брой отменени и изменени съдебни актове, поради което атестационната комисия е увеличила по този критерий с една точка предложените от Помощната атестационна комисия, но така или иначе пък е намалила точките, които са определени от Помощната атестационна комисия с 5, или общата оценка за работата на колегата през този петгодишен период, през който е обследвана неговата работа, възлиза на 82 точки, което по Методиката представлява добро изпълнение на работата.

Колегата Лаков не е доволен от тази оценка, счита, че е оцетен. Счита, че законосъобразната оценка за неговата работа би трябвало да бъде много добра. Изложил е пространно във възражение, което е приложено на нашите монитори в материалите към точка първа, доводи във връзка с това възражение и комисията предлага да бъде изслушан така, както е посочена процедурата в закона. Съответно членове на атестационния състав са изготвили в защита на своята оценка доводи, които също са на нашите монитори. Те се позовават на показателите, които се разглеждат при преценката на този критерий, а именно „Експедитивност и дисциплинираност“. Показателите, които формират оценката по този критерий, са резултатите от проверката на

Инспектората, резултати от други проверки на магистрата, спазване на професионалната етика, поощрения и наказания през периода, за който се извършва атестирането. В този аспект колегите, които са атестирали колегата Лаков посочват, че той е бил проверяван три пъти от Инспектората, били са образувани 3 дисциплинарни производства срещу него, имало е 43 сигнала за забави както при насрочването и разглеждането на делата, така и при изготвянето на съдебните актове, поради което именно са тези проверки от Инспектората и резултатите са показали посочените забави. Именно тези обективни данни са дали повод на колегите от атестационния състав да намалят оценката му на „добра“. Съответно обаче са налице и обективни данни, че по жалби на колегата Лаков срещу наложените дисциплинарни наказания по 3 дисциплинарни дела, 2 от тях за забави извън атестационния период, а едно от дисциплинарните производства за забави обхващащи обследвания период на атестиране, тези актове са отменени от Върховния административен съд. И трите акта по дисциплинарните производства са отменени, като аргументите на колегите от Върховния административен съд, петорен състав (по всичките дела са петорни състави) са, че колегата не може да носи виновно отговорност за тези конкретни забави, които са били предмет на разглеждане на дисциплинарните дела поради свръхнатовареността му, т.е. за атестационния период той е разгледал и решил 3916 дела и 88 % актовете по тях са постановени в едномесечен и тримесечен срок, което при тази свръхнатовареност не обуславя виновно неизпълнение на работата, поради което тези забави са отчетени като невиновно причинени на страните на правосъдието. Това са мотивите в решенията на Върховния административен съд.

Позовавайки се разбира се на тези решения, колегата Лаков възразява срещу оценката на атестационния състав, който е разгледал

процесната комплексна оценка в рамките на периодичната атестация за периода от 24.11.2011 г. до 24.11.2015 г. на колегата.

Аз се опитах малко сбито да предам основните аргументи както на атестационния състав, който е намалил оценката, предложена от помощния атестационен състав, така и аргументите по възражението срещу тази оценка от колегата Лаков и затова комисията предлага да изпълним процедурата по неговото изслушване, да чуем неговите възражения и след което да преценим доколко предложената оценка от КАК е законосъобразна и обоснована, като решението на членовете на Комисията по атестирането и конкурсите, което се предлага на Съдийската колегия е да се остави без уважение възражението, да се приеме атестацията, която е предложена от атестационната комисия и в този смисъл мнозинството от КАК предлага проекторешение на вашето внимание, но на първо място нека да изслушаме колегата по реда на чл. 205, ал. 2 от ЗСВ.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, предлагам ви изказванията да бъдат след изслушване на нашия колега. Нека да поканим съдия Лаков.

(Емилиан Лаков влиза в залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте! Съдия Лаков, Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет разглежда първа точка от дневния ред, която е свързана с Ваше възражение срещу комплексна оценка по атестирането. Имате възможност да изложите своите възражения, да изложите своите аргументи, заповядайте!

ЕМИЛИАН ЛАКОВ: Благодаря ви за възможността да говоря пред вас. Ще се постарая да бъда максимално кратък и конкретен.

Първо, искам да изложа няколко възражения по въпроса дали въобще се налага в момента да се извършва или да приключи периодичното ми атестиране и после евентуално по същество ще

изложа възражения. Аз не съм специалист по Закона за съдебната власт, но анализът, който се опитвам да направя, показва, че периодично атестиране според чл. 196, ал. 1 от ЗСВ се предвижда в уредената хипотеза в точка 3, а именно на всеки 5 години от атестирането за несменяемост. Изключение е предвидено в точка 4 от същия член във връзка със следващия 197, ал. 5. Правя това възражение, тъй като нямам интерес от тази атестация в момента, тъй като тя според мен не е положителна. Периодът, за който се отнася атестацията, съвпада почти изцяло с периода, за който съвсем скоро ми се изготви атестация за несменяемост. Според текста така, както го тълкувам (чл. 196, ал. 1, т. 3 от ЗСВ) такова съвпадение на периоди за атестиране се предвижда само по изключение в няколко хипотези, когато се участва в конкурс, избор за административен ръководител, мотивираност на Инспектората или по искане на съдията, ако има интерес. Аз считам, че в случая тази хипотеза не е изпълнена и предишното ми атестиране не следва да се извърши, а ако се извърши, няма да е законно. Именно поради тази причина, защото предходното атестиране в някаква степен, според мен, има сила на присъдено нещо, образно казано, за този период. Ако тези аргументи не се възприемат, както поисках и пред КАК, бих настоявал за разглеждането на въпроса за тази атестация след приключване на висящото срещу мен дисциплинарно производство, тъй като в него се изследват именно спорните пунктове, по повод на които съм направил възражение, касаещи именно изследването на забавите ми и как би следвало да бъдат преценявани.

Ако и това не се възприеме, по същество накратко само бих казал – доволен съм от предишната атестация в частта, с която се възприема, че следва да ми се увеличат точките, касаещи качеството на работата ми. Бих изтъкнал няколко важни факта от оценката, която ми е

направена, а именно, че за процесния период, който отново повтарям съвпада със съвсем скоро проведена атестация, съм свършил с краен акт около 4000 дела. Казвам около, защото съм оспорил доказателствените източници, въз основа на които се правят изводи, макар че в някаква степен те се доближават до истината, но каква е точно, вече това е спорен пункт. Подробно съм развил аргументи във възражението, те в някаква степен са обсъдени от КАК. От тези 4000 акта 1000 са решения по същество по искиви дела, от тях 45 са отменени. Значи действително има забавени, но практиката на Върховния съд поне досега е такава, еднопосочна в множество решения, че на забавите следва да се гледа и да се оценяват според, да се гледа критично на забавата според това доколко обективно съдията има възможност да изпълни задълженията си, за да работи в срок. Във всички хипотези на това изследване спрямо мен, вече в три дисциплинарни производства в петчленен състав на ВАС еднопосочно се е възприемало, че няма вина в работата ми по отношение на забавите, които съм допуснал. Факт е, обективно имам забави, но дотук поне се възприемаше, че нямам аз вина. Накратко това са ми аргументите. Надявам се за вашето положително решение, като настоявам преди всичко за прекратяването на процедурата по атестирането, поради първоначално изложените аргументи. Ако нямате въпроси, това беше.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря, съдия Лаков. Колеги, има ли въпроси към нашия колега? Заповядайте, г-жо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз имам един въпрос към колегата. Колко пъти седмично заседавате, с колко на брой дела и каква е продължителността на едно съдебно заседание, средно?

ЕМИЛИАН ЛАКОВ: Заседавам два пъти седмично. През процесния период имаше случаи, когато заседавах целодневно два пъти

седмично. В последните няколко години, последните 2-3 години, не мога точно да фиксирам кога заседавам за половин ден. Обичайно последните 2-3 години именно с 10 дела влизам в заседания, значи седмично с 20, месечно с 80. Това говоря за периодите, когато не сме в съдебна ваканция. В предходни периоди до 2014 г. пикът на натоварването в Районния съд беше от 2011 до 2014 г. В тези периоди съм заседавал по някои пъти, рекордът ми е с 40 дела в едно заседание. Вярно е, че както е отбелязала КАК, те не са сложни в болшинството от тези дела, но има и сложни. Факт е и това.

И тук подсецам и за едно допълнително възражение, което не ми хареса в оценката на КАК – изтъква се аргумента, че съм гледал забавено някое лесно, едно лесно дело, което се сочи конкретно. И такъв подход, според мен, е некоректен поради простата причина, че ако се беше посочило едно трудно дело, което съм решил бързо, това също нямаше да е достатъчно показателно за работата и така извадено пред скоби не показва истината. Заседавам много с множество дела, но истината е (тя вече предполагавам в някаква степен се възприема от Висшия съдебен съвет и се търси решение е), че натоварването в Районния съд е несправедливо и в рамките на тази несправедливост аз твърдя (както в тези решения на Върховния съд, които посочих преди малко) съм титулуван три пъти като „най-натоварения съдия в най-натоварения съд“. Това е истина за тези периоди поне, които съм изследван по съдебен ред доказано в тези съдебни актове, които съм ги видял. Така че в рамките на тази свръхнатовареност има вече допълнителни, свръхдопълнителни, върхове във върховете – как да ви обясня не знам точно, с които се налага част от съдийския колектив да се бори, съответно и да допуска и забави. И тук дежурният аргумент отсреща е „Добре, как едни съдии могат да се справят, а други не!“, аз твърдя, че така нареченото „справяне“ е преди всичко в тези колеги,

които в някаква степен не са се докоснали до тази свръх, свръхнатовареност, двойна свръх (как да я нарека). Да, болшинството вече надхвърляме тези критерии за свръх, но от този критерий още по-големи върхове. Говоря по всички статистически показатели: разглеждане на дела в открито заседание; решаване на дела по същество по иски дела. Специално тези факти се виждат и в сега провежданите спрямо мен дисциплинарни производства, по които в множество от следствените източници личат тези мои твърдения. Да не ставам многословен, това ми бяха аргументите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Лаков. Колеги, други въпроси към съдия Лаков?

Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: През някаква част от атестирания период дали сте бил освобождаван от разпределение на нови дела и/или от влизане в съдебни заседания за някакъв период поради различни причини, и ако има такива да ги посочите.

ЕМИЛИАН ЛАКОВ: Не е имал такъв момент през атестирания период да бъде спиран от разпределение на дела, докато в рамките на този период множество колеги бяха спирани. Това нещо в съда го знаем помежду си. В по-голямата част от случаите тези спирания имаха мотиви. Аз не твърдя, че са били неоснователни, но факт е, че за голям кръг хората, от които бяха спирани, примерно някой колега като се разболее или като има някой близък болен член от семейството – това е разбираемо, нали налага се и това, но когато стане масово явление не е приемливо за нас.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да разбирам, че за целите на изписването на делата през определен период не сте бил изключван от разпределение или освобождаван от влизане в съдебно заседание?

ЕМИЛИАН ЛАКОВ: Не, не съм бил. Аз това отговорих първоначално.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Други въпроси? Заповядайте, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Съдия Лаков, понеже казахте, че се справят колегите, които не са били толкова натоварени, както Вас, бихте ли разтълкували това изречение?

ЕМИЛИАН ЛАКОВ: Да. Как да кажа - има и гениални колеги, наистина, които пишат ужасно много решения, всичките до едно в срок. Обаче често пъти се показва, че такъв кръг колеги пък са най-отменяните от горната инстанция, разбирате ли? Има и такъв кръг, но те са твърде малко на фона на... Значи масовото явление е, че когато един съдия не е бил спиран, когато е с по-тежък състав, когато е работил при свръхнатовареност над средната (говоря за Районния съд, а не въобще за страната) обикновено забавите му са очевидни и няма избор от тази ситуация да излезе. Значи блато, това е блато, разбира те ли? Преценявайки огромния състав, каквото и да се прави винаги има дела, които изостават, няма как да бъдат докоснати, за да се движат с това темпо, което се налага. Това е отговорът ми.

Сега, ние наблюдаваме в годините и се възмущаваме доста колеги, че има откровено толериране на колеги, които, когато получат нов състав, но по-късно започват да бъдат спирани или пък им се оказва по някакъв друг начин подкрепа, което на фона на тази свръхнатовареност между всички, тези, които не се ползваме от такива облаги, роптаем и това ми е аргумента, че „Ето те наистина се справят“, но ето сега ще ви дам друг пример, специално тук мога да се позова на акта на Инспектората, който сега служи за обвинение срещу мен. В него се сочи един колега, който е перфектен, нито едно дело не е забавил в целия изследван период, а пък аз имам и така, не съм отличник

очевидно според тези твърдения, защото съм забавил кръг дела, които се сочат. Обаче колегата, според тези твърдения, е решил 1200-1300 решения (говоря само за иски решения), пък аз съм решил 1500. Добре. Значи, като се извадят тези 200 горница, за да ми се търси защо съм ги забавил, значи те са в повече свършена работа, нали? Аз мисля, че доводът би бил коректният да се каже: „Добре, като си свършил повече работа, очевидно няма повод да се търси проблем“. Проблемът е организационен, по-скоро на фона на съда, да се намери ... за едно справедливо разпределение на делата. Е, хубаво, посипвам си главата с пепел! Може би, ако бях нощувал в съда, сигурно щях да ги приключа и тези в срок, но по всички дела в съда, които се водят срещу мен, се вижда, че аз работя и в събота, и в неделя, полагам извънредни усилия да имам около 150 и отгоре дни неизползван платен годишен отпуск – какво повече да направи един човек, нали? Здравето си даваме за всичко това и накрая, когато застанем пред конкуренти, защото забележете не само между нас в Районния съд, а и колегите, с които бихме конкурирали от други съдилища, които са в пъти, пъти по-леко натоварени от нас, обаче колегата бил дошъл с отлична атестация и ще каже: „Ето аз съм отличник! Колегата е калпазанин. Не трябва да расте.“ И така, това са ми аргументите, чисто по човешки, юридическите ги изложих в началото. Надявам се да ги възприемете.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Лаков.

Г-жо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Въпреки че въпросът ми не касае атестационния период, но с оглед на това, което казахте преди малко, искам да Ви попитам – Вие при поемане на състава с колко дела го поехте?

ЕМИЛИАН ЛАКОВ: Доста трудно ми е да Ви отговоря на този въпрос, защото аз, когато го поех колежката преди мен дълъг период е

била в отпуск, тъй като се е подготвяла за раждане. Съставът не беше воден добре, в смисъл не беше воден добре статистически, за да има яснота върху този въпрос, но при всички положения с над средната за съда към онзи момент, това беше 2010 година. Това е отговорът ми, но... (Реплика от залата: 2010 г.?) Да, говоря за 2010 г., когато поех този състав, който ръководя в момента. (О. Керелска: И с колко дела е доклада?) По статистиката тогава около 300, но според мен тази статистика не беше вярна. И друг проблем бих отворил. Темата за статистиката е огромна за Районния съд и при подготвянето, отчита много неверни данни именно поради механизма, по който се готвеше през годините, а той е деловодителят или секретарят да подготвят справки, които да се подават и обобщават, и по трасето за събирането на тази информация се получават доста пропуски, меко казано. Сега, когато работи деловодна програма се надяваме, че нещата ще бъдат по-добре, но в годините нямаше как да се улови това нещо, т.е. физически беше невъзможно за множество съдии да се хване да се сметне по срокове, по дела и т.н. всичко да се види. И тази статистика в по-голямата си част аз я оспорвах по всички, по делата, които се водят и ме касаят.

ЛОЗАН ПАНОВ: За какво ...

ЕМИЛИАН ЛАКОВ: На моя състав ли? (Л. Панов: Да.) В момента на моя състав са около 450 висящи дела, плюс тях имам да пиша около 80 решения, това са по исковите, а отделно имам още около може би 50 или 100 по заповедни да пиша, а отделно имам около пет-шестстотин заповедни, които са висящи и перманентно за нещо се движат по процедура, защото след като напиша заповедта, знаете, нали се налага да се процедира по делата, ако няма възражения и т.н. да се движат напред. Тоест заповедните дела не приключват с изписването на заповедта, така че в общи линии горе-долу това ми

статистиката в момента на състава. И работим, не се спираме. Хората недоволства с основание за забавите, но и ние недоволстваме, че пък не можем да спазим сроковете и то не зависи от нас. Аз отново повтарям – Върховният съд досега гледаше по този начин, след като сме поставени с такова блато, ние не можем обективно всичко това, като ги разглеждаме в тези срокове, каква вина може да ни се потърси отсреща?!

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова, заповядайте!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Колега, тъй като тук органи основно има цифри, искам да Ви попитам прочетох, че сте гледал първоначално и наказателни, и граждански дела. (Е. Лаков: Да.) Предполагам сега само граждански гледате вече? (Е. Лаков: Да, до 9 март.) Не можах да разбера какъв е предметът на групата дела, които гледате? (Е. Лаков: Граждански дела гледам) Да, да, мисълта ми е разделени ли сте на вещни, облигационни, трудови, специализация имате ли?

ЕМИЛИАН ЛАКОВ: Предмета на гражданските дела, които гледам са търговски, делби, трудови, облигационни спорове, потребители. Извинявайте, не сте чули? Значи предметът на гражданските дела, които гледам са търговски, трудови, делби, облигационни дела по Закона за потребителите. Вижте, в Районния съд наистина се гледат болшинството лесни дела – това е факт. Обаче има нещо друго, което е много важно и трябва да се отчете. Когато се завари един стар състав, обикновено този състав се заварва с тежките дела, които са се утаили в годините и не са движени перманентно. Това са делби, това са засукани казуси по множество искове и ти като поемеш един такъв състав, тези 200-300 дела това ще е съвсем различно от тези, които биха дошли нови и ... биха се утаили по някакви тежки дела, които се движат бавно, и когато излезе решение по едно такова дело, значи то се пише много по-бавно, отколкото едно друго дело, което е

(Прекъснат от Б Димитрова без микрофон: Има констатация за голям брой леки дела...) Да, има голям брой леки дела, факт. (Реплика без микрофон: Съществува.) Не, аз не го оспорвам, но има и тежки, има леки, има и тежки.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други въпроси към съдия Лаков? Ако няма други въпроси, съдия Лаков, благодаря Ви. Малко ще изчакате отвън, за да може да Ви кажем какво е нашето решение. Благодаря Ви.

(Емилиан Лаков излиза от залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Изслушахме съдия Лаков. Той изложи различни аргументи. Първият свързан със самата процедура и това, че не се налага извършването на крайна процедура. Вторите аргументи бяха вече по същество.

Заповядайте, г-жо Имова!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, г-н Панов. По възражението на колегата Лаков това е интригуващият момент тук и по възражението - той казва, че процедурата, открита за периодичното му атестиране е открита несвоевременно, тъй като преди това преди да изтекат 5 години, т.е. 4 години, защото по стария закон периодът е друг, той е бил 4 години, но той твърди (и основателно според мен), че преди да изтече 4-годишния период след придобиване статут на несменяемост е следвало да се открие процедура за периодично атестиране. В случая обаче новият състав на Съдийската колегия и респективно на Комисията по атестирането и конкурсите заварва две процедури открити паралелно. Едната процедура е била за придобиване статут на несменяемост на колегата Лаков, а другата непосредствено след това е открита и процедура за периодично атестиране. Трябва да отбележим, че и процедурата за придобиване статут на несменяемост, и процедурата за периодично атестиране са извършени по стария ред по § 206, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ, съгласно които е предвидено, че при висящи

процедури, които заварват влизането в сила на новия закон атестирането се извършва по съответния досегашен ред, казва законът, т.е. довършва се по старата процедура. Така, и какво гласи стария текст на чл. 197, ал. 1 от ЗСВ преди изменението му в сила от 09.08.2016 г. *“Атестирането за придобиване статут на несменяемост има за цел извършване на обективна оценка на професионалната квалификация и деловите качества, проявени след навършване на петгодишен стаж на длъжност съдия, прокурор или следовател. При атестиране за несменяемост, е второто изречение, се вземат предвид и резултатите от периодичното атестиране на съдия, прокурор и следовател.”* Колеги, това е така, защото периодичното атестиране се е извършвало на всеки четири години, докато атестирането за придобиване статут на несменяемост се извършва на пет години. Това противоречие в закона очевидно е избегнато с новите правила в сила от август 2016 г., в които се казва, че първо се придобива статут на несменяемост и това е основополагаща атестация за един магистрат, защото при незадоволителна оценка той просто се освобождава от системата. Затова придобиването на статут на несменяемост е един основополагащ елемент в кариерното развитие на всеки магистрат. Той се придобива по новите правила след петгодишен стаж в системата, след което вече се изготвя пак след още пет години атестация, която обследва, т.нар. „периодична атестация“, но това са правилата по новия ред. При старите условия и ред ние виждаме това противоречие, тази колизия в сроковете. От една страна, периодично атестиране се предвижда на четири години, а придобиване статут на несменяемост на петата година, след навършване на петата година от кариерното развитие на магистрата. При тези условия колегата е атестиран и периодично, и за придобиване статут на несменяемост.

Казвам и нещо в негова подкрепа, и в негов интерес. Той е получил 77 точки при оценката му за придобиване статут на несменяемост, т.е. една добра оценка. Той не е възразил срещу тази добра оценка. При оценяването му в процедурата за периодично атестиране, а той е получил по-висока оценка от ПАК – 86 точки, от атестационната комисия при КАК е получил 82 точки при обстоятелствата, от ПАК 86, от атестационната при КАК, намалена е атестацията му - 82 точки. Следователно той има правен интерес. Така или иначе двете атестации вече са факт, той има правен интерес и то те са изготвени на базата на законова уредба при старите условия и ред. Така че не бихме могли тук да говорим за недопустима процедура при проведеното периодично атестиране, за каквато сочи колегата Лаков. Освен това не е в негов правен интерес, той все пак е получил по-високи оценки при проведеното периодично атестиране.

И тук вече е нашата преценка дали основателно са му отнети тези 5 точки от възможни, т.е. намалени са му по критерия „Експедитивност и дисциплинираност“, атестационният състав е намалил с 10 точки от възможни 20 във връзка именно с обективизираните забави, но ние всички разбрахме на какво се дължат тези забави. Имаме и решения на Върховния административен съд, който се е произнесъл по това доколко свръхнатовареността може да се преценява като фактор, който да влияе драстично върху намаляване на оценката при обсъждане на критерия „Експедитивност и дисциплинираност“, когато се извършва периодично атестиране на магистрата.

Моето лично мнение колеги е, че оценката, която е предложила Помощната атестационна комисия е обективна и аз предлагам да вземем решение, т.е. да изменим решението предложено от Комисията по атестирането и конкурсите, като увеличим оценката на колегата Лаков с 4 точки, т.е. да му признаем добро изпълнение на

работата такава, каквото е било признато и от Помощната атестационна комисия, която все пак се е състояла от колеги, които са извършвали инстанционен контрол върху неговата работа и които са изразили положително отношение към качеството, достиженията и уменията на този колега да мотивира делата си и да прилага правилно закона. Той има много малко отменени актове, доколкото знам. Той не иска атестация, той иска просто коригиране на оценката. Той това иска.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-жа Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз също ще взема отношение по двата въпроса, които бяха поставени.

По отношение на процедурата смятам, че е допустимо извършването на периодично атестиране, защото става дума за атестиране по стария ред. Действително по стария закон се сблъскахме с парадокса магистратите да бъдат периодично атестирани преди да са придобили статут на несменяемост. Дори миналата година в рамките на работата в Комисията по атестиране и конкурсите това будеше недоумение, но така или иначе при атестиранията по стария ред имаше съвпадане на периода периодично атестиране и придобиване статут на несменяемост, така че за мен това не е процесуална пречка за атестиране на колегата.

По същество. Колеги, аз си мисля, че докато не решим проблема за натовареността на Софийски районен съд някак си нямаме моралното право да санкционираме колегите затова, че не изготвят съдебните актове в срок и не разглеждат в срок съдебните производства. Вярно е, че цифрите, които са изложени във възражението и съответно в отговора на това възражение са очевидни и показателни – 160 броя акта, изготвени над 1 година, т.е. очевидно сериозно просрочени. Само че колеги, на фона на 3916 акта през атестационния период това аритметично погледнато, само като

статистика, сочи на 979 броя годишно съдебни актове, които трябва да бъдат изготвени. Няма значение дали са леки или тежки, те предполагат съдията да седне, да проучи делото, да обмисли мотивите и съображенията на съдебното решение и да го напише, да го обективира в словесен вид в съответната форма. Същевременно съдията трябва да насрочи делата, които постъпват непрекъснато и както чухме при 2 пъти седмично съдебни заседания, т.е. 20 дела на седмица излизат отново за писане или дори да бъдат отложени те също предполагат някаква процесуална дейност, при положение, че колегата не е и разтоварван досега по никакъв начин с оглед огромната висящност на състава, аз си мисля, че би било несправедливо да му бъдат отнемани 10 точки, това е половината от точките за „Експедитивност и дисциплинираност“ и също считам, че трябва да подкрепим оценката на Помощната атестационна комисия. Това е, което исках да кажа. Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Пашкунова. Колеги?

Г-н Мавров, заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Аз преглеждам едни таблици, които наистина се оказват в подкрепа на казаното от колегите, защото в първата таблица разгледани дела през 2012 г. има колеги с 1135, 1093, минава се през 1300 и няколко, 1400 и няколко, 1500 и колегата е с 1600, печатът не ми позволява да прочета по-нататък, хиляда шестстотин и осемдесет и нещо. Следващата таблица също повтаря същата статистика. Това са свършени дела, пак 2012 г. От 796, 1000, хиляда сто и нещо до 1208 за него. Следващата таблица (пак да не повтарям цифрите) той е един от най-натоварените съдии. Много е интересна една справка, която са дали от „Съдебна охрана“ до колко часа колегата е стоял на работа – това е много показателно – 23.00 часа, 22.00 часа,

23.00 часа, има дни, когато той е стоял едва ли не до сутринта 05.00 часа и т.н.

Напълно подкрепям това, което се каза досега и считам, че трябва да завишим оценката.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Други изказвания?

Г-жо Точкова, заповядайте! След това г-жа Керелска.

ТЕОДОРА ТОЧКОВА: Аз слушам този дебат и не съм съгласна с изложените доводи до момента. Вярно, колегата е натоварен. Вярно е и друго, че три пъти досега по отношение на него са правени предложения за дисциплинарни наказания. Той не си е взел поука, не е променил начина и организацията си на работа. Ежедневно в Инспектората, ежеседмично пристигат сигнали срещу неговата работа, неговите забави и на няколко други съдии, разбира се, те са примерно около 7-8 в гражданските отделения на Районния съд и около 7-8 в наказателното отделение на Районния съд.

Казвате, че натовареността на Районния съд все още е висока – така е, но в крайна сметка Съветът взе мерки. През последните години бяха предоставени нови съдийски щатни бройки на Районния съд. Какво прави впечатление от доклада на Районния съд (малко извън темата) за тази година. Всяко трето дело за разглеждане в Районния съд е останало нерешено, неприключено. Значи при положение, че един съдия не променя организацията си на работа означава само едно, че не желае да я промени. Не може тук да говорим за забави над година, а пък в последния акт на Инспектората забавите на колегата примерно за ненаписани решения достига до три години. Дайте да бъдем обективни и ако не бъдем до такава степен обективни, включително и строги по отношение на работата на определени колеги, аз не виждам как нещата ще се променят и какви резултати можем да очакваме, и какъв пример за останалите съдии?!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря ви, г-жо Точкова.

Заповядайте, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Малко се промени съдържанието на моето изказване след изказването на колегата Точкова. Искам да се възползвам от нейното присъствие тук и да я попитам според нея освен лошата организация в дейността на определени съдии, тя като ръководител на Инспектората и с оглед на придобилия вече поглед върху работата на Софийския районен съд, вижда ли други причини за това състояние на нещата, защото факт е, че в Софийския районен съд и Софийски градски съд като че ли се калкулират най-големите забави при решаване на делата. Освен лошата лична организация, виждате ли други причини и не считате ли, че трябва да се предприеме нещо и в тази насока? Защото тук колегата Мавров преди малко цитира извлечение от дневник за влизане и излизане в съда, където колегата е излязъл в 5 часа сутринта. Аз не знам дали, действително, ако той е поставен в невъзможност, как да се организира повече, защото човешкият организъм има някакви физически предели, т.е. нека да тръгнем от обективните причини и да вървим от общото към частното, да видим и в тази връзка ми е въпросът дали няма лоша организация на работата в самия съд като цяло. Тук, което аз сега хващам като нова информация за мене, макар че го бях чувала и преди това, но така не съм го осмислила като проблем, той казва: „Аз гледам делби, трудови, търговски, облигационни.“ За мен това е изненада. Едно време имаше някаква специализация в Софийски районен съд и тя е напълно възможна там с оглед голямата бройка съдии. Естествено, че като решаваш еднотипен вид дела ще ти е много по-лесно, отколкото млад съдията и да се мяташ из цялата материя. Освен това легенди се носят за обстоятелството, че едни колеги започват работата си като районни съдии с 300, 400 и повече висящи дела, и както колегата Лаков каза

останали са най-тежките дела и то е разбираемо, всички, които сме били в системата го знаем, че е така. Какво можем да направим ние по отношение на някаква справедливост в това отношение, защото много тежко се излиза от един затрупан състав с дела, влачени години наред и отделно една част от тях с по-голяма правна сложност. Нека създадем усещането и не само усещането, но обективно да го направим съдиите да могат да тръгват с равен старт в работата си и оттам нататък вече да видим кой е калпазанин, както колегата Лаков се изрази и следва да бъде наказан и кой не. Аз по принцип съм също за това, че трябва да има някакви дисциплиниращи мерки, защото действително има случаи, когато нещата касаят и собствени пропуски в организация на работата, но дайте ние първо да си свършим работата и даже аз призовавам колегите да сложим начало на този процес. Той може да бъде и трябва да бъде според мен в сътрудничество с Инспектората, но това трябва да го започнем, защото от една страна вървят атестации, от друга страна вървят дисциплинарки, дето и ние се чудим там като как да балансираме между закон и справедливост. Виждаме, че има проблеми, нека да започнем да ги изследваме тези проблеми, да направим една снимка на състоянието на нещата в Софийския районен съд и да набележим някакви мерки, ако трябва една работна група тук да направим от състава на Съдийската колегия и да вървим! Същото трябва да се направи и в Софийски градски съд, но там сега нали тече процедура по избиране на административен ръководител, докато в Софийския районен съд тази задача е отменната, има постоянно избрана административен ръководител и трябва да започне да се действа. И това не е само софийски въпрос. Аз и друг път съм казвала - това е национален въпрос, защото проблемите на софийските съдилища се пренасят на територията на цялата страна и нали с командирования, с преместване по чл. 194, ал. 2. Това е моето

предложение. Първо бих желала да получа отговор на този въпрос и второто ми предложение, ако колегите считат, че е уместно, да го направим сега, да се сформира една работна група, която да започне да работи в тази посока.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова, г-жа Точкова иска да вземе думата, имате ли нещо против тя да говори преди Вас? Благодаря Ви.

Г-жо Точкова, заповядайте!

ТЕОДОРА ТОЧКОВА: Естествено посочената от мен лоша организация на работата на съдията не е единствената причина за това състояние в Софийския районен съд и това съм го твърдяла неведнъж. За да се стигне дотук основната вина е на административното ръководство в съда, според мен, през годините. Неглижирани са проблемите, не са предприемани леките дисциплинарни мерки, съответно предложенията за дисциплинарни наказания са удряли на камък, тук, в Съвета впоследствие и във Върховния административен съд, съответно имало е и неравномерно натоварване. Това е така, което беше установено от Инспектората при проверка на дейността на Софийския районен съд, когато ръководител на съда беше съдия Методи Лалов. Затова има изготвено предложение за дисциплинарно наказание, което в момента е висящо в Съдийската колегия срещу него, тоест проблемите са натрупвани, включително и положителните атестационни оценки, които са давани на такива съдии през годините. Тук в момента да говорим затова да отрежем главата на един съдия, да го освободим от длъжност. Става дума затова да дадем обективна оценка за неговата работа и една добра обективна атестационна оценка е напълно достатъчна, за да може този съдия да вземе мерки в бъдеще да преодолее тези забави. Говорите за прекомерна натовареност – 2010 година съдията започнал с 300 дела, останали висящи от друг състав. Ами сега сме 2017 година! Той е могъл тези дела ги напише, да ги

изглежда при една по-добра организация на работата или пък при едни комплексни мерки, които са взети от административния ръководител. Говорите и той самият казва, че не били взети спрямо него подпомагащи мерки от страна на председателя на Районния съд. Ами пише в акта на Инспектората и тук на вниманието пред вас в доклада на атестационната комисия, че са му били изземвани в определен период от време всички заповедни производства на негов доклад по заповед на председателя на съда и са възложени на друг колега, който да ги напише. Значи ние по този начин толерираме един съдия да продължава по същия начин да работи. Иначе не съм против да се вземат мерки, да се създадат (Прекъсната от О. Керелска: А в каква посока ги предлагате примерно, въпреки че предмета ни на разсъждение днес е друг?) В каква посока ги предлагам? По-скоро всеки от нас – Инспекторат и Висш съдебен съвет, да поеме своята отговорност и да гледа обективно на работата си. Нямам против и да участваме в работна група, каквато предложите вие, защото все пак ние извършваме проверки и имаме поглед върху работата на Районния съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Димитрова, г-жа Марчева след това.

Г-жо Димитрова заповядайте!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Благодаря. Аз само исках да кажа, че също считам за неморално и несправедливо да наказваме съдиите от Районен съд – София при положение, че за всички ни е ясно, че там има структурен и функционален проблем. Ние не сме тук за назидание да раздаваме наказания или поощрения, а да решаваме проблеми, поради което може би следва да си насочим усилията именно към решаване на тези структурни проблеми на съда. Известно е на всички, че подобни мегаструктури трудно работят и най-после следва да вземем някакви мерки. Колкото и допълнителни щата да дадем за съдии и за съдебни служители, те просто ще потънат в това море. Всъщност не считам, че

следва да наказваме съдията за натрупаните през годините проблеми, а просто да ги решаваме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз исках да кажа следното. Гледайки последните таблици за 2016, 2017 и 2015 година, искам да ви кажа, че средномесечното постъпление на един съдия в Гражданско отделение в Софийски районен съд надвишава два пъти средномесечното постъпление на съдии в останалите районни съдилища, което според мен само по себе си говори достатъчно. Сега, да наказваме колегите за грешките на системата, затова, че ние не можем да стигнем до един извод каква е нормалната натовареност на един районен съдия, особено когато той примерно от младши съдия става районен съдия и на практика започва да се специализира, това също е въпрос, който следва да бъде решен, но аз съм категорично „против“ това Висшият съдебен съвет да играе ролята на светата инквизиция в случая по отношение на хора, които нямат никаква вина и това са младши хора, които (как да ви кажа) това е наистина аморално. Тази натовареност е като подвижни пясъци – в един момент човек просто се загубва изцяло в това море от дела и губи мотивация, защото ти пишеш, пишеш и те продължават да излизат, и повече ти се разпределят, и в един момент става не порочен кръг, но не мога да го обясня. Затова докато нещата не бъдат нормализирани, но аз считам, че вече има мерки, които сме взели и докато ние всъщност не доведем една нормална обстановка там, няма как да наказваме, нито да оцеляваме колегите при атестациите. Затова аз ще подкрепя предложението на колегата Имова за 86 точки, които са Помощната атестационна комисия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Мавров, искате да се изкажете също и след това г-н Кояджиков.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Мисля, че трябва да минем към гласуване вече, защото така, като работим само с цифри е много лесно и аз съм заварвал състав от 280 наказателни дела, през който са минали много колеги и са оставяли от всички дела, които са били на този състав, най-тежките. Така че нека да не работим само с цифри! Аз предлагам да гласуваме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: В тази връзка моето предложение е алтернативно на това, което предлага КАК, като в точка 2 предлагам да „Уважава възражението“, нашето решение да бъде „Уважава възражението на Емилиан Лаков“ и в точка 4 – да приемем, на основание чл. 206 комплексна оценка „МНОГО ДОБРА“ – 86 точки, каквото предложиха колежките Пашкунова и Имова, и каквото е предложението на Помощната атестационна комисия. Това предлагам да е алтернативата като решение. Иначе също съм на това становище, защото очевидно, че Лаков действително бави делата, но и работи. Да напишеш 4000 дела не означава да си почиваш. Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Новански, заповядайте!

БОЯН НОВАНСКИ (говори без включен микрофон): Аз съм съгласен с предложението на колегата Кояджиков и останалите, но искам да ви кажа, че това няма да промени нещата, защото колкото и да ви е досадно да гледаме цифри, ще ви дам пример от точка 13 от днешния дневен ред - съдия Кирчева от Луковит, в разглеждания период на атестация с 567 дела ѝ даваме 91 точки, а на Лаков сега ще дадем вместо 82 - 86, но неговите дела, които са гледани, са 3915. Тук има страхотна несправедливост и докато не се оправи ситуацията в Районния съд винаги ще е така, винаги ще има възражения, винаги ще има дисциплинарни дела и ние ще се чудим какво да правим.
(оживление в залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, предлагам ви да гласуваме.

Имаме две предложения. Едното е свързано с това да се остави без уважение възражението на съдия Лаков така, както е предложено от Комисията по атестирането и конкурсите и разбира се с това предложение следва провеждането на периодично атестиране, и приемането на комплексна оценка „добра“ 82 точки на съдия Лаков.

Другото предложение, което беше направено от (Прекъснат от Цв. Пашкунова: 86 е „много добра“) Да, да, в момента ви чета проекта на КАК, който ще подложи на гласуване също наред с предложението, което беше дадено в днешното заседание. Предложението в днешното заседание беше направено да се уважи възражението на съдия Лаков за изготвянето на комплексна оценка за периодично атестиране, да се проведе периодично атестиране на съдия Лаков и приема, на основание чл. 206 от ЗСВ комплексна оценка „много добра“ 86 точки на съдия Лаков – съдия в Софийски районен съд, с ранг „съдия в ОС“.

Това са двете предложения. Едното предложение е на КАК, както беше направено и на вашите монитори. Второто предложение е предложението на г-н Кояджиков, както и на г-жа Имова.

Имате ли нещо „против“ да ги поставим като алтернативно?

Имаме 11 гласа „за“, 2 гласа „против“. Приема се предложението да се уважи възражението на съдия Лаков, да се проведе периодично атестиране, да се приеме комплексна оценка „много добра“ 86 точки.

(След проведеното явно гласуване)

1. ОТНОСНО: Изслушване на Емилиан Любенов Лаков - съдия в Софийски районен съд, с ранг „съдия в ОС“ във връзка с

постъпило възражение срещу изготвената му комплексна оценка за периодично атестиране

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1.1. ИЗСЛУШВА, на основание чл. 205, ал. 2 от ЗСВ, Емилиан Любенов Лаков - съдия в Софийски районен съд, с ранг „съдия в ОС“, поради постъпило възражение срещу изготвената му комплексна оценка за периодично атестиране.

1.2. УВАЖАВА възражението на Емилиан Любенов Лаков - съдия в Софийски районен съд, с ранг „съдия в ОС“, срещу изготвената му комплексна оценка за периодично атестиране.

1.3. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 2 от ЗСВ, (в сила до 09.08.2016 г.), във връзка с § 206, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ (ДВ, бр. 62/09.08.2016 г.), периодично атестиране на Емилиан Любенов Лаков - съдия в Софийски районен съд, с ранг „съдия в ОС“.

1.4. ПРИЕМА, на основание чл. 206 от ЗСВ, комплексна оценка "МНОГО ДОБРА" - 86 (осемдесет и шест) точки на Емилиан Любенов Лаков - съдия в Софийски районен съд, с ранг „съдия в ОС“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека да поканим съдия Лаков, за да го уведомим за решението.

(Евгени Лаков влиза в залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Съдия Лаков, Съдийската колегия с мнозинство взе решение и уважи Вашето възражение срещу комплексната оценка за периодично атестиране. Беше проведено атестиране на основание чл. 196, т. 2 от ЗСВ на Вас и прие комплексна оценка „МНОГО ДОБРА“ 86 точки. Това е.

ЕВГЕНИ ЛАКОВ: Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря.

(Евгени Лаков излиза от залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, продължаваме с точка втора и следващите от дневния ред.

Заповядайте, г-жо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, г-н председател.

Втора точка от дневния ред е по предложение на КАК, която предлага откриване, на основание чл. 167, ал. 2 във вр. с чл. 194а, ал. 1 от ЗСВ, процедури за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, както следва. За административен ръководител-председател на Административен съд - Бургас, тъй като длъжността е свободна, при провеждане на последната конкурсна процедура на 12 декември 2017 г. няма избран кандидат.

На второ място, предлагаме откриване на процедура за избор на административен ръководител-председател на Районен съд - Велинград. Длъжността е свободна, след неуспешно проведени 16 броя процедури за избор на административен ръководител в този съд. Предлагаме и избор на административен ръководител-председател на РС-Девня; административен ръководител-председател на РС-Лом и избор за административен ръководител-председател на РС-Трън. Тези процедури са били откривани последователно в миналото, длъжностите са вакантни също така от дълго време, но безуспешно са провеждани. Когато са откривани такива за РС-Велинград не са постъпили кандидатури, същото е било за РС-Девня, за РС-Трън. Имам предвид решението на Съдийската колегия за откриване на процедури за избор на административни ръководители в тези съдилища, решението е било от 4 октомври 2017 г., обнародвано е в ДВ на 13.10.2017 г., но кандидатури не са постъпили за тези, които изброих - Велинград, Девня, Трън.

ЛОЗАН ПАНОВ: Извинявайте, че Ви прекъсвам. Мисля, че по отношение на Трън имаме избор на административен ръководител в друго населено място.

БЕРОНИКА ИМОВА: Нашите данни са, че няма постъпили кандидатури от последната процедура, която е обявена през октомври 2017 г. и обнародвана в ДВ. Няма постъпили кандидатури. Разбира се, има и други овакантени длъжности, колеги, това са за РС-Първомай, Велики Преслав, Горна Оряховица, но за част от тях имаме спорове пред ВАС, а за друга част въобще не са постъпили кандидатури след обявяването на конкурсите. Предстоят и нови такива решения за обявяване на конкурси, но сега КАК предлага да се открият процедури за избор на административни ръководители в тези 5 съдилища. Вие знаете, че процедурата се открива на основание чл. 167, ал. 2; в едномесечен срок от датата на обнародване на свободните длъжности в ДВ се подават съответните документи, които са описани в Наредба № 1 за конкурсите за магистрати и за административни ръководители, така че предложението на КАК е да се открие такъв конкурс за посочените 5 броя съдилища.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря, г-жо Имова.

Колеги, имате ли някакви възражения, изказвания? Ако няма, предлагам да гласуваме т. втора, така както е предложена от КАК /цитира решението по-долу/. Режим на гласуване.

11 гласа „За“.

/След проведеното явно гласуване/

2. ОТНОСНО: Проект на решение за откриване на процедури за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.1. ОТКРИВА, на основание чл. 167, ал. 2, във връзка с чл. 194а, ал. 1 от Закона за съдебната власт, процедури за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, както следва:

1. Административен ръководител - председател на Административен съд - Бургас - свободна длъжност;
2. Административен ръководител - председател на Районен съд - Велинград - свободна длъжност;
3. Административен ръководител - председател на Районен съд - Девня - свободна длъжност;
4. Административен ръководител - председател на Районен съд - Лом - свободна длъжност;
5. Административен ръководител - председател на Районен съд - Трън - свободна длъжност.

2.2. В едномесечен срок от датата на обнародване на свободните длъжности в Държавен вестник могат да се подават в администрацията на Висшия съдебен съвет предложения за назначаване на административен ръководител на съответния орган на съдебната власт. Към предложението се прилагат: подробна автобиография, подписана от кандидата; копие от диплома за завършено висше образование по специалността „Право“; копие от удостоверение за придобита юридическа правоспособност; свидетелство за съдимост, издадено за участие в конкурс по Закона за съдебната власт; медицинско удостоверение, издадено в резултат на извършен медицински преглед, че лицето не страда от психическо заболяване; концепция за работата като административен ръководител, която трябва да съдържа: лична мотивация за заемане на длъжността, анализ и оценка на състоянието на органа на съдебната власт,

очертаване на достиженията и проблемите в досегашната му дейност, набелязване на цели за развитието и мерки за тяхното достигане; удостоверение от Националната следствена служба, Столичната следствена служба или от окръжните следствени отдели към окръжните прокуратури за образувани досъдебни производства; декларация за имотното състояние, произхода на средствата за придобиване на имуществото и за наличието на частен интерес по образец, утвърден от Пленума на Висшия съдебен съвет; документи, удостоверяващи наличието на стажа по чл. 170 от ЗСВ и други документи, които по преценка на кандидата имат отношение към професионалните или нравствените му качества.

2.3. Решението да се обнародва в "Държавен вестник" и да се публикува на Интернет страницата на Висшия съдебен съвет.

ЛОЗАН ПАНОВ: Преди да пристъпим към т. трета, тъй като мисля, че е свързана тази точка с гласуването до този момент, днес още преди да започне заседанието помолих и.ф. главен секретар на ВСС да се свърже със съдия Евгени Георгиев и със съдия Светлин Михайлов, за това кога да насрочим избора, с оглед на обстоятелството, че отложихме избора. И двамата, по телефона, не са възразили датата да бъде 13 март, т.е. имаме двуседмичен срок за да можем още днес да изпратим съобщение до колегите, за да могат да се подготвят.

ВЕРОНИКА ИМОВА: За 13 март имаме страшно много въпроси за решаване в колегията.

ЛОЗАН ПАНОВ: Е, това е доста важен въпрос също, г-жо Имова. Освен това с колегите е разговаряно също.

Добре, продължаваме с т. трета от дневния ред. Заповядайте.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, известно е, че с решение от 30 януари 2018 г. е обявен конкурс за провеждане на избор на младши съдии, като решението на Съдийската колегия е обнародвано в ДВ, бр. 11 от 2 февруари 2018 г. Постъпилите заявления за участие в конкурса за младши съдии са общо 675 броя, това е и броят на кандидатите, които са заявили желание да участват в конкурса за избор на младши съдии. Предвид завишената бройка на желаещите за участие в конкурса за младши съдии, КАК предлага изборът да се осъществи от две комисии. Знаете, колеги, че изборът протича в две фази - писмен и устен изпит. Писменият изпит се състои с избор по материи, после е устния изпит. Писменият изпит е насрочен за 14 април 2018 г., така че времето наближава на този изпит, конкурсните комисии трябва да бъдат конституирани. Пак повтарям, че с оглед завишения брой на кандидатите, следва конкурсните комисии да са две. Този опит вече е история в дейността на КАК, с оглед проведените централизирани конкурси през миналата година. В хода на тези конкурси бяха конституирани две комисии, при общо взето същия брой кандидати, така че КАК предлага на Съдийската колегия да вземе решение изборът за младши съдии да протече от състава на две конкурсни комисии.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Колеги, изказвания? Ако няма изказвания, режим на гласуване т. 3 от дневния ред. Имаме решение - 12 гласа „За“.

/След проведеното явно гласуване/

3. ОТНОСНО: Проект на решение за определяне броя на конкурсните комисии за провеждане на конкурс за младши съдии, обявен с решение на Съдийската колегия на ВСС по протокол № 4/30.01.2018 г. (обн. ДВ бр. 11/02.02.2018 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 13, ал. 2 от *Наредба № 1 за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт*, **2 (две) конкурсни комисии** за провеждане на конкурса за младши съдии в окръжните съдилища.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. четвърта от дневния ред.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Точка четвърта, е по предложение на КАК към Съдийската колегия, която предлага на Съдийската колегия да вземе решение за одобряване списъци на хабилитираните преподаватели, които да вземат участие в конкурсните комисии по обявения конкурс за младши съдии, както и да одобри списъци на магистрати от окръжните съдилища, предложени по реда на чл. 183, ал. 4 от ЗСВ, отговарящи на условията по чл. 183, ал. 5 от ЗСВ, които да вземат участие в конкурсните комисии, така както са гласувани - две на брой по обявения конкурс за младши съдии. Към материалите по тази точка са приложени извлечения от поименните списъци, както на хабилитираните преподаватели по гражданско право и хабилитираните преподаватели по наказателно право, така и на колегите съдии от окръжните съдилища и от СГС, които са утвърдени въз основа на избор, който е проведен за включването на не по-малко от 50% от членския състав на съдиите, окръжни, в съответните апелативни райони. Тези списъци имат давност три годишен период, те са утвърдени през миналата година и са актуализирани във връзка с отпадането на някои колеги от тях, с оглед на прекратяване качеството им на съдии или пък дългосрочен отпуск. КАК е съобщила тези факти и е актуализирала списъка само и с оглед на тези магистрати, на длъжност окръжни съдии, които са в състояние да участват в тези комисии. Затова сега, колеги, трябва да пристъпим към одобряване на списъците, които са посочени

на вашите монитори. Ако имате някакви съображения, с оглед участието на колеги в списъка на хабилитираните преподаватели по гражданско и по наказателно право, както и с оглед участието на колеги, които фигурират в списъците на съдиите от окръжните съдилища, моля, сега е момента да възразите по отношение на някои от тях. Пак казвам - участието им е съгласувано с факта, че те в момента са действащи магистрати, отговарят на всички изисквания, съгласно закона. А те са, да имат придобит статут на несменяемост и да не са наказвани по чл. 308, ал. 1, т. 3,4 и 5 от ЗСВ и т.н.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, предлагам да гласуваме т. четвърта, както беше докладвана.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, предложението на КАК е да обявим двата списъка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Първо списъка, да. Прощавайте! Първо гласуваме одобряване на списъка, както е предложено в т. 4.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Поотделно...

ЛОЗАН ПАНОВ: Има ли възражения да бъде заедно? Отчетени са гласовете - 13 гласа „За“. Това е по т. 4-та - одобряване на списъците на хабилитирани преподаватели.

/След проведеното явно гласуване/

4. ОТНОСНО: Проект на решение за одобряване на поименни списъци на магистрати от окръжните съдилища, както и списъци на хабилитирани преподаватели, за определяне чрез жребий на членове на конкурсните комисии по конкурса за младши съдии, обявен с решение на Съдийската колегия на ВСС по протокол № 04/30.01.2018 г. (обн. ДВ бр. 11/02.02.2018 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

4.1. ОДОБРЯВА списъци на хабилитираните преподаватели, които да вземат участие в конкурсните комисии по обявения конкурс за младши съдии.

4.2. ОДОБРЯВА списъци на магистрати от окръжните съдилища, предложени по реда на чл. 183, ал. 4 от ЗСВ, отговарящи на условията на чл. 183, ал. 5 от ЗСВ, които да вземат участие в конкурсните комисии по обявения конкурс за младши съдии.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, КАК предлага на Съдийската колегия да разгледа решение за определяне чрез жребий поименния състав на конкурсните комисии. Както казах, трябва да бъдат две на брой. Първата конкурсна комисия, както и втората, за тях трябва да изберем чрез жребий редовни членове и резервни членове. Предлагам чрез жребий да обявим членовете на първата комисия, редовните членове. Става дума за един редовен член, представител на КАК към Съдийската колегия, който да бъде съдия в наказателна колегия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, предлагам ви така - да започнем с първата комисия, попълваме състава на първата комисия и след това попълваме резервните членове на комисията. След това продължаваме с втората конкурсна комисия, попълваме редовните и резервни членове. Сега сме в първата конкурсна комисия за младши съдии. Първият член, който трябва да попълним е редовния член представител на КАК, посочено е съдия наказателна колегия.

/Жребиат се извършва от и.ф. главен секретар Мария Христова под наблюдението на Боян Новански/

БОЯН НОВАНСКИ: Бонка Янкова.

ЛОЗАН ПАНОВ: Това е представителя на КАК.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Това е представителят на КАК, както знаем комисията е петчленна, състои се от един представител на КАК,

трима действащи магистрати от съответното ниво, в случая това са окръжни съдии и един хабилитиран преподавател по материята.

Сега трябва да определим чрез жребий един редовен член, съдия в ОС, гражданска колегия.

БОЯН НОВАНСКИ: Иглика Гавраилова - ОС-Русе.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Следващият редовен член - съдия в ОС, гражданска колегия.

БОЯН НОВАНСКИ: Юлия Бажлекова - ОС-Варна.

ВЕРОНИКА ИМОВА: И третият редовен член - съдия в ОС, наказателна колегия.

БОЯН НОВАНСКИ: Цезарина Йосифова - ОС-Плевен.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Пристъпваме към жребий за избор на хабилитиран преподавател по наказателно право.

БОЯН НОВАНСКИ: Маргарита Чинова - Бургаски свободен университет.

ВЕРОНИКА ИМОВА: И резервните членове. Един резервен член, представител на КАК, специалист по гражданска материя.

БОЯН НОВАНСКИ: Деспина Георгиева - ОС-Варна.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Един резервен член, съдия в ОС, наказателна колегия.

БОЯН НОВАНСКИ: Милена Петева Георгиева - ОС-Хасково.

ВЕРОНИКА ИМОВА: И един резервен член, хабилитиран преподавател по гражданско право.

БОЯН НОВАНСКИ: Проф. Георги Иванов - Великотърновски университет.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Сега втората конкурсна комисия. Пристъпваме към жребий за избор на редовни членове. Първо, един редовен член, представител на КАК, гражданска специализация.

БОЯН НОВАНСКИ: Мариана Костова - ВКС.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Един редовен член, съдия в ОС, наказателна колегия.

БОЯН НОВАНСКИ: Яна Димитрова - ОС-Варна.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Един редовен член, съдия в ОС, наказателна колегия.

БОЯН НОВАНСКИ: Ивета Парпулова - ОС-Пазарджик.

ВЕРОНИКА ИМОВА: И един редовен член, съдия в ОС, гражданска колегия.

БОЯН НОВАНСКИ: Бисера Максимова Иванова - ОС-Търговище.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Един редовен член, хабилитиран преподавател по гражданско право.

БОЯН НОВАНСКИ: Проф. Григор Григоров - Пловдивски университет.

ВЕРОНИКА ИМОВА: И сега жребий за избор на резервните членове. Един резервен член, представител на КАК, наказателна колегия.

БОЯН НОВАНСКИ: Иванка Шкодрова - ОС-Перник.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Един резервен член, съдия в ОС, гражданска колегия.

БОЯН НОВАНСКИ: Таня Орешарова Банкова - СГС.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Един резервен член, хабилитиран преподавател по наказателно право.

БОЯН НОВАНСКИ: Проф. Добринка Чанкова - Югозападен университет.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Приключихме със съставянето на състава на двете комисии, чрез проведения жребий.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря.

Нека да гласуваме поименния състав на двете комисии. Някой записа ли го? Аз опитах, въпреки бързината. Първата комисия е в следния състав: Бонка Янкова, Аглика Гавраилова, Юлия Бажлева, Цезарина ..., Маргарита Чинова.

Резервни членове: Деспина Георгиева, Милена Георгиева, проф. Георги Иванов. Това е първата комисия.

Втората комисия, редовни членове: Марияна Костова, Яна Димитрова, Ивета Парпулова, Бисера Иванова, Григор Григоров - Пловдивски университет.

Резервни членове: Иванка Шкодрова - ОС-Перник, Таня Орешарова - СГС и проф. Добринка Чанкова. Това е състава, нека да гласуваме.

13 гласа „За“, имаме решение.

/След проведеното явно гласуване/

5. ОТНОСНО: Определяне чрез жребий на поименния състав на конкурсните комисии по конкурса за младши съдии, обявен с решение на Съдийската колегия на ВСС по протокол № 4/30.01.2018 г. (обн. ДВ бр. 11/02.02.2018 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий поименния състав на конкурсните комисии, на основание чл. 183, ал. 3 от ЗСВ във връзка с чл. 183, ал. 2, т. 1 от ЗСВ и чл. 13, ал. 4 и ал. 7 от *Наредба № 1 за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт*, по обявения конкурс за младши съдии, както следва :

Първа конкурсна комисия - младши съдии:

Редовни членове:

- ☐ Бонка Василева Янкова - Окръжен съд - Търговище, наказателна колегия, представител на Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия на ВСС, за редовен член;
- ☐ Аглика Ивайлова Гаврилова - Окръжен съд - Русе, гражданска колегия, за редовен член;
- ☐ Юлия Русева Бажлекова - Окръжен съд - Варна, гражданска колегия, за редовен член;
- ☐ Цезарина Христова Йосифова - Окръжен съд - Плевен, наказателна колегия, за редовен член;
- ☐ проф.д.ю.н. Маргарита Иванова Чинова - БСУ, хабилитиран преподавател по наказателно право, за редовен член;

Резервни членове:

- ☐ Деспина Георгиева Георгиева - Окръжен съд - Варна, гражданска колегия, представител на Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия на ВСС, за резервен член;
- ☐ Милена Димитрова Петева-Георгиева - Окръжен съд - Хасково, наказателна колегия, за резервен член;
- ☐ проф.д.ю.н. Георги Стефанов Иванов - ВТУ, хабилитиран преподавател по гражданско право, за резервен член.

Втора конкурсна комисия - младши съдии:**Редовни членове:**

- ☐ Мариана Господинова Костова - ВКС, гражданска колегия, представител на Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия на ВСС, за редовен член;
- ☐ Яна Панева Димитрова - Окръжен съд - Варна, наказателна колегия, за редовен член;

□ Ивета Бориславова Парпулова - Окръжен съд - Пазарджик, наказателна колегия, за редовен член;

□ Бисера Боянова Максимова - Окръжен съд - Търговище, гражданска колегия, за редовен член;

□ проф.д-р Григор Найденов Григоров - ПУ, хабилитиран преподавател по гражданско право, за редовен член;

Резервни членове:

□ Иванка Стоименова Шкодрова - Окръжен съд - Перник, наказателна колегия, представител на Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия на ВСС, за резервен член;

□ Таня Калоянова Орешарова - Банкова - Софийски градски съд, гражданска колегия, за резервен член;

□ проф. д-р Добринка Иванова Чанкова - ЮЗУ, хабилитиран преподавател по наказателно право, за резервен член.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следващата точка от дневния ред.

Заповядайте, г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви.

Първата точка е 6-та. Приемане на оценка на Димитър Узунов, съдия в РС-Сандански, за дейността му като член на Съдийската колегия на ВСС и след разделянето на Съвета на колегии, и предложение за положителна оценка на същия Узунов, като член на ВСС, преди разделянето му на отделни колегии. Материалите са пред вас, обсъждането също. КАК предлага положителна оценка за дейността, като се акцентира върху положителната оценка на този колективен орган и така както е направена Методиката, КАК приема, че е невъзможно извън тази оценка на колективния орган да се дава

различна оценка на негови отделни членове. Тук, в КАК има особено мнение на трима от колегите - Шекерджиев, Имова и Главинаова, които предлагат да не се ангажира колегията с положителна или отрицателна оценка за дейността, защото такава изискване няма в ЗСВ, то е въведено чак с Методиката приета от предходния ВСС, за тези оценки. Мнозинството предлага положителна оценка и затова и решението е в три точки. Като следва да се внесе и в Пленума, ако приемем тази втора и трета точка от решението.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Значи, 9 гласа са били „За“, 3 гласа са били „Против“. Един от тях е бил на г-жа Имова. Четем мотивите, те са в последните три абзаца от предложението.

Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Аз нямах възможност да участвам в тази част от заседанието на КАК, поради което там не съм гласувала, но държа сега да взема отношение и да кажа, че ще подкрепя становището на колегите, които са гласували „Против“ даването на положителна оценка, защото считам, че даването на положителна оценка или отрицателна, не е заложено в закона. Т.е. споделям така нареченото „ОМ“ на тримата колеги от КАК. Иначе нямам възражения по описанието на дейностите от съдия Узунов, в качеството му на член на ВСС и считам, че по смисълът на чл. 28, ал. 2 от ЗСВ именно в това следва да се изрази оценката на члена на ВСС, след прекратяване на неговия мандат. Законът, както докладва и колегата, не предвижда определяне на положителна или отрицателна оценка на изборния член на ВСС. Даването на такава оценка е предвидено в Методиката. Методиката дори не представлява подзаконов нормативен акт, защото няма такава законова делегация, а

представлява вътрешни правила, които са приети от ВСС и с които този орган е оповестил как ще действа в конкретния случай. Т.е. това представлява акт по чл. 13 от АПК. Считам, че в тази част Методиката съдържа дописване на закона, за което този орган няма правомощия. Освен това не съществува акт, който да е дадена оценка на ВСС като колективен орган. Такава по мое виждане не би могла и да съществува, защото оценките биха могли да бъдат много, могат да бъдат дадени политически оценки, оценки на други органи на властта, оценки на отделни магистрати и т.н. Очевидно законът няма предвид подобна оценка, такава и несъмнено не е дадена. Заради това считам, че ние не следва да даваме положителна или негативна персонална оценка на избраните членове на ВСС, доколкото чл. 28, ал. 2 от ЗСВ съществува, ние трябва да дадем оценка такава, каквато е описана с дейностите и участията на съдия Узунов, като избран член на ВСС. В този смисъл аз ще гласувам против предложението за даване на положителна оценка. Освен това имам процедурно предложение: моля да разделите гласуването на две части. Първата, в която ние да приемем описателната част от становището, в което са описани дейностите, които са изведени от документите съхраняващи се в деловодството на ВСС и в съответните дирекции и комисии, какво е правил докато е бил член на ВСС, къде е участвал, какви становища е изразил и т.н., и отделно да гласуваме дали да дадем положителна или отрицателна оценка. Пак повтарям, моето становище е принципно, не е конкретно за колегата Узунов, в частта, че ние не трябва да даваме положителна или отрицателна оценка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Заповядайте, г-н Магдалинчев.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Уважаеми колеги, аз ще подкрепя изцяло предложението на КАК във варианта, който ни е предложен в

трите точки. Аз намирам, позовавайки се на разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ЗСВ, че по някакъв начин употребеният в закона израз, че „се дава оценка за дейността“, то трябва да намери израз или в положителна или в отрицателна степен. Как например ще дадем оценка за дейността само от конкретните мероприятия, дори и да се сочат конкретни дейности, които е извършил предишния член на ВСС, на базата на тези дейности, които е извършил, трябва да му се даде някаква оценка. Отделно от това според мен разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ЗСВ изрично сочи, че се определя, че се получава оценка за дейността си по Методика приета от Пленума на ВСС. В конкретния случай, доколкото си спомням, колегата Кояджиков заяви, че действително в Методиката е определена положителна или отрицателна оценка, при което аз не виждам как ние ще оценим дейността на конкретния член на ВСС, ако не изразим в една или друга посока това нещо. Отделно считам, че не е необходимо да се гласуват отделно мотивите, отделно диспозитива на решението. Решението е предложено в този си вид, с трите диспозитива и са мотивирани основанията за това нещо. Поради което аз ще гласувам за варианта на КАК, както ни е предложен.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Г-н Кояджиков, заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Само да допълня, че болшинството в КАК взе това решение позовавайки се точно на разпоредбата на чл. 28, ал. 2. Тук се касае за законова делегация, която дава възможност, даже задължава Пленума да състави тази Методика и няма начин ние да избягаме от нея. Т.е. трябва да вземем решение дали оценката ще е положителна или отрицателна, позовавайки се на тази Методика. Затова се обедини КАК около това решение, което е предложено.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Искам да коригирам колегата Кояджиков, защото той не присъстваше при предишното принципно обсъждане на разпоредбата на чл. 28, ал. 2. Комисията като цяло се е ориентирала към по-радикално решение, в смисъл да се избере работна група, която да направи предложение за промяна в закона в тази част, защото становищата, които се изложиха тогава от докладчиците към онзи момент по такива становища, имам предвид колегата Еленков и колегата Имова, бяха единодушни по отношение на това, че на практика може да се даде оценка единствено на ВСС като орган и е много трудно да се даде оценка на отделните негови членове. Вероятно с някаква дисциплинираща цел и гонейки някакъв дисциплиниращ ефект законодателят е заложил тази разпоредба, която според мен не е домислена. Няма логика в това, един последващ състав на ВСС да дава оценка на ВСС като орган, и на отделни негови членове, при положение, че обективно тяхната дейност не може да се разграничи като персонална такава, извън дейността на целия ВСС. Значи, следващият състав на ВСС не е контролен орган, нито по-високо стоящ орган от състава на ВСС в предишния му мандат. Това беше обсъждано в КАК и се взе решение да се направи предложение в тази посока. На този етап обаче текста на чл. 28, ал. 2 съществува. Съществува и Методика, която е предвидена в този текст. Според мен, независимо от делегацията, Методиката влиза в противоречие с това, което е регламентирано в текста на чл. 28, ал. 2 и оценката сама по себе си не винаги означава някакъв извод за положителна или отрицателна оценка, което, извинявайте, то тук няма и да е точно. Ние не можем и да дадем обективно тази оценка. Обективно можем да дадем това, което конкретният член е работил, а това са дейностите, които той е извършил и които с много труд и усилия администрацията е успяла да извади и да представи на докладчиците, които да го обобщят. С оглед на което, аз

напълно ще подкрепя становището на тримата колеги, които са застанали на „ОМ“. Самата аз също не съм участвала при това гласуване в КАК, и така призовавам да сме особено отговорни. Предложението ми беше да подходим отговорно и обективно. И това, дали ние ще дадем положителна оценка в случая или не дадем, или по-скоро ако не кажем, че оценяваме положително, съвсем не означава, че ние отричаме дейността, която съдия Узунов, в качеството си на член на ВСС е извършвал. Но лично аз считам, че нямаме нормативно основание в случая да дадем такава оценка като крайна оценка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков, заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Чувствам се длъжен да взема отношение, защото присъствах на това обсъждане, но не ви занимавах с тази дейност за промени, които се лансираха на закона, защото е извън предмета на нашето обсъждане. А как г-жа Керелска като не е присъствала е разбрала, че мен ме е нямало - явно тя разполага с други възможности, които...

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Има протокол на комисията.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Както и да е... Но аз присъствах със сигурност и затова ви казвам, че това е решението. Вижте и какви са мотивите на КАК - просто колегите се обединиха около това, че няма как да избегнем от Методиката, просто няма как! Там е написано, че трябва да се даде или положителна, или отрицателна оценка. Аз мисля даже, че този въпрос би следвало за тази оценка на предходните членове на Съвета да се даде от Пленума, за времето, когато е бил общ Пленумът и не е разделен Съвета на колегии. Заради това е и предложението такова, да се внесе в Пленума, т. 2 и т. 3. И аз си мисля, че тук ние ако ще вземаме някакво решение дали да даде положителна или отрицателна оценка на Димитър Узунов, в конкретния случай, да се ангажираме само за периода когато Съвета е разделен на колегии и да

внесем безусловно другите две точки на Пленум. Това е моето становище.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз считам, че изложените аргументи от колегите, които са с „ОМ“, са по целесъобразност. За съжаление, действително законът не е много коректен, защото той иска тази оценка, която трябва да се даде от този орган на бившите членове на Съвета. Тя има за цел да влезе в атестацията на магистрата, което означава, че тя трябва да има някакъв израз. Въпросът е дори в семантичното значение на думата „оценка“ - да определиш стойността на нещо; да дадеш мнение за качеството на някого или на нещо; да дадеш бележка на учещ и т.н., говоря в момента от Тълковен речник, който е он лайн. Мисълта ми е, че действително считам, че тази разпоредба на закона не е добре разписана и не би следвало ние да даваме такава оценка. Но тази разпоредба на закона съществува и ако тази оценка влиза в атестационната оценка на магистрата.../репликирана е/ Тя се прилага, но не може да има само констатация за това какво е свършил. Очевидно думата „оценка“ означава, че ние трябва да оценим. Аз лично считам, че наистина въобще не е удачен този текст, но докато той не се отмени въпросът е: Дали трябва да действаме по целесъобразност или законосъобразно?

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Пашкунова, заповядайте.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Ще бъда кратка, защото колегите изложиха достатъчно съображения, подкрепящи едната или другата теза. Аз също смятам, че при действието на чл. 28, ал. 2, който препраща към уредбата в Методиката, ние не можем да не подкрепим предложението на КАК. Има разум в съображенията на колегите, които считат, че трябва оценката да се базира преимуществено на количествени показатели, но това предполага промяна в Методиката,

която няма пречка ние да инициираме да променим, като очертаем ясни параметри по какъв начин да се оценява работата на членовете на ВСС, без качествени характеристики, което на практика е трудно реализуемо, но това е въпрос на предстояща промяна. Така че при действащата уредба считам, че има основание да подкрепим решението на КАК.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, има процедурно предложение, отправено от г-жа Дишева, за това да се направи разделно гласуване. Ще подложа това предложение на гласуване. Който е съгласен да бъде направено разделно гласуването, както беше в предложението...

Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да разделим само обстоятелствената част. Това, между другото, е в подкрепа на изказванията на другите колеги. Вярно е, че оценката е оценъчен елемент, тя обаче може да бъде словесна и цифрова. И моето предложение беше да се раздели словесната част на оценката от цифровата./оживление/ Това означава „положителна" и „отрицателна". За разлика от частта, която регламентира атестирането на магистратите, които не са били членове на ВСС, където е казано, че оценката може да бъде „положителна", „отрицателна", а „положителната" - „добра", „много добра", „задоволителна", тук няма такова уточнение. Методиката не е нормативен акт, нека да не се бъркаме. Това са предварително оповестени правила за поведение на ВСС, не е нормативен акт. И мисля, че по въпроса не може да има две мнения.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Имова, заповядайте.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, г-н председател.

Колеги, има ли някаква пречка? Всички сме като че ли на едно мнение, но ни пречи чл. 5, ал. 4 от Методиката. Всички сме на едно мнение, всички разбираме и осъзнаваме, че не можем да дадем положителна или отрицателна оценка на който и да било член с изтекъл

мандат от предходния ВСС. Четейки, тълкувайки разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ЗСВ, че членовете на ВСС с изтекъл и предсрочно прекратен мандат получават оценка за дейността си, по Методика приета от Пленума, за мен оценката в случая би трябвало да се базира само на един количествен анализ на извършената работа, който да се отнесе към това - изпълнени ли са целите и задачите като част от дейността на Съвета? Т.е. отстоявани ли са: принципът на независимостта, принципите за ефективно и качествено правораздаване? Това са общите принципи, които могат да се разглеждат като изпълнени или не, от съответния колега. Но пак е трудно да го дадем, защото можем ли да кажем, че усилията на всеки един от тях не са били насочени към тези високи цели? Затова ми се струва, че ние следва да се ориентираме само към този количествен анализ, като приемем, че разпоредбата на чл. 5, ал. 4 от Методиката противоречи на закона и в тази част, тази Методика да не я прилагаме, защото в тази част тези правила противоречат на закона. Оценка означава един количествен анализ на положения труд - това също е оценка, но без тази качествена категория „положителна“ или „отрицателна“ оценка.

В заключение - чл. 28, ал. 2 изисква оценка, но оценка на база количествен анализ на извършения труд, на плоскостта усилия за утвърждаване целите на работа на Съвета. А те са: независимост на съдебната власт, усилия за утвърждаване на качествено и ефективно правосъдие и т.н. Една количествена оценка за дейностите. Друго ние не можем да дадем и не можем да оценяваме положително или отрицателно труда на колегите си, които са положили индивидуален труд, но в рамките на общия колективен труд, защото колективните решения са израз на дейността на всеки един от членовете на Съвета. Затова, аз ви приканвам просто да не приложим разпоредбата на чл. 5, ал. 4 от Методиката като противоречаща на закона.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, колеги, имаше процедурно предложение, знаете какво е то...

Заповядайте, г-н Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Да направим нещо друго - да върнем въпроса, да го отложим, да разгледаме тази Методика, да махнем тези „положителни“ и „отрицателни“ и готово.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Тя Методиката е на ВСС. Не е на Съдийска колегия. /обсъждат/ Има и нещо друго: Прокурорската колегия вече прие една такава оценка миналата седмица.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Съжалявам, че пак взимам думата. Ако решим да се обединим около това становище, както казах и преди малко, трябва да очертаем ясно параметрите в Методиките, защото закона препраща към Методиката. Така че аз подкрепям предложението на колегата Новански, ако искате процедурно да гласуваме „отлагане“ в днешното заседание за промяна в Методиката. Иначе другото е точно гласуване по целесъобразност, ако не се съобразим със закона.

ВЕРОНИКА ИМОВА: А моето предложение, колеги, е да не се приложи чл. 5, ал. 4 от Методиката, като противоречаща на закона./шум в залата/

ЛОЗАН ПАНОВ: Тъй като предложението за отлагане, макар и по-късно постъпило, все пак касае процедурен въпрос, който засяга решаването по същество, а от тук и начинът, по който трябва да го решим, съобразно предложението на г-жа Дишева, аз ще го подложа на гласуване, но ако вече имаме такава оценка на колега, която е дадена от Прокурорската колегия и ако се пристъпи към промяна на Методиката, няма ли да поставим, ако това се случи, разбира се, първо въпрос, който е много важен? Приемането на Методиката не е от компетентността на съответната колегия, а от Пленума. И другото - ако

се пристъпи към промяна на Методиката, няма ли по този начин колегите да бъдат поставени в неравноправно положение? Значи, един е оценен по тази Методика и е взето решение, а друг ще бъде оценен по променена Методика. Само казвам своите съображения защо няма да подкрепя предложението за отлагане.

Заповядайте, г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Отделно, че на този колега, на който е приета оценката все още не е минала през Пленум. Евентуално и двете оценки като минат на Пленум, тогава да вземем решение не Пленум какво ще правим. То е минало само на Прокурорска колегия, но така или иначе трябва да се внесе на Пленум.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, колеги, така или иначе има предложение за отлагане, беше направено от г-н Новански. Който е съгласен да се отложи разглеждането на точка шеста от дневния ред, моля да гласува.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да внесем Методиката за преразглеждане.

БОЯН НОВАНСКИ: Методиката да се разглежда от Пленума, не от колегиите./говорят помежду си/

ЛОЗАН ПАНОВ: Гласуваме в момента предложението за отлагане. 9 гласа „За“, 4 гласа „Против“. /По-долу в стенограмата е отразено решението в цялост/

Продължаваме със следващата точка от дневния ред. /Цв. Пашкунова: Трябва да възложим промяна на методиката.; Г. Чолаков: Трябва да внесем предложение в пленум./ Искате да се възлага на Правна комисия. /Цв. Пашкунова: На Правна комисия и на Комисията по атестиране и конкурси, защото проблемът е инициран оттам. Съвместно./ Добре. Предложение ще направи ли някой, за да мога да го подложа на гласуване? Кой прави предложението? Заповядайте.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Правя предложение методиката да бъде преразгледана на заседание на Комисията по правни и институционални въпроси и Комисията по атестиране и конкурси, които две комисии да излязат с предложение до пленума за промяна в съдържанието на методиката. /гласове от залата - не се чува/ Двете комисии ще решат този въпрос, дали ще бъде в рамките на работна група или в рамките на членовете на двете комисии. Не пречи, колкото повече колеги изразят мнение, по-добре.

Това е предложението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Точкова, заповядайте.

ТЕОДОРА ТОЧКОВА: Само искам да помоля, понеже тази методика касае във втората си част и атестациите на инспекторите, в тази работна група да бъдат включени и представители на Инспектората. /Намесва се Др. Кояджиков - не се чува/

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков, ако предложението е до Правна комисия, тази комисия е към Пленума на Висшия съдебен съвет. /Др. Кояджиков: Правната, ясно, но КАК какво ще прави?; Цв. Пашкунова: Ще има представители и на двете КАК. Обща работна група./ Така. Колеги, има предложение. Режим на гласуване. Имаме решение по въпроса.

/След проведеното явно гласуване/

6. ОТНОСНО: Предложение за оценка по чл. 28, ал. 2 от ЗСВ за дейността на Димитър Костадинов Узунов - съдия в Районен съд - Сандански, член на Висшия съдебен съвет за периода 03.10.2012 г. - 03.10.2017 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6.1. ОТЛАГА разглеждането на точката.

6.2. Методиката за оценка дейността на членовете на ВСС, на Главния инспектор и на инспекторите в ИВСС да се изпрати на Комисията по правни и институционални въпроси, с оглед сформирането на работна група с представители на КАК - Съдийска колегия, КАК - Прокурорска колегия и ИВСС, с цел обсъждане на необходимостта от изменение и допълнение на същата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 7 от дневния ред. Г-н Кояджиков, заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря. Предлагам да докладвам анблок точки от 7 до 12. Всяка една от тях касае отказите на магистрати за откриване на процедура по периодично атестиране, относно приложението на § 206, ал. 3. В случая става дума за съдиите Христина Марева от Сливен по т. 7; по т. 8 Мартин Сандулов от Окръжен съд-Сливен; Николай Иванов от Окръжен съд-Ямбол по т. 9; по т. 10 Галя Белева от Окръжен съд-Бургас; т. 11 - Радостина Калиманова от Окръжен съд-Бургас и т. 12 за съдия Красимира Тагарева от Окръжен съд-Ямбол.

Всеки един от тях е депозирал писмен отказ, че не желае да бъде откривана процедура. В изпълнение на нашето решение, КАК предлага да не се откриват процедури.

Благодаря.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, тези точки и този дебат сме го водили вече в няколко поредни заседания, затова давам думата само Цветинка Пашкунова и на Атанаска Дишева, за протокола.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Само едно изречение. По точки от 7 до 12 ще гласувам против, по принципни съображения. Считам, че това решение противоречи категорично на § 206, ал. 3, където се изисква провеждане на периодично атестиране.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Мотивите ми са в същия смисъл. И едно допълнително изречение, че ако действителният смисъл на § 206, ал. 3 беше този, който ние се опитваме да изведем и прилагаме, то нямаше да се налага да се отменя тази част от разпоредбата, предложение за което, доколкото ми е известно, стои за разглеждане пред Народното събрание. Също ще гласувам против.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, от т. 7 до т. 12 анблок гласуване. Резултат? Девет гласа „за“, 3 гласа „против“. Приемат се точките.

/След проведеното явно гласуване - анблок от т. 7 до т. 12/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

7. Предвид решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по протокол № 27/14.09.2017 г., т. 17, относно приложението на § 206, ал. 3 от ПЗР на ЗИДЗСВ (ДВ бр. 62/09.08.2016 г.) и постъпило становище, **НЕ ОТКРИВА** процедура по периодично атестиране на Христина Захариева Марева - съдия в Окръжен съд - Сливен, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

8. Предвид решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по протокол № 27/14.09.2017 г., т. 17, относно приложението на § 206, ал. 3 от ПЗР на ЗИДЗСВ (ДВ бр. 62/09.08.2016 г.) и постъпило становище, **НЕ ОТКРИВА** процедура по периодично атестиране на Мартин Цветанов Сандулов - съдия в Окръжен съд - Сливен, с ранг „съдия Във ВКС и ВАС“.

9. Предвид решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по протокол № 27/14.09.2017 г., т. 17, относно приложението на § 206, ал. 3 от ПЗР на ЗИДЗСВ (ДВ бр. 62/09.08.2016 г.) и постъпили становища, **НЕ**

ОТКРИВА процедура по периодично атестиране на Николай Енчев Иванов - съдия в Окръжен съд - Ямбол, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

10. Предвид решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по протокол № 27/14.09.2017 г., т. 17, относно приложението на § 206, ал. 3 от ПЗР на ЗИДЗСВ (ДВ бр. 62/09.08.2016 г.) и постъпили становища, **НЕ ОТКРИВА** процедура по периодично атестиране на Галя Василева Белева - съдия в Окръжен съд - Бургас, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

11. Предвид решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по протокол № 27/14.09.2017 г., т. 17, относно приложението на § 206, ал. 3 от ПЗР на ЗИДЗСВ (ДВ бр. 62/09.08.2016 г.) и постъпили становища, **НЕ ОТКРИВА** процедура по периодично атестиране на Радостина Костова Калиманова - съдия в Окръжен съд - Бургас, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

12. Предвид решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по протокол № 27/14.09.2017 г., т. 17, относно приложението на § 206, ал. 3 от ПЗР на ЗИДЗСВ (ДВ бр. 62/09.08.2016 г.) и постъпили становища, **НЕ ОТКРИВА** процедура по периодично атестиране на Красимира Веселинова Тагарева - съдия в Окръжен съд - Ямбол, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Точка 13 е във връзка с предложение от Мая Кирчева за комплексна оценка и придобиване статут на несменяемост. Докладва? Г-н Кояджиков, Вие ли сте пак?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Г-н Председателстващ, до т. 22 аз ще имам честта да докладвам днес.

Точка 13 е придобиване статут на несменяемост на Мая Йосифова Кирчева - съдия в Районен съд-Луковит. Материалите и единният формуляр са пред вас. Комисията по атестиране и конкурси предлага да приемем „много добра“ оценка на този съдия и тя да придобие статут на несменяемост, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, има ли изказвания? Няма. Режим на гласуване. Тринадесет гласа „за“. Имаме решение.

/След проведеното явно гласуване/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

13. ПРИЕМА, на основание чл. 209, ал. 4 от ЗСВ, комплексна оценка "МНОГО ДОБРА" на Мая Йосифова Кирчева - съдия в Районен съд - Луковит, с ранг „съдия в ОС“.

13.1. Мая Йосифова Кирчева - съдия в Районен съд - Луковит, с ранг „съдия в ОС“, **ПРИДОБИВА СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ**, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 14. Заповядайте, г-н Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви. Ако позволите да докладвам анблок точки 14, 15, 16 и 17. Точки 14, 16 и 17 касаят периодично атестиране на магистрати. Точка 15 касае предварително атестиране. В случая по т. 14 се касае за периодично атестиране на съдия Грета Чакалова от Окръжен съд-Пловдив. КАК предлага да се приеме за нея „много добра“ оценка и да се проведе периодично атестиране, на основание чл. 196, т. 3 от ЗСВ. Точка 16 касае съдията Петър Боснешки от Районен съд-Перник. Точка 17 касае съдията Минчо Минев от Районен съд-Сливен.

Предложенията за решения на КАК са на всеки един от тях „много добра" оценка по периодичното атестиране.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, изказвания? Няма. Режим на гласуване по точки от 14 до 17, анблок. Тринадесет гласа „за". Благодаря ви.

/След проведеното явно гласуване - анблок от т. 14 до т. 17/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

14. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Грета Илиева Чакалова - съдия в Окръжен съд - Пловдив, с ранг „съдия във ВКС и ВАС".

14.1. ПРИЕМА, на основание чл. 206 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Грета Илиева Чакалова - съдия в Окръжен съд - Пловдив, с ранг „съдия във ВКС и ВАС".

15. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 1 от ЗСВ, предварително атестиране на София Сотирова Монева - и.ф. административен ръководител - председател на Районен съд - Първомай.

15.1. ПРИЕМА, на основание чл. 197, ал. 6 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на София Сотирова Монева - и.ф. административен ръководител - председател на Районен съд - Първомай.

16. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Петър Веселинов Боснешки - съдия в Районен съд - Перник, с ранг „съдия в АС".

16.1. ПРИЕМА, на основание чл. 206 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Петър Веселинов Боснешки - съдия в Районен съд - Перник, с ранг „съдия в АС".

17. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Минчо Стоянов Минев - съдия в Районен съд - Сливен, с ранг „съдия в ОС".

17.1. ПРИЕМА, на основание чл. 206 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Минчо Стоянов Минев - съдия в Районен съд - Сливен, с ранг „съдия в ОС".

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 18. Г-н Кояджиков, заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Следващото предложение е за анблок гласуване от точки 18 до 22, включително. Касаят предложения за повишаване, на основание чл. 234 от Закона за съдебната власт, на съдии в по-висок ранг, на място. Първата точка, 18, е за Мартин Кючуков - Районен съд-Хасково, който да получи ранг „съдия във Върховния касационен съд и Върховния административен съд". Точка 19 е за съдия Катя Сукалинска от Районен съд-Сандански да получи ранг „съдия в ОС". Точка 20 е за Мария Бошкова, съдия в Административен съд-Кърджали, която да получи ранг „съдия в АС". Точка 21 е повишаването на съдия Цветелина Михайлова от Софийски районен съд в ранг „съдия във ВКС и ВАС". Последната точка е повишаването на Соня Дженкова, съдия в Районен съд-Добрич, в ранг „съдия във ВКС и ВАС". За всеки един от тези съдии са налице всички положителни предпоставки за повишаване в ранг. При дискусията в КАК нямаше каквото и да било против някой от тях да получи това повишение на място.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, изказвания? Ако няма изказвания, режим на гласуване. Гласуваме от т. 18 до т. 22, както бяха докладвани от г-н Кояджиков. Режим на гласуване. Тринадесет гласа „за“. Благодаря.

/След проведеното явно гласуване - анблок от т. 18 до т. 22, вкл./

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

18. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Мартин Димитров Кючуков - съдия в Районен съд - Хасково, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

19. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Катя Георгиева Сукалинска - съдия в Районен съд - Сандански, на място в по-горен ранг „съдия в ОС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

20. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Мария Кирилова Божкова - Бояджиева - съдия в Административен съд - Кърджали, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

21. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Цветелина Захариева Михайлова - съдия в Софийски районен съд, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово

възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

22. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Соня Тодорова Дженкова - съдия в Районен съд - Добрич, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следващите точки от дневния ред. Точка 23. Докладва г-жа Марчева. Заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря. Предлагаме на съдийската колегия да се измени и допълни текстът на чл. 22, ал. 2, т. 5 от Правилата за работата на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет и на текста на чл. 22, ал. 2, т. 6 от същите правила.

Съвсем накратко, какво касаят. Тези правила са възпроизвели закона и на практика ограничават възможността на Комисията за натовареността да внася в съдийската колегия самостоятелно предложения, свързани със закриването на незаети щатни бройки и разкриването на нови такива. Вероятно, когато са писани правилата, доколкото Комисията по атестиране и конкурси е регламентирана в Закона за съдебната власт, а Комисията по натовареността е създадена с решение на съдийската колегия, очевидно, че това правомощие на Комисията по атестиране и конкурси, което произтича от чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за съдебната власт, то не е изключително, не трябва да се тълкува така, защото на практика се получава, че всяко едно решение на комисията за натовареността в този смисъл то не може да бъде внесено директно в съдийската колегия, а трябва да мине през КАК и тя да прецени дали да го внесе или да не го

внесе, което мисля, че чисто оперативно затруднява работата. Действително, винаги трябва да има становище на КАК, ние това сме го записали в предложението за редакция на тези правила в чл. 22, ал. 2, т. 5 и т. 6.

Това е нашето предложение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, изказвания? /Олга Керелска: Какво ще рече „след становище"? То пак е, някакво становище трябва да се гласува./ От това, което г-жа Марчева каза, стана ясно, че да се даде възможност на комисията „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика" да прави сама предложение, като това не се опосредява чрез КАК кой да го внесе от свое име, а да го внесе самата комисия, а КАК да има възможност само да изрази становище, което становище, наред с други документи и цялата преписка, да бъде част от внесената такава за разглеждане в колегията. Нали това имате предвид? Да. А след това, както е по закон, като правомощия, се внася предложението до пленума, който пък е компетентен съответно при разкриването или закриването на места. В този смисъл са Вашите аргументи, нали така? Добре.

Г-н Кояджиков, заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Само да обясня. Увеличаваме малко правомощията на тази комисия за сметка на КАК. Да. За да се избегне излишния формализъм. За да се избегне преценката на КАК, а направо тази комисия да преценява тези въпроси. Това е идеята.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-жо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: С това изменение не се ограничават правомощията на КАК в никакъв случай. Тоест, считам, че след като всеки един член на Съвета и на съдийската колегия може да внесе сам предложение за взимане на някакво решение, в случая правилата, както са разписани, ограничават една комисия на съдийската колегия да внася

сама предложения за изменения, свързани с щатната численост, още повече, че аз отново искам да подчертая, чл. 38, ал. 1, т. 1 от Закона за съдебната власт, той не въвежда едно изключително правомощие за това само на КАК. Като статут тази комисия е уредена в ЗСВ, а Комисията по натовареност не е предвидена от законодателя, т.е. тя не е уредена в самия закон, макар че е дадена по законова делегация такава възможност да се създаде от колегията. Тоест, в тази връзка, законодателят е разписал, че КАК може да внася, нейна е инициативата, но това не означава, че се лишава от възможността всеки и Комисията по натовареност да го прави. На практика какво се получава? Че решенията на Комисията по натовареност зависят от това дали КАК ще прецени да внесе същото това предложение и същото това решение за изменение в щатната численост в съдийската колегия. Считам, че е ненужно. Технологично чисто, прагматично е предложението за изменение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Керелска, заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз се опасявам, че тука може да създадем прецедент във връзка с изземване на правомощия и считам, че този въпрос не може да го решим на този етап. При всички положения той трябва да бъде обсъден от Комисията по атестиране и конкурси и да вземем тяхното становище. А това, че видите ли предложението на Комисията по натовареност трябвало да мине през КАК, не е нещо фатално. Аз съм член на комисия „Управление на собствеността“, тук има и други членове, и почти всички наши решения минават след това в комисия „Бюджет и финанси“. Просто функционално комисиите така са свързани. И ми се струва, че това, което се предлага не е съвсем удачно, още повече, че КАК разполага с целия ресурс и информация по отношение на щатна численост, заети, незаети щатни бройки и т.н. Най-

малкото, предлагам, това да го обмислим и да се обсъди и в КАК. Иначе, малко излиза, че ги прескачаме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Имова.

Всъщност, г-жо Керелска, да възприемем ли Вашето изявление като искане за отлагане на тази точка? И становище на КАК?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, искането ми е за отлагане на тази точка и да се вземе становище на КАК. Мисля, че това е коректното в случая, защото иначе рискуваме да бъдем упрекнати в това, че изземваме правомощия на една от комисиите и увеличаваме тези на друга комисия. Това е малко, хайде да не кажа в нарушение на закона, но на ръба, с оглед изрично регламентираният правомощия на КАК.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Благодаря Ви. Г-жо Имова, заповядайте, след това г-жа Дишева.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, г-н Председател. Аз не искам да се конфронтирам с колегите от Комисията по натовареност, но говорим по принцип и, четейки чл. 38, ал. 1, т. 1, там изрично е посочено, че комисията КАК предлага на съдийската колегия проект на решение за броя на съдиите, както и за броя на административните ръководители и техните заместници, и т.н. Това е една от комисиите, чиито правомощия са изрично посочени, регламентирани в закона, за разлика от останалите комисии към съответните колегии. Струва ми се, че и досега практиката на предходния Висш съдебен съвет, прилагайки чл. 38, беше такава, че всички кадрови решения, които се основават на анализ на натовареността, свързан с възможност за разкриване или закриване на щатни бройки, се обсъждаше първо в комисията по натовареността и след това задължително се предлагаше на Комисията по атестиране и конкурси, защото, както каза и колегата Керелска, тя разполага със съответния ресурс, за да взема решения. А и не само това. Тя разполага със съответния ресурс, защото така е посочено в закона. Законът я е

оправомощил да взима проекто-кадрови решения във връзка с броя на магистратите и броя на административните ръководители в органите на съдебната власт. Друг е въпросът дали те ще се възприемат от колегията, но така или иначе такъв е законът.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-жо Дишева, заповядайте, след това г-жа Марчева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Аз съм член и на двете комисии за чиито правомощия в момента разсъждаваме. Не считам, че предложеното решение на Комисията по натовареност противоречи на закона. В чл. 38 от Закона за съдебната власт са разписани правомощията на Комисията по атестиране и конкурси, в т. 1 е посочено, че комисията предлага на съответната колегия проект на решение за броя на съдиите, прокурорите, следователите, както и на административните ръководители и на техните заместници. Колегата Марчева на няколко пъти съвсем правилно посочи, че комисия „Съдебна карта и натовареност“ към съдийската колегия, тя, идентична, съществува и към прокурорската колегия, не е разписана в закона, т.е. нейното съществуване не е изрично регламентирано в закона. Съществуването ѝ обаче е основано на общата разпоредба, която предвижда правомощието на Висшия съдебен съвет, съответно на неговите колегии да създават постоянни или временни комисии, т.е. това е постоянна комисия, създадена към съдийската колегия, съответно прокурорската колегия, ние в момента обсъждаме правомощията на съдийската. Ако следваме логиката на разсъждението, че това, което не е посочено като правомощие на Комисията по натовареност в закона, не може да съществува като нейно правомощие, би следвало ние да заключим, че нито едно от правомощията на Комисията по натовареност не съответства на закона, т.е. противоречи, или тази комисия не може да има никакви

правомощия. Очевидно такъв извод не може да бъде направен, защото освен Комисията по натовареността ние имаме и други комисии, които не са изрично регламентирани в закона, но те съществуват.

Това, което Комисията по натовареност предлага да бъде променено се изразява във възможността комисията сама, без одобрение от Комисията по атестиране и конкурси, да прави предложения. И не напразно в началната част на тази точка, в правомощията на комисията, е посочено „съобразно анализ на отчетената степен на натовареност“, т.е. само в тези случаи Комисията по натовареността може да прави предложения за увеличаване на щата, съответно за закриване, за намаляване. Ще ви дам един пример, за да стана съвсем ясна. Когато обсъждаме въпроса за разкриване на бройка при условията на чл. 169, ал. 5, когато административен ръководител следва да бъде устроен в съответния орган на съдебната власт, защото няма свободен щат, очевидно не е необходимо Комисията по натовареност да изразява становище и в този случай по смисъла на предлаганата от нас т. 6, тази комисия няма да има правомощие. Когато обаче става въпрос за увеличаване или за намаляване на степента на натовареност в съответния орган на съдебна власт, съобразно разписаните правомощия на тази комисия в правилата за работа на съдийската колегия, именно тя има правото да прецени дали се налага увеличаване или намаляване на щата. Иначе, цялата информация, която се съхранява, по-скоро в Комисията по атестиране и конкурси, ще бъде взета предвид и задължение за това се съдържа имплицитно в необходимостта да бъде получено становище от Комисията по атестиране и конкурси.

В заключение, аз считам, че разписването на такова правомощие на Комисията по натовареност в никакъв случай не ограничава правомощието на Комисията по атестиране и конкурси да

внося такива предложения. Все пак, нека да имаме предвид, че правомощието е на пленума, предложението пред пленума се прави от съдийската колегия, а ние все пак обсъждаме правомощията на два помощни органа към съдийската колегия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. Г-жо Марчева, Вие поискахте думата. Заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Само да кажа как възникна тази идея да се променят правилата. По повод искането на Софийски районен съд за разкриване на 30 нови щатни бройки. В Комисията по натовареност се взе решение да се предложи, да се увеличи с 20 щатни бройки. По силата на тези правила трябва това предложение реално да излезе от КАК, т.е. Комисията по натовареност няма право, въпреки че всеки един член на колегията има право да внася предложение за каквито и да било решения от компетентността на тази колегия, се оказа, че Комисията по натовареност следва да ползва като някакъв вид трансмисия КАК и КАК, всъщност, има само възможността да внесе това предложение за решение. Получи се един луфт, защото председателят, примерно, на КАК казва - аз не намирам, че сега трябва да го внасяме. На мен ми се струва недомислено това правило. От друга страна, само да допълня, че всичките данни, които ние ползваме и в Комисията по натовареност, и КАК по отношение на всякакви щатни бройки и т.н., те се съхраняват в една дирекция, в един отдел тук в Съвета и ние ползваме една и съща база данни. Тука няма архив на едната комисия и архив на другата. На практика ние ползваме една и съща информация, тя се съхранява и се събира от администрацията на Съвета. Единствено от чиста целесъобразност, за да имаме възможност за по-голяма гъвкавост по отношение на решенията на Комисията по натовареност. По никакъв начин, пак казвам, въобще не се ограничават правомощията на КАК. КАК

задължително си дава становище. Така или иначе, крайното решение е на пленума и въпросът е просто за една оперативност.

Предлагам да гласуваме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков, заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Като обсъждахме в Комисията по натовареност това предложение да бъде направено, ние бяхме мотивирани от това, че е парадоксално петима членове на Съвета да бъдат зависими от КАК, за да направят някакво такова предложение в този смисъл. Тоест, ние петимата вземаме някакво решение, изпращаме го в КАК, но КАК може да каже - не, не, не е сега моментът. Или някакво друго съображение. И ние оставаме блокирани. Това е парадоксалното, това беше обсъждано. Ето, г-жа Дишева беше там, г-жа Димитрова. И решихме, че ненадхвърляме, непротиворечи това предложение на закона, не орязва правомощията на КАК, но дава възможност, както дава законът възможност на всеки един от нас да направи някакво предложение, така и на тази комисия, която може да бъде създадена и е създадена в конкретния случай, да работи самостоятелно, без да е ограничена от други комисии и да зависи от тяхната воля.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Разбрахме Ви. Да. Така или иначе, има процедурно предложение за отлагане, което ще подложа на гласуване, това е ясно, но в конкретния случай, когато става въпрос за Софийски районен съд, само да го онагледим още веднъж - как това би могло да бъде полезно за колегите. Тъй като т. 5 касае анализ и отчетност на степента на натовареност в случаите на закриване на съдилища или намаляване числеността на длъжностите в тях. В смисъл, как това би се отразило върху Софийски районен съд? Очевидно не става дума за това да се закрие този съд, очевидно не става дума за намаляване числеността на този съд. Казусът, който Вие посочихте, беше за искане

за увеличаване числеността на съдиите. Очевидно Вашата връзка е с това в други съдилища, в които няма такава натовареност... Кажете го, аз в момента разсъждавам на глас, вероятно това са Вашите мотиви, но мисля, че е важно за колегите, да се разбере.

Г-жо Марчева, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Въпросът беше, че имаше предложение за процедура по чл. 194, ал. 1 и всъщност решението на комисията беше да се предложи на КАК тя да предложи на съдийската колегия да открие такава процедура. В Комисията по атестиране и конкурси, като цяло, битува становище, че не трябва да се открива, защото била открита преди известно време, но така или иначе въпросът беше, че на нашия призив да бъде вкарана точката максимално бързо в дневния ред на КАК това решение на Комисията по натовареността, от КАК ни беше отговорено - не мислим, че има някаква спешност в този въпрос, поради което аз си зададох въпроса защо е необходимо ние да чакаме някой да прецени в друга комисия дали да внесе това предложение за решение в колегията и се губи ценно време, в крайна сметка. Така или иначе КАК пак ще даде становище, въпросът е, че е абсолютно безсмислено ние да сме опосредени сякаш тази комисия не е равностойна на КАК, нещо повече, в КАК има членове, които не са членове на ВСС. В един момент се оказва, че членовете на ВСС са блокирани и не могат да внесат предложение за решение.

Аз ви предлагам да гласуваме. Не мисля, че това е някакъв много съществен въпрос.

ЛОЗАН ПАНОВ: Определено е съществен. Мисля, че е важен, защото това е предпоставка за решаване на други въпроси, които са съществени и от значение.

Имаме предложение за отлагане разглеждането на точката. Предложението на г-жа Керелска беше - отлагане и взимане становище

на Комисията по атестиране и конкурси. В смисъл, колегите от КАК да бъдат информирани за това, което се разглежда. Нали в този смисъл е предложението, г-жо Керелска? /оживление в залата/ Момент! Нека всеки да се изказва, когато поиска, но да взима думата на микрофон.

Г-жо Керелска, заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз разбирам мотивите на колегите и съм абсолютно в подкрепа на това, което считат, че трябва да има по-голяма оперативност. Мисълта ми е, това не може ли да се постигне без да изземваме правомощията на КАК, а просто да ги задължим, че във всеки един случай те са длъжни да внесат въпроса за разглеждане в съдийска колегия, а не те да преценяват кога това е важно и кога не е важно? Това е друг начин за постигане на същата цел.

ЛОЗАН ПАНОВ: Разбрахме. /Прекъснат от Олга Керелска: ... т.е. този въпрос така или иначе ще бъде подложен на разглеждане в КАК за взимане на становище./ Да. Ще подложат на гласуване. /Прекъснат от Олга Керелска: Сега, дали това ще стане като становище или ще бъде пак взимане на решение, което пак е израз на становище, със задължение веднага и задължително да се внесе в съдийска колегия, аз не виждам голяма разлика./ Да, но аргументите на г-н Кояджиков и г-жа Марчева бяха, че в случая самият председател на комисията, в крайна сметка, взема решението по целесъобразност кога да го направи и дали да го направи изобщо, което по някакъв начин спира самата работа на комисията, която е компетентна в тази сфера - натовареност и съдебна статистика.

Има процедурно предложение. Колеги, който е за отлагане разглеждането на точката и внасянето на това изменение и допълнение на текста на правилата в КАК, която да изрази своето становище по една такава промяна, моля да гласува.

Колеги, нека да прегласуваме, станала е грешка, наш колега се е обърнал, нека да прегласуваме. Предложението е за отлагане и отнасяне въпроса към КАК, която да изрази своето становище по една такава евентуална промяна и допълнение на правилата. Който е съгласен, моля да гласува. Който е против, гласува „против“. Нека да отчетем резултата. Четири гласа „за“, осем гласа „против“. Не се отлага разглеждането на точката.

По същество. Разгледахме мотивите и съображенията. Който е съгласен с предложението да бъде изменен и допълнен текста на чл. 22, ал. 2, т. 5 от Правилата за работа на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по начина, по който е предложено от комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“, моля да гласува. Режим на гласуване. Вече гласуваме конкретното предложение, за което имаше достатъчно обсъждания с аргументи „за“ и „против“. Осем гласа „за“, четири гласа „против“. Имаме решение по т. 23.

/Решението е отразено по-долу в стенограмата, в цялост./

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Вие докладвахте само относно чл. 22, ал. 2, т. 5 и гласувахме това. Но има и т. 6.

ЛОЗАН ПАНОВ: Извинявам се, да, моя е грешката. Това беше първата част, за т. 5 на чл. 22, ал. 2. Сега за втория абзац, който касае текста на чл. 22, ал. 2, т. 6 от Правилата.

Г-жо Марчева, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Мотивите са абсолютно идентични. Просто има две хипотези, в които се взимат решения, така че не мисля, че е необходимо да излагам отново същите мотиви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. Колеги, изказвания? /няма/ Режим на гласуване. Гласуваме в момента т. 23, подточка 2, а именно изменението на чл. 22, ал. 2, т. 6 от Правилата за работа на Съдийската

колегия на Висшия съдебен съвет. Десет гласа „за“, два гласа „против“. Имаме решение и по тази точка.

/След проведеното явно гласуване/

23. ОТНОСНО: Предложение за промяна в текстовете на чл. 22, ал. 2, т. 3, т. 5 и т. 6 от Правилата за работа на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

23.1. ИЗМЕНЯ И ДОПЪЛВА текста на чл. 22, ал. 2, т. 5 Правилата за работата на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, както следва:

„5. съобразно анализ на отчетената степен на натовареност на съдиите и съдилищата в случаите на закриване на съдилища или при намаляване на числеността на длъжностите в тях, **предлага на Съдийската колегия, след получаване на становище от Комисията по атестирането и конкурсите**, решения за разкриване на съответните длъжности в друг, равен по степен съд, по възможност в същия апелативен район, които **да бъдат внесени** за разглеждане от Пленума на ВСС;“

23.2. ИЗМЕНЯ И ДОПЪЛВА текста на чл. 22, ал. 2, т. 6 от Правилата за работата на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет , както следва:

„6. съобразно анализ на отчетената степен на натовареност на съдиите и съдилищата предлага на **Съдийската колегия, след получаване на становище от Комисията по атестирането и конкурсите, решения** за трансформиране на свободни щатни длъжности, разкриване на нови и съкращаване на незаети длъжности за съдии, административни ръководители и заместници на

административните ръководители, които **да бъдат внесени** за разглеждане от Пленума на ВСС;"

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 24 от дневния ред. Заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Предложението на Комисията по натовареност е да се измени едно решение по Протокол № 29/20.12.2016 г. на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, което касае процедурите по чл. 194, ал. 1 от Закона за съдебната власт, като въвежда едно задължение за колегията процедурата по реда на чл. 194 да се провежда преди провеждането на конкурси. Също така, задължава колегията да провежда такава процедура еднократно за текущата година, което според нас представлява дописване на закона и противоречи на смисъла на закона. Тоест, предложението за изменение е свързано с един проблем, който съществува и за който даже бяхме сезирани в КАК от колеги от Софийски районен съд и Софийски градски съд, че с тази процедура по чл. 194 се заобикаля конкурсното начало и на практика Съветът е длъжен първо да провежда процедура по чл. 194 и едва тогава да открива конкурси. Затова нашето предложение е да бъде изменено това протоколно решение на колегията, а именно процедурите по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ да се провеждат за текущата година, след приемане на анализ на съдилищата и прецизиране на възможностите за преместване в равен по степен орган на съдебната власт, и по възможност в същия апелативен район. Процедурите по чл. 194, ал. 1 от ЗСВ следва да се провеждат при единни критерии за цялата страна. Предложението ни е да отпаднат точка втора и точка трета от това решение, а именно: Конкурсите за свободните длъжности за съответните нива да се обявяват след провеждане на процедурите по чл. 194, ал. 1 от Закона за съдебната

власт, при условие, че съдийската колегия е взела решение за провеждане на такава процедура. Третата точка е: По изключение, при обоснована необходимост, процедурата по чл. 194 може да се провежда при спазване на общите правила.

Считам, че поначало решенията за откриване на процедури по чл. 194 следва да се взимат много конкретно ad-hoc, т.е. не следва да има някакво задължение за регулярност, за редуване на конкурс и процедура по чл. 194, а трябва да се взима съобразно конкретния случай, защото в някои случаи чл. 194 е подходящо, в други случаи считаме, че не би следвало. Това е въпрос вече на всяка една преценка.

Това е предложението ни.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, изказвания? Само да кажа няколко думи. Решението, чиято отмяна се иска, е пред самите вас. На 20.12.2016 г. беше взето решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет предвид обстоятелството, че процедурите по чл. 194 от Закона за съдебната власт като че ли се правеха ad-hoc за конкретни колеги. Това създаде достатъчно напрежение сред колегите, още повече, че един това се случва, пък за друг не се случва. Ето защо, това решение, което се взе на 20.12.2016 г. касаше един принципен въпрос - да се провеждат тези процедури, така както са предвидени в закона еднократно, след приемане на годишния анализ за натовареността на съдилища и прецизиране на възможностите за преместване на равни по степен органи на съдебната власт, и по възможност в същия апелативен район. За да не се препятства възможността да се направи това имаме и т. 41.3 „По изключение и обоснована необходимост процедурата по чл. 194, ал. 1 от ЗСВ може да се провежда при спазване на общите правила.“.

В този смисъл, по това предложение аз няма да гласувам „за“, защото смятам, че това решение, което е взето 2016 г. отговаря на

този принцип, че трябва да се проведе принципно еднократно за текущата година, след приемане на годишния анализ за натовареността. В т. 3 се допуска това изключение. То трябва да бъде изключение.

С това предложение, което правите, не виждам какво точно се цели? Съгласен съм, че трябва да се прави след анализ на натовареността на съдилищата, това го пише и в другото решение, но за да не остава впечатлението, че се прави конкретно ad-hoc за конкретен магистрат, това беше причината да се гласува едно такова решение от предходния състав на Висшия съдебен съвет. В този смисъл го казвам, още повече, че виждам, че предходната точка, която гласувахме, по някакъв начин я свързвате с тази точка, по 194. Не мисля, че решението, което е взето на 20.12.2016 г., препятства процедурата по чл. 194, нито пък когато се налага изключение от този случай, съгласно т. 41.3, може да се проведе такава процедура.

В този смисъл аз обосновавам своето решение, че няма да подкрепя предложението.

Благодаря.

Други изказвания? Г-жо Марчева, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Само да поясня. Идеята беше, че с това протоколно решение от 2016 г. на практика ние въвеждаме ограничения да редуваме конкурси с процедура по чл. 194. Така като е разписано излиза, че ние сме задължени всяка година, след приемането на този анализ, да проведем първо процедура по чл. 194 и едва след това конкурс. Аз считам, че това не е гъвкаво. Това, че са правени от стария състав на Съвета подобни процедури с никакви съмнения, с оглед интуито персоне, това не означава, че при този състав на Съвета това може да се допусне. Действително, въпросът е доста многопластов и не ни беше лесно и на нас самите да стигнем до общо становище в комисията по отношение на това крайно предложение, с което излизаме.

Аз се надявам, че и колегата Дишева ще се присъедини, защото тя обикновено е по-обстоятелствена и по-мотивирана.

ЛОЗАН ПАНОВ: Преди колегата Дишева да се присъедини, само да кажа, че т. 41.2 вие не предлагате да се отмени. /Гласове: Точно това предлагат./ Момент. Да. Разбрах. Само един момент. Тя е със следното съдържание: „Конкурсите за свободни длъжности за съответните нива да се обявяват след провеждане на процедурата по чл. 194 при условие, че съдийската колегия е взела решение за провеждане на такава процедура.". Така че, аз не мисля, че двете са взаимосвързани, защото в крайна сметка, ако е взела решение за провеждане на такава процедура, тогава разбирам, но ако тя не е взела решение за това, това по никакъв начин няма да препятства конкурсите за свободни длъжности.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Точка първа казва - процедурите се провеждат еднократно, т.е. за текущата година, с което на практика излиза, че Съветът е длъжен да проведе такава процедура.

ЛОЗАН ПАНОВ: Не, не излиза такова нещо. Излиза, че не могат да се проведат многократно за годината. Но дали ще проведе еднократно или няма да проведе, това ще бъде решение на съдийската колегия. Това ще бъде решение на самата колегия. Може да се окаже, че не е необходимо провеждането на 194 за нито една съдебна институция, може да се окаже, че е необходимо да се проведе, но да не се провежда, да кажем, за Софийски районен съд, януари, примерно август и респективно септември. Нека да се направи една такава процедура, защото мисля, че така е по-редно и в този смисъл е и принципното решение. В този смисъл ви го казвам. Може да се окаже, да кажем, че за Районен съд-Карнобат, примерно, не се налага такава процедура, но обстоятелството, че пише, че е еднократно за текущата година, не означава, че ако не е обявена по 194 процедура това

препятства конкурса за съответния районен съд. Разбирате ли? Това са моите доводи.

Г-жо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз не съм поискала.

/оживление и смях в залата/

ЛОЗАН ПАНОВ: Извинявам се много. Г-жа Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, понеже бях съвременник на това принципно решение миналата година и то се прие много добре от колегите. Не е задължително въобще процедурите по реда на чл. 194, ал. 1 да се провеждат веднъж годишно. Въобще не е задължително. Това е една правна възможност и то при критерии, които са определени в кои случаи може да се извърши такава процедура. Първо, трябва да се направи годишен анализ на натовареността. Както каза съдия Панов, този годишен анализ е необходим, за да не се извършват безразборно, неколkokратно и интуито персоне през годината конкурси, т.е. процедури по чл. 194, ал. 1. Но най-важното нещо, което трябва да се знае е, че процедурите по чл. 194, ал. 1 нямат нищо общо с конкурсите. Конкурсите са за кариерно израстване на свободните длъжности. Дали по възходяща линия в по-горен по степен орган на съдебната власт или при преместване в еднакъв по степен орган на съдебната власт, тука става дума за свободни щатни длъжности. При провеждането на процедурите по чл. 194, ал. 1 става дума за преместване на щатна бройка на съдия от един орган на съдебната власт в друг на съдебната власт, с оглед оптимизиране, т.е. съдията заедно с неговата щатна бройка се премества, човекът с бройката отива от един съд в друг. Тези две процедури са коренно различни, те не се конкурират, не си противоречат, но поради.../Ат. Дишева: КАК изрази точно обратното становище, като не подкрепи предложението за откриване на такава процедура.../ Не знам какво становище, но това е моето становище и

винаги съм го поддържала. Така че, дори да кажем, че конкурсите за свободни длъжности за съответните нива се обявяват преди или след провеждането на процедура по чл. 194, мисля, че не е от особено значение. То има значение единствено и само във връзка с това да не се постига прекомерно увеличаване на щатните длъжности в един орган на съдебната власт за сметка на друг, защото целта на процедурите по чл. 194, ал. 1 е решаване на проблема с натовареността в един или друг орган на съдебната власт, а целта на конкурсите на свободните длъжности за съответните нива е кариерно израстване на колегите в системата, там където има свободни места и там където, разбира се, има необходимост, с оглед преценка на натовареността на съответния орган, защото свободните длъжности могат да се съкращават от един орган и да се разкриват в друг. И пак повтарям, двете форми на заемане на щатни длъжности са различни и не се конкурират. При чл. 194 магистратът се премества заедно с длъжността. Не става дума за кандидатстване за свободна щатна длъжност, докато при конкурсите става дума за свободна щатна длъжност. И поради това, дали ще се каже „преди“ или „след“, за мен няма никакво значение. Значение има да има ред, да има някакви правила при провеждането на тези процедури, ако изобщо съдийската колегия реши да ги провежда веднъж годишно или два пъти годишно, след, примерно, приемане на анализа за натовареността на 6-месечие. Може и два пъти годишно да е. /Др. Кояджиков: Не е така./

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Само да поясня. Да, действително тези две процедури не се конкурират, само че какво се получава на практика? Ако се спазва правилото на т. 41.2 конкурсите да са след процедурата по чл. 194, се оказва, че в един момент, примерно, какъвто е конкретният случай, беше повод, който сме взели, за да обмислим

изменението на това решение, беше, че примерно открива се такава процедура по чл. 194 за Софийски градски съд и в един момент се увеличава щатът, на практика, натовареността по данните, съответно спада и в един момент се оказва, че няма необходимост да се обявят на конкурс дали са съществуващи щатни бройки, незаети, или да се откриват нови. И в един момент се получи така, че в Софийски градски съд има много хора, които дойдоха от други съдилища, а в Софийски районен съд има колеги, които стоят от години и не могат да се възползват от възможността да отидат, чрез конкурс да се качат в Софийски градски съд, т.е. тяхното естествено кариерно развитие по някакъв начин е ограничено. Да, деформацията поначало между софийски съдилища и останалите е доста голяма, и това се отразява и на кариерното развитие на колегите. Това беше поводът. Затова имаше и протестно писмо от много колеги, подписано от районни съдии, градски съдии, също, че това не бива да се допуска. Тоест, не трябва първо с преимущество да е 194, за да може да се мисли и по тази особеност.

Това е.

ЛОЗАН ПАНОВ: Разбирам Ви, само че решението за 194 от Закона за съдебната власт се приема от съдийската колегия.

Очевидно това, което Вие казвате означава само едно - при едно такова предложение, защото разбирам, че има противоречие и първата промяна, която направихме преди малко, между КАК от една страна и между Комисията по натовареност, разбирате ли, защото КАК предложи да не се провежда процедура по 194, спомняте ли си, за Софийски районен съд, и то мина през ВСС, нали така? Този въпрос, който се предлага той може да бъде решен с едно просто и не виждам защо трябва да се променя това принципно решение. Възможно е за Софийския районен съд и Софийски градски да се проведе еднократно

за текущата година процедура по 194, възможно е и да не се проведе такава процедура и това няма отношение към самия конкурс. Ако ние вземем решение да не проведем процедура по 194 тогава ще дадем възможност на всеки, който иска да участва в конкурс, да участва, ако ние дадем възможност по 194 еднократно два пъти или три пъти през годината това очевидно ще доведе до въздействие върху бройките за конкурса и няма да даде възможност на колегите при равни условия да се конкурират и да участват в една такава процедура. Така че това решение, което ние сме взели принципно на 20 декември 2016 г. не противоречи по никакъв начин на идеите, които Вие казвате и не виждам защо промяната трябва да се прави. Разбирам, че има противоречия между КАК и между Комисията по натовареност, но решението в крайна сметка се взема от Съдийската колегия, въз основа на всичките аргументи "за" и "против".

Изложих своите аргументи.

Г-жо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Вярно е, че много мислихме това решение. Оказа се, че Комисията по натовареността, а изобщо и ВСС е блокиран, аз така го усещам, в опитите си да направи каквото и да било за справяне с проблема на натовареността в Софийския районен съд и Градския, Градският не е толкова коментиран напоследък, днес вече няколко пъти стана въпрос. Отказа се да се открият нови бройки, защото не може непрекъснато да се увеличават бройки и аз по същество споделям това виждане, отказа се разкриване на процедура по 194, ал. 1, защото Комисията по атестирането и конкурсите в мнозинството си се позова именно на точка 41.2. от решението, което сега обсъждаме, аргументът беше, че ще се получи конкуренция между конкурса, който вече между другото е обявен, включително и за места в Софийския районен съд, той е обявен още от миналата година и процедурата по

194, ал. 1. И аз тук ще направя една вметка да коригирам колегата Имова, това бяха аргументите на КАК.

БЕРОНИКА ИМОВА: Аз пък ще направя една вметка, за да Ви коригирам, че КАК се мотивира не с аргументите .../прекъсната/

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре. Това са решения, които ще проверим, моя е грешката.

БЕРОНИКА ИМОВА: Може ли да не ме прекъсвате!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ама Вие първа го направихте.

БЕРОНИКА ИМОВА: Не са аргументите по 41.2., аргументът основния беше, че нямаме годишен анализ за натовареността на съдилищата. Това беше моят аргумент.

ЛОЗАН ПАНОВ: За да може дебатът да бъде стойностен и да се чуят всички аргументи, моля ви да се изслушваме.

Г-жо Дишева, заповядайте, след това ще дам думата на г-жа Имова.

Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Решението на КАК ще го погледнем, вероятно днес няма да вземем решение. Такова е моето, как да кажа, моят спомен за нещата е, че с това КАК се аргументира, но това не е съществено в момента, със сигурност имаше такова говорене. Това, което посочих бяха само част от причините ние да предложим в Комисията по натовареност изменение на тези правила. Другото говорене беше, че в момента е много рано да се открие процедура по 194, ал. 1 за текущата година, защото все още не е приет годишния анализ и заради това се стигна до предложението в 41.1. да отпадне частта "еднократно", т.е. думата "еднократно" и думата "годишния", но за сметка на това ще видите в текста остава "анализ", да се провеждат за текущата година след приемане на анализ на натовареността. Анализи се приемат два пъти на 6-месечие и това беше идеята на комисията,

моля колегите да ме поправят ако бъркам, да се правят два пъти, т.е. да не сме ограничени в еднократно, но понеже два пъти се приемат анализи, да имаме възможност поне два пъти да откриваме такива процедури. Ако не сме станали достатъчно ясни затова все пак си позволих да взема думата и да поясня, може да коригираме текста, за да стане напълно ясно, че идеята не е да се правят многократно и безразборно през годината такива процедури, а това да се случва, т.е. да има възможност да се случва поне два пъти, след приемане на анализа на шестмесечие и анализ на годишния. Оказа се, че в момента вече сме почти края на февруари, ние не можем да открием такава процедура, защото чакаме анализа, който ще се приеме около средата на март или нещо такова. Това беше едното. След това единните критерии не предлагаме да отпаднат. Процедурите, изречение второ чета от точка първа: процедурите по 194, ал. 1 ЗСВ следва да се провеждат по единни критерии за цялата страна. Това съществува в досегашния текст, не предлагаме отпадане, т.е. то ще продължи да съществува. Иначе аз категорично подкрепям това, което съдия Панов каза и съм много добре запозната с причините, поради които се стигна до това решение на Съдийската колегия - през годините процедурата по 194, ал. 1 се използваше интуито-персоне за преместване на отделни съдии, така че се стигаше до закриване на бройка в един съд, преместване заедно със съдията в друг съд и трето решение, с което отново в първия съд се откриваше бройка и целта на това решение беше да се избегнат такива случаи, бяха многократни, известно ни е това от работата ми като съдия във Върховния административен съд, който е разглеждал такива дела, но пак повтарям - ние не предлагаме единните критерии за цялата страна да отпаднат. Не виждам необходимостта да продължи да съществува, продължавам 41.3., за точка 2 вече говорих, не намирам обвързаност, първо за точка 2 само

две изречения ще кажа - не намирам обвързаност между конкурсите за свободните длъжности и процедурата по 194 и в този смисъл подкрепям това, което колегата Имова каза, то е напълно вярно, на практика обаче се получава така, че конкурса за свободните длъжности продължава много дълго, особено с приложението на 193, ал. 6, знаете 9-месечния период, който могат да бъдат назначавани съдии след приключване на конкурса и когато има процедури по обжалване на класирането и съответно решенията на ВСС за назначаване, този 9-месечен срок понякога продължава една или две години, факт е, че ние в момента назначаваме по 193, ал. 6 хора от конкурси от 2015 г. И продължавайки повече от една година конкурсната процедура ние нямаме време, в което да проведем 194, така че хем да има една конкурсна процедура, която да е законосъобразно приключила и от друга страна да имаме и време, и възможност да проведем процедура по 194, ал. 1. В същото време бройките, които са обявени за конкурс стоят блокирани, а пък ние защото няма приключил конкурс не можем да открием процедура по 194, ал. 1 заради тази точка 2. Вярно, че бях многословна, опитвам се да илюстрирам какво се случва и е факт, че почти две години след измененията в ЗСВ ние едва през ноември мисля миналата година успяхме да обявим първия конкурс за съдии във Върховния съд по новия ред, обяви се тогава по довършване процедура в районните съдилища, т.е. нито една приключила процедура ние нямаме по новия ред, макар да са минали повече от година и половина. Очевидно има някакъв проблем в начина, по който тълкуваме и прилагаме законовите разпоредби за провеждане на конкурсите и за процедури по 194. Сега, без да съм го говорила с колегите от Комисията по натовареност може би има основание да помислим как да редактираме текста, ако колегите не възразяват, иначе аз ще подкрепя, както съм гласувала и в комисията това решение. Намерихме това предложение като подходящ способ,

образен е изрази, да отпусим и конкурсите и възможността за заемане на места в съдилищата, където натовареността го налага. И специално за натовареността в Софийския районен съд аз не виждам друга възможност. Законодателят не предприема мерки, ние не разкриваме нови щатни бройки, не провеждаме процедура за 194, очевидно е, че има проблем и при командироването, лично аз правните ми познания не дават други възможности и не позволят да се разреши по някакъв друг начин към настоящия момент, а колегите там стоят, работят, делата продължават да постъпват, хората продължават да негодуват за това, че делата им не се решават в разумни срокове и съвсем основателно. Ако искате две минути, колеги, да решим дали да направим предложение за отлагане, за да помислим. /говорят помежду си/

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви. С промяната на редакцията се цели тази процедура да се проведе два пъти годишно, след анализите, при провеждане на две такива процедури отпада необходимостта на изключението по точка 3, затова предлагаме тя да отпадне и за да не са обвързани така, както е това принципно решение едната процедура с конкурса за повишаване, затова отпада и точка 2, и тя да отпадне. Та всъщност идеята е - две процедури да можем да проведем, след анализ, който се провежда на всяко шестмесечие и това е, и да няма никаква връзка между тези процедури и конкурсите. Това предлагаме като редакция. И на нас ни се стори по-ясно, затова го предлагаме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Разбирам, но според мен това принципно решение не противоречи на Вашата идея, г-н Кояджиков. Разбирате ли? Това, че еднократно, вижте изключението по 41.3, в смисъл то съществува, освен това разбрах от аргументите, че годишният анализ е това, което пречи, но годишният анализ е базиса, върху който ще се

стъпи, въз основа на който да стане ясно има ли нужда или няма нужда в крайна сметка.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: /говори без включен микрофон/ Но тук ние предлагаме да ползваме не годишния, ами двата шестмесечни. Това е разликата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ама сега се въвежда значи нещо друго в крайна сметка. Тогава отпада изцяло годишният анализ, а се въвежда след шестмесечните статистики! Чакайте сега.

Г-н Мавров, заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колеги, предлагам ви да отложим точката. В материалите няма официалното становище на КАК. Ние тук можем да си говорим много, само че може би следващата точка няма да има официалното становище на "Бюджет и финанси" и т.н. Нека в материалите да има едно официално становище, а не чуваме изявления на един или друг член на Комисията по атестиране и конкурсите. Не е редно да работим по този начин. Да, може всеки член на ВСС да внесе материал, но все пак този материал трябва да е съгласуван със съответните комисии и да имаме тяхното официално становище, не да говорим сега без да сме напълно наясно какво се случва. Може би съм слаб юрист, но...

ЛОЗАН ПАНОВ: Напротив, напротив, г-н Мавров. Според мен това, което е важното да се каже - има предложение за изменение, но не се разбира защо се прави предложение и сега тепърва се изяснява в момента тук защо се прави. И тъй като се предлага промяна на някаква норма, добре е да има мотивите и съображенията за това. Разбрахме ги сега, но едва сега ги разбираме и виждаме, че като цяло вървим към някакво обединяване и мисля, че няма да е ...да решаваме тези въпроси, но добре е да има аргументи затова, защото в момента има

само предложение на комисията за изменение на нормата и няма мотиви защо това се прави, и сега го говорим и го изказваме.

Заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Понеже стана въпрос за решението, което мина за увеличаване на щатната численост на Софийски районен съд с двадесет бройки. Ами това решение също не беше минало през "Бюджет и финанси", а ние знаем, че празните бройки, които съществуват, и за които говорим, не са финансово обезпечени. Значи това е популизъм! Извинявайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Напълно подкрепям това, което казва колегата Мавров. Пускат се едни точки, нямаме възможност, защото и другата работа е доста, да ги огледаме, да ги помислим, да имаме повече възможност да помислим върху тях и лично аз усещам върху себе си, не знам вие как сте, някакъв натиск - ама сега какво има да мислим, дайте да го гласуваме! Против туткането съм, напротив, за решаване на проблемите, но не съм убедена, че по този начин ги решаваме по най-добрия начин. Вече взехме едно решение, извинявайте, през главата на КАК. КАК действително обрасва с функции, които според мен не са му работа, но специално по въпроса, по който гласувахме аз считам, че просто нарушихме закона или най-малкото не беше етично да го правим по този изненадващ начин. Както едната комисия е комисия с правомощия, така и другата, а това, че председателката не искала да внесе нещо си, има други начини и това да прави. Та аз ще подкрепя предложението за отлагане на тази точка и предложението по друг начин да се процедира.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, да продължаваме ли дебата? Така или иначе има предложение за отлагане, нека да го подложим на гласуване.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Дайте да го отложим, да напишем мотиви, защото очевидно има неразбиране за какво става въпрос. Тук не съществува само софийски съд. /Лозан Панов - така е. Точно така/ Боряна Димитрова - тук се говори не само за софийските съдилища и за провинцията, най-бързият начин за решаване на кадрови проблеми е 194, в рамките на апелативния регион и той не може да се решава еднократно, годишно, защото не решава нищо. Начинът, по който е написано това решение очевидно ограничава всички, то има ограничителен режим, не разрешителен. Ограничава ни в рамките на един месец, но очевидно следва да напишем един път годишно, очевидно следва да напишем мотиви, за да станем по-ясни. Мисля, че и г-жа Марчева, и г-жа Дишева достатъчно подробно го обясниха и тук не става въпрос за конкурси и помислете за извън София, там няма свободни места, дето постоянно да обявявате конкурси, там нещата трябва да се решават по-бързо. Обвинявани сме за командироването, ами дайте тогава предложение как да го решим този проблем. Ето това е едно от решенията - 194.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Много съжалявам, че и аз трябва да взема думата, макар че аз имам отдавна решение как да гласувам за себе си. Колеги, аз не виждам защо трябва да се отлага тази точка. Затова има комисии към Съдийската колегия, които да решават въпросите, които са в нейния ресор, а в крайна сметка решението взема Съдийската колегия. Защо да го отлагаме да го внасяме в КАК за становище и по какъв начин обвързва Съдийската колегия становището на Комисията по атестиране и конкурсите, при положение, че толкова мотивирани и обстойни съображения се изложиха днес за причините, поради което се предлага тази промяна. Това, което провокира и предпостави цитираното вече решение на Съдийската колегия по

предложение на Комисията по атестиране и конкурсите беше прилагането на процедурата по 194, ал. 1 атхок, интуито-персоне, днес да преместим колегата от един съд в друг, след това след един месец ще преместим в трети и накрая идва примерно в Софийския районен. Казусът е произволен. С предложението, което се прави да се базира на анализ на натовареността аз си мисля, че тази опасност е преодоляна. Изложиха се съображения защо не е удачно само един път годишно, изложиха се съображения за липса на конкуренция с конкурсната процедура. Аз не виждам каква е причината да се отлага точката за разглеждане и затова ви предлагам, процедурно предложение правя да гласуваме предложението на Комисията по натовареност и съм против отлагане на точката. Така или иначе нека да се работи и всъщност да се вземат решения, които да ползват съдилищата. Затова сме тук, а не да влизаме от комисия в комисия, да даваме становища когато това се налага или когато това не се налага, и да се отлага във времето вземане на решения, които по един или друг начин са интерес на колегите, които чакат преместване или които чакат прилагането на тази процедура.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, има процедурно предложение. Г-н Мавров, Вашето предложение го поддържате за отлагане? Добре. Подлагам процедурното предложение за отлагане. Който е съгласен за отлагане гласува "за", който е "против", гласува "против", за да можем да продължим по-нататък. 4 гласа "за", 9 "против". Не се приема предложението за отлагане.

Режим по същество.

Заповядайте, г-жо Имова!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря Ви, г-н Панов. Колеги, ако погледнем как се е стигнало до решението на Съдийската колегия от 20 декември 2016 г. ще видим, че именно Комисията "Съдебна карта,

натовареност и съдебна статистика" е предложила на Съдийската колегия това решение за приложение процедурите по 194, ал. 1. Тук достатъчно ясно и аргументирано се изложиха становища, че тази процедура естествено не се конкурира с конкурсните свободни длъжности и може по-гъвкаво да бъде приложена тогава и когато анализа за натовареността на съдилищата налага приложението на тази процедура. Тя не касае усвояване на свободни длъжности, а има за цел единствено оптимизиране работата на съдилищата и нещо повече - ако трябва да се придържаме стриктно към законовия текст на ал. 1 тази процедура са прилага в апелативния район, където се извършва преместването на съдии в равен по степен орган на съдебната власт, при необходимост от оптимизиране дейността на съответния съд и е права колегата Димитрова, която казва, че по-скоро тази процедура я свързваме единствено с високо натоварените съдилища и то в големите центрове, и то главно със Софийски районен съд. Защо не помислим и вече да погледнем какви са нуждите от оптимизиране на работата на съдилищата и в други апелативни райони и приложението на процедурата да се ограничи в рамките на един и същ апелативен район, а не да се прилага, както казаха и колегите, безразборно и интуитивно-персоне. Макар че с това решение се направи една голяма и решителна крачка за ограничаване произвола при приложението на тази процедура, тази процедура може да се усъвършенства и в момента ние сме изправени пред това предизвикателство и ми се струва, че можем да вземем решение, с което да приемем за основателно предложението на Комисията "Съдебна карта, натовареност" като действително помислим дали да не отпадне точка 41.2. от това решение, тъй като всички сме единодушни, че тези процедури, конкурсите за свободни длъжности и процедурата по 194, ал. 1 не се конкурират, както и да отпадне изключението, което предвижда при обоснована необходимост да се

прилага процедурата, което пак въвежда една възможност за решение интуито-персоне, но много уместно е предложението да се промени решението в точка 41.1. като се предвиди един по-гъвкав механизъм за оценка на натовареността не с оглед веднъж годишно, след приемане на годишния анализ за натовареността, а примерно на 3-месечие или на 6-месечие, вече това ние го ще го решим, но може би най-оптимално е, тъй като по закон се прави оценка на натовареността на 6-месечие на съдилищата, в такъв смисъл да бъде променено и това решение на Съдийската колегия само в точка 1. Изрично да се отрази - след 6-месечен анализ. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Конкретно предложение имате ли?

ВЕРОНИКА ИМОВА: Имам конкретно предложение - процедурата по 194, ал. 1 да се провежда два пъти годишно, след приемане на съответния 6-месечен анализ на натовареността на съдилищата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Това е нова редакция на самото предложение. В този смисъл правите.

Г-жо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз мисля, че така ще се ограничим излишно. Ще ви кажа защо - защото към този момент практиката е да се приемат на шест месеца анализи на натовареността, а в един момент може това да се измени, като необходимост примерно може да се правят и на три месеца, затова нашето предложение звучи по-общо, защото обхваща всички възможни случаи и целта, която г-жа Имова влага в своето предложение се постига и с тази редакция. Всъщност само да илюстрирам нещо по повод на, тя и колегата Дишева го каза, по повод на предложението на Комисията за натовареност, което беше внесено за разглеждане в КАК да се открие процедура по 194 за Софийския районен съд, именно за да не се откриват нови бройки и то

от съдилища, които са с по-ниска от средната за страната натовареност и има желаещи колеги да дойдат в Софийски районен съд. Това е един гъвкав механизъм. И точно заради това ние бяхме, как да кажа, образно казано спънати, защото били провеждани скоро пак такава процедура по 194 и на база на това решение, което ние сега предлагаме да се измени в този смисъл и да даде една по-голяма гъвкавост, което презюмира, че този състав на Съдийската колегия няма да вземат такива решения интуито-персоне, които са се вземали при предходния състав. Моето предложение е така както е. Няма значение на колко месеца се приема, въпросът е, че след анализ. Това е. Процедурно предложение правя да го гласуваме така както е.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Имова, оттегляте ли си предложението?

ВЕРОНИКА ИМОВА: Аз съм склонна този анализ да се прави за по-малък отрязък от време, да не създаваме ограничения. Аз се безпокоя, г-н Панов, че все пак анализ се прави въз основа на някоя емпирична база. Сега не можем през месец, два, за определен период от време, така че затова моето предложение беше за шест месеца, но не възразявам и ще възприема тезата на колегите, които твърдят, че примерно на тримесечие може да се прави такъв анализ, ако решат, разбира се.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Магдалинчев, заповядайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, повече от час вече се занимаваме с тази точка от дневния ред. В чл. 30, ал. 5 са регламентирани правомощията на Съдийската колегия, съответно на колегите. В точка 12 се казва така: Съдийската колегия, в съответствие с професионалната си насоченост осъществява следните правомощия: точка 12 - ежегодно анализират и отчитат степента на натовареност на органите на съдебната власт. Точка 13 - изискват и обобщават на всеки шест месеца информация от съдилищата, прокуратурите и от

Националната следствена служба за тяхната дейност. Ние какво говорим, за анализ, който годишно се прави и тогава ще се провеждат тези процедури или за информация, на базата на която информация да се вземе това решение по точка 194, ал. 1, защото тук се борава с понятието "анализ". Анализът е годишен. Тогава да го кажем, дали ще е на 6 месеца, където се изисква информация от съдилищата от страна на Съдийската колегия или ще е годишно когато се извърши цялостен анализ за дейността на съдилищата. И в единият случай говори за натовареност в точка 12. Ако ние това го приемем тогава трябва да прецизираме нещата - или е информация, или е анализ. Когато е анализ се взема предвид натовареността. Затова нека да кажем: процедурите по реда на 194, ал. 1 да се провеждат за текущата година, след приемане на годишния анализ на съдилищата. Аз това казах - когато се говори за анализ, се говори за годишен, или информация. /говорят всички/ Или информация за шестмесечния отчет.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колежке Димитрова, имате думата.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Извинявам се, но тогава тази комисия трябва да се закрие, защото тази комисия съществува, за да прави постоянно анализи и да следи натовареността. Това, което пише в закона е прословутия годишен доклад, който се прави за отчетност на съдебната система и приетия на средата на годината, шестмесечие, обаче каква е пречката тази комисия, отговаряйки и за съдебна карта, и за натовареност да прави анализ на съдилищата ако иска и на два месеца ако това е необходимо. Тя всъщност съществува заради това. В този смисъл мисля, че употребихме думата "анализ" и в този смисъл мисля, че я разбраха и всички останали.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Конкретно предложение - да гласуваме в този вид, както е предложено или с някакви..? Конкретно предложение за гласуване.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз искам да направя уточнение - струва ми се, че говоренето в комисията не беше да се правят анализи на няколко месеца, а беше за годишния анализ и за шестмесечния анализ. Самата дума "анализ" предполага проследяване на процесите в някакъв определен период от време, за да може конкретно за това, което говорим да се проследи и някаква тенденция, т.е. да се види например тенденция към увеличаване или към намаляване на делата. За два или за три месеца анализ не може, релевантен анализ ми се струва, че не може да бъде направен, да не говорим до какво ще доведе, за да можем да направим ние анализ дали в един орган на съдебна власт, съд в частност, се е увеличила натовареността, а в друг е паднала трябва да съберем сведения от всички органи на съдебна власт, т.е. тези отчети, които тук са посочени в закона, който г-н Магдалинчев цитира са посочени като шестмесечни, ние трябва да ги раздробим на ежемесечни и на тримесечни, и въз основа на тях да правим анализ. На мен това ми се струва опасно и няма да подкрепя такова решение. Говоренето в комисията беше за двукратно провеждане на конкурсите, след годишния анализ и шестмесечния анализ. Мисля, че протоколът от заседанието се пази и това нещо може да се види. Аз не приемам, че може на всеки два-три или един месец да се откриват процедури по 194, ал. 1 с оглед резултатите от предния месец, защото за един месец може да са постъпили много дела в един съд, пък в друг по-малко, но това не показва тенденция и не може да доведе до анализ.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Предлагате ли в момента проект на решение?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Г-н Магдалинчев го предложи.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Не искам да ми се изопачават думите. Анализ го приехме, действително говорихме за шестмесечни,

защото такива съществуват, но не отрекохме възможността когато е необходимо да направим анализ и ще дам конкретен пример - когато възниква ситуацията с пограничните региони ВСС реагира когато проблема си отиде! Тогава нямаше как да се командирова, но можеше да се приложи за кратко време процедура. Това имам предвид, че е необходимо да се следи. Никой не е казал, че на два месеца или на един месец ние ще седим с калемите да правим анализ на всичко, което се случва, но ние затова сме такава комисия да имаме възможност и способността по-скоро да реагираме във всеки един момент когато има необходимост от това.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: След всичко това, което се изговори аз имам конкретно предложение - нека да лимитираме определен период от време - шестмесечен срок когато се предоставя такава информация и при положение да остане чл. 41.3. при изключение, при обоснована необходимост процедурата по 194 може да се провежда при спазване на общите правила. Нека тогава така да стане, защото действително това, което казва колегата Димитрова е точно така. При увеличаване на определен брой като тип и вид дела също може да се реагира и при очертана тенденция за прекомерна натовареност на колегите, но просто да е обоснована необходимостта. Затова е изключение. /говорят всички/ На шест месеца. Точно така. Двукратно. И другото да остане - по изключение. Това е предложението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Тъй като за малко бях навън, предложението е да се гласува точка по точка? Така ли? Добре. Тогава започваме с точка 41.1. Какво е предложението за текст?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Вариант на комисията, вариант на колегата Пашкунова.

ЛОЗАН ПАНОВ: На комисията и на г-жа Пашкунова. /шум в залата/ Нормата на закона. Точка 12 и 13. Цитирайте ги.

ВЕРОНИКА ИМОВА: След ежегодния анализ за отчитане степента на натовареност на органите на съдебната власт и съответно след шестмесечната информация от съдилищата за тяхната дейност.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Защо се ограничаваме?

ГЛАСОВЕ: В закона го пише така.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Ама не можем да правим анализи на два месеца!

ГЛАСОВЕ: Нека да гласуваме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Двете предложения. Едното на комисията, другото предложение на г-жа Пашкунова и г-н Магдалинчев. /На таблото излиза резултат: 4:7:2/ Имаме решение.

Продължаваме с точка 41.2. Предложението е за отпадане. Друго предложение няма. Режим на гласуване. Няма друго предложение, имаме само да отпадне или да остане. 11 гласа "за", 2 "против". Имаме решение.

Точка 41.3. - в два варианта - да отпадне или да остане. Който е "за" да отпадне, гласува "за", който е "против" да не отпада, гласува "против". 5 гласа "за", 8 "против", така че точка 41.3. остава. Благодаря ви.

/След проведеното явно гласуване/

24. ОТНОСНО: Предложение за изменение на решение Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 29/20.12.2016 г., т. 41

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

24.1. Процедурите по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ да се провеждат за текущата година, след приемане на годишния анализ по

реда на чл. 30, ал. 5, т. 12 и т. 13 от ЗСВ, за натовареността на съдилищата и прецизиране на възможностите за преместване в равен по степен орган на съдебната власт и по възможност в същия апелативен район. Процедурите по чл. 194, ал. 1 от ЗСВ следва да се провеждат по единни критерии за цялата страна.

24.2. По изключение, при обоснована необходимост, процедурата по чл. 194, ал. 1 от ЗСВ може да се провежда при спазване на общите правила.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, в 13,10 ч. отново тук.

/След почивката/

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме заседанието на Съдийска колегия. Точка 25 от дневния ред.

Г-жо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Във връзка с проекта за децентрализирано разпределение на заповедните дела от Комисията за натовареност се предлагат двама представители, които да вземат участие в работни срещи с органите на изпълнителната власт, защото такива ще се наложат, включително най-вероятно и във връзка с всички онези обстоятелства, които съпътстват стартирането на този проект, защото в крайна сметка ние разчитаме на изпълнителната власт. Предлагат се г-жа Димитрова и предложението е и за мен, аз имам предложение да бъде включена в тази контактна група и г-н Магдалинчев като представляващ ВСС, освен това той е и от комисия "Бюджет и финанси" и считам, че е много подходящо да има един човек от тази комисия в тази контактна група при срещите с изпълнителната

власт във връзка с тази система. Т.е. имам и предложение за г-н Магдалинчев, отделно с това, което е на комисията.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз имам въпрос - каква е целта и какви са очакванията от тази работна среща и питам не просто, защото имам някакви съмнения затова, че се върши нещо нередно, а защото имам опасения, че с подобни инициативи на Комисията за натовареност и решения на Съдийската колегия, които легитимират тези инициативи се дублират функциите на Координационния съвет и на работата по проектите, по които ние сме сформирали екипи, вече има изготвяне на технически задания, така че искам да разбера какво се цели с подобна среща, при положение, че в качеството си на член на Координационния съвет и избрания от Пленума Координационен съвет ежеседмично, да не кажа по няколко пъти в седмицата се срещаме с управляващия орган, срещаме се с Министерство на правосъдието и всъщност отговора, който ни се дава във връзка със системата за централизирана електронна обработка на заповедните дела е един и същ, че това нещо може да бъде реализирано само и единствено в проекта за портала за достъп на гражданите до електронно правосъдие и електронни услуги, и не знам дали се цели нещо различно от това, което вече доколкото си спомням и на работно заседание с г-н Томислав Дончев също обсъждахме и получихме същия отговор.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: По отношение на финансирането, източника на финансиране на тази система, доколкото това, което ми беше предадено от заместник-министъра на правосъдието е, че не е категорично и абсолютно сигурно дали ще бъде в рамките на европейски проект, напротив, има идея, която вече това е предмет на реализация от страна на Министерство на правосъдието и лично на

министър Цачева, за да не се изчаква европейски проект и понеже според заместник-министъра няма възможност това да бъде в рамките на този европейски проект, идеята е ако има възможност това да се финансира с бюджетни средства. Идеята за създаването на тази контактна група не е с оглед на това да се водят някакви преговори за финансиране, поначало изграждането на междуведомствената работна група, което трябва да включва представители не само на тези, които излъчихме от ВСС, ами от Министерство на правосъдието, от Камарата на частните съдебни изпълнители и различни други организации, чиито интереси, които също по някакъв начин ще бъдат обхванати от тази система, идеята е чисто организационни въпроси да бъдат решавани на тези работни срещи и считам, че следва да има едно делегиране в рамките на чисто организационни въпроси, а не на въпроси, свързани с това, тази контактна група няма правомощията да казва: да, ние сме съгласни да бъде финансирането оттук или от другаде, това се определя от изпълнителната власт и в крайна сметка идеята е чисто оперативно и организационно да има възможност тези представители, които се излъчиха вече от страна на Съдийската колегия за участие в работната междуведомствена група да имат възможност все пак да участват в такива срещи, когато е необходимо, защото иначе за всяка среща ще трябва да определяме и да вкарваме за разглеждане, в рамките на Съдийска колегия. Това е. Не мисля, че ще изземем по някакъв начин, в никакъв случай прерогативите на Съвета за координиране.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Не, просто има проектни екипи, ние непрекъснато сме в преговори и контакти и с Министерство на правосъдието, и с управляващия орган, дори мога да ви предложа на вниманието последния отговор очевидно по организирани срещи от членове на ВСС на управляващия орган, в който изрично се казва, става

дума за отговор от г-жа Надя Зарева, която е началник отдел "Мониторинг и верификация" към управляващия орган, че разработването и внедряването на нова услуга за заповедното производство, нали затова се борим, може да се включи като част от вече одобрения от управляващия орган проект с наименование "Доразвитие и централизиране на порталите за достъп на граждани до информация, електронни услуги и електронно правосъдие", който се изпълнява от ВСС и има бюджет 764 хиляди 276 лева. И аз не виждам защо трябва да се организират срещи с органите на изпълнителната власт във връзка с тази система, без да има яснота откъде ще се финансира подобна система, след като във въпросния проект, който вече е одобрен и е на фаза техническо задание има подобни средства и продължавам с цитата: в рамките на мярка 3.1. бе доразвитие и централизиране на порталите за достъп на граждани до информация, електронни услуги и електронно правосъдие от Пътната карта за изпълнение на стратегията за въвеждане на електронно управление и електронно правосъдие се предвижда само една услуга, поради което не съществува пречка да се разработи и внедри нова услуга за заповедното производство, която по същество и логика повтаря предвидената в одобреното вече проектно предложение с цитираното наименование. Така че аз не виждам какво още претендираме и какво още желаем в тази посока, при положение, че имаме средства, които можем да ползваме по един одобрен проект и имаме възможност за близка реализация на тези прекрасни идеи, които ще доведат до разтоварване на съдилищата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Идеята за определянето на тези представители дойде по искане на Министерство на правосъдието. Това беше конкретната молба на заместник-министъра, защото не се касае

само за финансиране, тук са касае по принцип за организационни въпроси и пак казвам, има абсолютна противоречивост в становищата, които аз чувам от управляващия орган, от страна на Министерство на правосъдието, явно е въпрос на доизясняване между тях самите по какъв начин ще бъде финансирано. Аз пак казвам - нашата контактна група няма за цел да дублира ничии функции, единствено чисто организационни и те са свързани с това най-малкото, защото след като изпратихме нашето решение на Съдийската колегия, заедно с концепцията, изготвена от работната група някой трябва все пак да отиде и да води разговори с изпълнителната власт по отношение на това как точно ще се стартира, защото не е сигурно, аз пак казвам - не е сигурно, че ще бъде по този европейски проект. Това, което предлагаме като решение, предложение за решение е свързано с молба от страна на Министерство на правосъдието, нищо по-различно.

ГЛАСОВЕ: Хайде да гласуваме.

ЛОЗАН ПАНОВ: От това, което става дума, от разговора, че има проект, който това нещо може да бъде включено в проекта и да се реализира. Вижте, за да не е този казал, онзи казал, моля ви, писмото на министър Ахладова къде е, което Вие казвате, вероятно трябва да бъде към преписката. Ако вчера някой е казал нещо, поне трябва да има някакви данни за това нещо, иначе вървим на това - този казал, онзи казал.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Писмо, с дата на срещата, с дневен ред.

ЛОЗАН ПАНОВ: Работна група и т.н.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Казаха, че това със заповедното производство, което предлагаме може да се включи в този проект, който предвижда повече от една електронна услуга, дори стана дума, че имаме икономии по друг проект, за повече от 80 хиляди, ако не стигнат средствата няма пречка да направим мотивирано предложение и те да

се пренасочат, за да може да се реализират именно тези идеи за заповедното производство. Няма пречка. Това е от последната среща, с която бяхме миналата седмица.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Няма синхрон.

ЛОЗАН ПАНОВ: Вижте, няма синхрон, обаче излиза, че е при нас няма синхрон. Така излиза.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Извинявайте, че пак ще взема думата. В крайна сметка и членовете на Координационния съвет, и членовете на проектните екипи са сформирани с решение на Пленума на ВСС. В крайна сметка си мисля, че трябва да се подчиним на волята на мнозинството, ако някой има някакви претенции и други щения нека да ги заяви, а не всеки да си води и организира срещи, да провежда разговори, независимо един от друг и в крайна сметка малко да ви кажа даваме лоши, разнопосочни сигнали пред органите на изпълнителната власт. Това мога да ви кажа. Аз мисля, че г-жа Марчева е уведомена за абсолютно всичко, което се случва, поне г-жа Машева и г-жа Мутафова така ми казаха.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Искам само да добавя следното нещо - има едно дълбоко неразбиране, включително от страна на представителите на Координационния съвет. Не става въпрос за нова електронна услуга, тук става въпрос за система за разпределение на дела, на определена категория дела, които са към 50-60 % от делата във всички районни съдилища в страната, т.е. не става въпрос за това, че някой може да подаде чрез интернет, по електронен път заявление по 417, а затова, че тези дела ще бъдат отделени в абсолютно различна система за разпределение на делата и това е един различен продукт, една различна система. Просто това трябва да се разбере. Това ако считате, че трябва да бъде официално изискано писмо, защото това

беше действително в един разговор със заместник-министъра и с министър Цачева.../шум в залата/

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Имова, заповядайте!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Г-н Панов, колеги, имам процедурно предложение да отложим разглеждането на тази точка до изискване на документите, на които Вие се позовавате от г-жа Ахладова.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Процедурно предложение има. Подлагам го на гласуване, колеги. 11 гласа "за", 2 гласа "против". Благодаря ви.

/След проведеното явно гласуване/

25. ОТНОСНО: Определяне на представители за участие в работна среща с органите на изпълнителната власт във връзка със системата на централизирана електронна обработка на заповедните дела

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

25.1. ОТЛАГА разглеждането на точката.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме със следващата точка 26.

Заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: След една кореспонденция с главния инспектор решихме, че трябва въпросът да влезе за обсъждане на Съдийска колегия. Защо. Проблемът е, че ние се опитваме да анализираме и да обхванем всички проблеми, свързани с натовареността и разчитаме на помощ от Инспектората по отношение на това да се предостави систематичен и аналитичен отговор за това, което те са констатирани, инспекторите, при проверките си в съдилищата през 2016 и 2017 г., като отговорът на Инспектората е

винаги един и същ, че това ги има в докладите за проверки, т.е. един вид следва ние от доклади, които са създадени от друг орган, ние сами да извличаме констатации по отношение на натовареността. Молбата ми е, доколкото считам, че тези доклади, след като са изготвени от Инспектората и те имат поглед върху това, което са видели, което са констатирани, и могат да направят един аналитичен отговор затова какви са типичните проблеми или това, което са констатирани по отношение на натовареността в съдилищата. Това е общи линии.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Точкова, заповядайте!

ТЕОДОРА ТОЧКОВА: Аз не съм съгласна с предложението проект на решение и моля същото да бъде отхвърлено. Както стана ясно двукратно отговорих на Комисията по натовареност, че констатациите за натовареността на магистратите се съдържат във всеки акт на Инспектората от комплексна планова проверка или от тематична проверка, свързана с натовареността. Актовете от проверките на Инспектората, както знаят всички, се изпращат на колегиите на ВСС, т.е. както Съдийската, така и Прокурорската колегия на ВСС имат знание за констатациите на Инспектората по отношение на натовареността на проверяваните органи на съдебната власт.

На следващо място, съгласно чл. 30, ал. 5, т. 10 от ЗСВ Съдийската и Прокурорската колегии на ВСС имат правомощията само да възлагат на Инспектората проверки, които не са включени в годишната му програма. Правомощие да възлагат аналитични доклади и справки на Инспектората по повод дейността му по чл. 54, ал. 1, т. 1 и 2 от закона Колегиите нямат. Инспекторатът също няма правомощие и няма задължение да изготвя такива аналитични доклади и такива аналитични справки. Дори обаче и да се възложи предоставянето на такъв аналитичен отговор, Съдийската колегия на ВСС трябва да има предвид, че това решение на ВСС, на Съдийската колегия към ВСС

представлява индивидуален административен акт, който подлежи на общо основание на съдебен контрол.

На трето място трябва да се има предвид, че изготвянето на подобен аналитичен документ е предвидено, в рамките на финансираня по оперативна програма "Добро управление" проект "Въвеждане на система за наблюдение и регулиране на натовареността на магистратите и съдебната администрация, създаване на стандарт за условията на труд в органите на съдебната власт и повишаване на ефективността на работата им", с бенефициент ВСС. За възлагането на дейността е обявена обществена поръчка, която е публикувана на 1 февруари 2018 г. на профила на купувача на интернет-страницата на ВСС. В случай, че систематичният и аналитичен отговор по въпроса за натовареността бъде възложен на Инспектората, то според мен съществува реален риск ВСС да изгуби финансирането на дейността.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Изказвания?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Има предложени материали по тази подточка. Чухме становище на главния инспектор. Ако няма дебати, предлагам да гласуваме, като предложението е за възлагане на главния инспектор да представи анализ за констатираните проблеми, съответно гласува се който е „за“ подкрепа, който е против – „против“.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Какви са тези констатирани проблеми?

ГЛАС: Това е най-общо казано.

ТЕОДОРА ТОЧКОВА: Аз не мога да разбера – актовете са при вас, защо не ги прочетете и защо не направите анализ? Това е ваше правомощие. Всички актове на Инспектората са във Висшия съдебен съвет. Значи вие карате ние да направим анализ на нашите актове, а вие да направите анализ на актовете по отношение на натовареността. Какъв е проблемът, не мога да разбера! Просто трябва капацитет за тази работа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само в контекста на това, което се казва, спомняте ли си, може би някои от колегите, които са членове на Висш съдебен съвет и в момента участваха в тези анализи, които ние направихме на военните съдилища, в тези анализи, които направихме също така на специализираните съдилища, отне страшно много време на съдиите, които освен правораздавателната си дейност, извършваха и тази аналитична дейност. Тези анализи бяха предоставени на ВСС, те са във ВСС, така че ако някой трябва да го анализира всичко това нещо, трябва да бъде Висшият съдебен съвет. (шум в залата, обсъждат) Освен това, аз разбирам внесената точка, но отново казвам - нали трябва да има все пак някакви мотиви и съображения затова, когато тя се внася. От това, което виждаме в момента, е едно писмо от главния инспектор до г-жа Марчева и след това виждаме само едно решение след това, и отново мотивите, и съображенията ги чуваме за първи път сега тук в залата. (С. Мавров: Само момент.) Заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Аз колеги, се извинявам, трябва да отида в Министерство на отбраната. Пратили сте ме там.

ЛОЗАН ПАНОВ: Разбирам Ви, напълно. Аз също имам ангажимент, има още точки в дневния ред.

Г-жо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Всички материали, ако бъдат прочетени, вътре всичко е написано - решенията на комисията с мотивите, които сме имали членовете на комисията, когато сме взели това решение. Аз не виждам какво повече трябва да преразкажем на ново в 10 страници, това, което го има като документи. Аз ми се ще (Прекъсната от Л. Панов: Мотивите на КАК са много по-обстоятелствени за всяка една точка) Не, не, защо да са по-обстоятелствени? Тоест Вие не може да сравнявате решенията на КАК с решенията на комисията за натовареност, защото касаят съвсем различни неща като предмет и като

начин на взимане на решения. Аз просто бих помолила да се четат материалите преди заседание, за да не се влиза в заседание с въпроси „Но ние това не го знаем“ и т.н., да се налага да го възпроизвеждаме устно. Инспекторатът е орган към ВСС. Инспекторатът в лицето на съдебните инспектори, които са по закон с високи професионални качества и т.н. могат да направят от собствените си актове доклади, да извлекат най-важното от това, което са констатирани като проблеми за натовареността. Считам, че не е необходимо ние да четем чужди актове при условие, че това са актове на Инспектората. Това е нашето предложение. Ако искате, предполагам, че всеки си е формирал вече становище, дайте да гласуваме.

ГЛАСОВЕ: Да гласуваме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, няма други изказвания. Режим на гласуване.

5 гласа „за“, 7 гласа „против“. Нямаме решение по тази точка.

Продължаваме с точка 27. Заповядайте!

ГЛАСОВЕ: Имаме решение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Не се приема предложението, прощавайте! Прощавайте!

(След проведеното явно гласуване)

26. ОТНОСНО: Предоставяне на информация от Инспектората на Висшия съдебен съвет относно констатираните проблеми в натовареността, установени при извършените от ИВСС проверки в съдилищата през 2016-2017 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предложението на Комисия „Съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“ да се възложи на главния

инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет да предостави систематичен и аналитичен отговор за констатирани проблеми в натовареността, установени при извършените от ИВСС проверки в съдилищата през 2016-2017 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-н Кояджиков!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Г-н председател, позволете ми точки 27 и 28 да вървят заедно, те са взаимно свързани. Тук се касае за отмяна на наши решения, с които не допуснахме кандидати за участие в конкурс за административни ръководители на Районния съд в гр. Златоград и на Административния съд в гр. Кърджали. Внасянето на тази точка в дневния ред е предопределена от Решение № 3 на Конституционния съд, което е част от материалите по него. Внасяме с колежката Марчева поради причината, че в КАК тези въпроси бяха обсъждани и беше прието за сведение решение на Конституционния съд, а не бе внесено предложение за отмяна на тези наши решения. Заради това решихме да го внесем направо в колегията, без обсъждане допълнително в КАК. Впрочем говорихме и с г-жа Дечева, която е председател на Комисията по атестирането и конкурсите и тя каза, че при положение, че е нещо, което е обсъждано, не налага да бъде обсъждано повторно в тази комисия. Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков, след това г-жа Дишева.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, аз ще ви предложа да разделим гласуването по тези точки поради следните съображения. Ние в момента действаме безспорно като административен орган и следва да изпълним изискванията на чл. 156 от АПК във връзка с оттегляне на нашия административен акт. Член 156, ал. 1 от АПК казва, че може да се оттегли по всяко положение на делото съответния акт със съгласието на останалите ответници. Принципно аз съм твърдо „за“ да направим това,

но мисля, че сме поставени пред различни хипотези по отношение на двете дела. Защо?

По отношение на производството, което касае колегата за Районен съд – Златоград, нали там имаме само един кандидат, който ние не сме допуснали до участие заради тълкуването на съответната разпоредба от Закона за съдебната власт. При положение, че там нямаме друг ответник, ние не можем в момента да вземем такова решение да оттеглим нашето решение така, както то е било взето преди това.

Не така стоят обаче нещата по отношение на Административен съд – Кърджали, там имаме двама кандидати. Освен това съдът, като е насрочвал производството по делото изрично е дължал определение, с което е конституирал и заинтересована страна. Това е другият участник в процедурата. Съгласно нормата на чл. 156, ние преди да вземем нашето решение за оттегляне, трябва да поискаме съгласието на другата страна. В противен случай няма да постигнем целта и съдът няма да прекрати производството, ако няма съгласие на другата страна.

Предложението ми принципно е по отношение на точка 28 да отложим, като изискаме съгласие на другия участник в производството. Мисля, че се казваше..., само да погледна как беше другия участник в производството за административен съд (Намесва се А. Дишева: Ангел Мавров Момчилов) Да, точно така. (Намесва се Л. Панов без микрофон, несе чува) За първото нямам нищо против да се гласува да се оттегли акта, но по отношение за второто, където е Административен съд – Кърджали, там имаме допуснат кандидат Ангел Мавров Момчилов, който е конституиран и като заинтересована страна в производството пред Върховния административен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. Всъщност, преди да дам думата на г-жа Дишева, г-н Кояджиков само докладваме две точки заедно, нали, но в случая нямате „против“ това (Намесва се Др. Кояджиков: Докладвам ги заедно, нямам нищо „против“, разбира се), защото те са взаимосвързани откъм решението на Конституционния съд, което предопределя и двете точки. В този смисъл той докладва двете точки заедно, но аз ще го подложам на разделно гласуване, няма проблем.

Г-жо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Всъщност г-н Чолаков каза всичко, което смятах да кажа, и напълно споделям това, което той каза. Аз ще гласувам в подкрепа на първото решение и считам, че следва да уведоим другият кандидат, който е допуснат по второто решение (това за Кърджали) да го попитаме дали дава съгласие за оттегляне на административния акт, точно в какъвто смисъл е чл. 156, ал. 1 от АПК и също така г-н Чолаков го каза, но да внесем терминологично уточнение в диспозитива на решението не „ОТМЕНЯ“, а „ОТТЕГЛЯ“. В административното право това са различни актове, различни действия и имат различни последици. В случая сме в хипотезата на оттегляне, освен ако колегите не държат да отменим решението. Ако ще отменяме, аз ще гласувам „против“. Оттегляне имам предвид и в този смисъл да променим диспозитива като „ОТТЕГЛЯ“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, ако няма други изказвания, точка 27 диспозитивът „Отменя“ се заменя с „Оттегля решението си по Протокол № 42 от 2017 г. и връща преписката на КАК (Прекъснат от А. Дишева: Да посочим чл. 156, ал. 1, нали?) (Г. Чолаков: И да уведоми съда все пак) Да, добавяме само чл. 156 (Г. Чолаков: алинея първа) АПК.

Режим на гласуване по точка 27-ма с корекцията, която направихме. (Г. Чолаков: И съответно нашите процесуални

представители да внесат това нещо (Намесва се А. Дишева: искане за прекратяване) искане за прекратяване.)

12 гласа „за“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, имате ли нещо „против“ да допълним нашето решение да задължим процесуалните представители на Висшия съдебен съвет да внесат решението (Г. Чолаков: С искане за прекратяване по административно дело 12588) по конкретното дело за прекратяване на производството. Да не го гласуваме, всъщност то мисля, че е ясно от себе си.

(След проведеното явно гласуване)

27. ОТНОСНО: Проект на решение за преразглеждане на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 42/17.10.2017 г., т. 1 относно допустимостта на кандидата, участник в процедура за избор на административен ръководител – председател на Районен съд - Златоград, във връзка с Решение № 3/30.01.2018 г. на Конституционния съд

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

27.1. ОТТЕГЛЯ, на основание чл. 156 ал. 1 от АПК, решението си по Протокол № 42/17.10.2017 г., т. 1, във връзка с Решение № 3/30.01.2018 г. на Конституционния съд, обнародвано в ДВ, бр. 12/06.02.2018 г. по конституционно дело № 9/2017 г., относно тълкуване на разпоредбата на чл. 129, ал. 6 от Конституцията на Република България.

27.2. ВРЪЩА преписката на Комисията по атестирането и конкурсите за извършване на нова проверка по реда на чл. 194а, ал. 2, изр. 2-ро от ЗСВ за произнасяне по допустимостта на кандидата -

участник в процедурата за избор на административен ръководител – председател на Районен съд - Златоград.

27.3. ЗАДЪЛЖАВА процесуалните представители на ВСС да представят решението по т. 27.1. по административно дело № 12588/2017 г. на ВАС, за прекратяване на производството.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 28.

Предложението на вносителите е да отмени своето решение, да се върне преписката на КАК. Предложението на г-н Чолаков обаче и на г-жа Дишева е в смисъл да се отложи (Г. Чолаков: Да се отложи разглеждането и да се изиска съгласие на другия участник в производството (А. Дишева: Ангел Мавров Момчилов) Ангел Мавров Момчилов – председател на Районен съд – Кърджали. Г-н Кояджиков, г-жо Марчева?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: При това положение това да стане, по-правилно и издържано е. Оттегляме нашето предложение, то това всъщност е само мое предложение (говорят няколко души едновременно, не се чува)

ЛОЗАН ПАНОВ: Оттегляте Вашето предложение?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Нека да се отложи, да, но по процедурата, да, нека да се отложи.

ЛОЗАН ПАНОВ: Съгласен сте?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Да. (Г. Чолаков: Само да се изиска съгласие.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков и г-жа Марчева вносителите.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Тук съм само аз.

ЛОЗАН ПАНОВ: Всъщност, прощавайте, г-н Кояджиков, Вие сте вносител. Прощавайте, извинявам се много!

Г-н Кояджиков, съгласен сте да се отложи с това предложение да се изиска съгласието.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Да се отложи, съгласен съм.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, режим на гласуване.

(Г. Чолаков: Нека да е в 7-дневен срок за отговор.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Седмодневен срок от получаването. Г-н Кояджиков в седмодневен срок от получаване на съобщението. В смисъл да има все пак някакъв мобилизиращ ефект.

12 гласа „за“. Благодаря ви.

(След проведеното явно гласуване)

28. ОТНОСНО: Проект на решение за преразглеждане на решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 50/12.12.2017 г., т. 5 относно допустимостта на кандидата, участник в процедура за избор на административен ръководител – председател на Административен съд - Кърджали, във връзка с Решение № 3/30.01.2018 г. на Конституционния съд

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

28.1. ОТЛАГА произнасянето по оттегляне на административния акт по решение по Протокол № 50/12.12.2017 г., т. 5.

28.2. ДА СЕ ИЗИСКА съгласие за оттегляне на административния акт, на основание чл. 156, ал. 1 АПК, от другия участник в административното производство - Ангел Маврев Момчилов - административен ръководител – председател на Районен съд – Кърджали, в 7-дневен срок от получаване на съобщението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 29. Колеги, точка 29 е по постъпило писмо, което е издадено на 14.02.2018г. Постъпило е във ВСС на 19.02.2018 г., след това е препратено към мен и към членовете на Висшия съдебен съвет. То е адресирано до Висшия съдебен съвет, до председателя на Комисията по култура и медиите на Народното събрание, председателя на Съвета за електронни медии с копие до председателя на Апелативен съд – Бургас и заместник-министър на правосъдието г-жа Ахладова. Писмото е изпратено от заместник-министъра на външните работи Юрий Щерк. То е със съдържание, че е постъпило писмо от г-н Арлем Дезир, представител по свободата на медиите на ОССЕ, до посланик Светослав Спасов, постоянен представител на Република България към ООН, ОССЕ и други международни организации във Виена. Писмото е приложено към материалите по преписката.

В писмото се изразява загриженост във връзка със скорошни развития в България и действия от страна на Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество (КОНПИ), които биха могли да имат негативно отражение върху съществуването на медиите „Капитал“ и „Дневник“. В писмото се споменава и решение на Бургаския апелативен съд, с което се потвърждава запора върху капитала и имуществото на г-н Иво Прокопиев, съсобственик на „Икономедия“. В писмото на Представителя по свободата на медиите на ОССЕ се отправя молба към властите в България за информация по случая, както и относно последствията върху продължаването на дейността на засегнатите медии. Г-н Дезир подчертава своето убеждение, че текущото разследване не трябва да води до ограничения върху функционирането на медиите.

В тази връзка, в този смисъл е искането към нас, се моли за съдействие за отговор на запитването дали наложените по искането на КОНПИ обезпечителни мерки върху имуществото на г-н Иво Прокопиев и свързаните с него юридически лица могат да доведат - пряко или косвено до ограничаване на свободата на словото и независимостта на медиите „Капитал” и „Дневник”. Благодарят за нашето съдействие и по възможност да изпратим отговор до 28.02.2018 г.

Отново казвам, писмото е изпратено до ВСС, Съдийската колегия, адресирано след това и към мен, и всеки един от вас е имал възможност да се запознае с него. (Др. Кояджиков: Няма проект за решение, не знам. Вие ли го внасяте?) Не, защото то е отправено към цялата Съдийската колегия, и в този смисъл.

Г-жо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз не разбирам какво съдействие се изисква от нас. Съгласно чл. 16 от Закона за съдебната власт ние сме орган, който има определени правомощия, но не можем да се намесваме в работата на съответните органи на съдебна власт. Очевидно тук става дума за наложени обезпечителни мерки от бургаските съдилища. Сега ние няма по какъв начин и в каква форма да съдействаме дали тези обезпечителни мерки, които са наложени, не ограничават пряко или косвено свободата на словото и независимостта на цитираните медии. Така или иначе това е извън обсега според мен на нашата компетентност и ние не можем да вземем отношение – нито познаваме делата, нито имаме правото да даваме указания и съвети на съдилищата как да процедират още повече, може би делото е приключило с влязъл в сила съдебен акт, ако Бургаският апелативен съд се е произнесъл. (Г. Чолаков: Да, произнесъл се е. Обезпечението.) Обезпечение, да, да, мисълта ми е, че ние не можем да вземем

отношение. (Б. Магдалинчев: В тази посока се коментира писмото.) Да, точно така. Аз нямам друга информация, освен тази, която....

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Други изказвания? В писмото се сочи с молба до властите...

Заповядайте, г-н Новански!

БОЯН НОВАНСКИ: ... са наложени върху лицето Прокопиев, а не върху медиите, респективно върху юридическите лица. (обсъждат) Така че тук какво общо има медиите? (Г. Чолаков: Това, което знам от пресата.) (обсъждат)

ЛОЗАН ПАНОВ: Сега вижте в... (А. Дишева без микрофон: ... Говорим, че нямаме правомощия да...) Така или иначе, да, само за момент, за да продължим дебата. Вижте, може да се даде информация по случая, тъй като, вижте, има молба до властите в България за информация по случая. Според мен, ние може да посочим номера на делото, може да посочим по какво производство се е развило, може да посочим какъв е резултата ведно със съдебния акт, колко е продължило производството и т.н. Тази информация поне ние бихме могли да я посочим и смятам, че може да я посочим.

Някой друг? Г-жо Димитрова, след това г-жа Марчева.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Аз съм „против“ да посочим каквито и да било данни. Присъединявам се към становището на г-жа Пашкунова и смятам, че трябва да го приемем за сведение или най-много да отговорим, че не е от нашата компетентност. Те са сезирали и председателя на Апелативен съд – Бургас, който единствено може да даде каквито и да било данни, както прецени.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, аз също се присъединявам към колежата Пашкунова. Само да кажа, че в писмото пише, моля за съдействие за отговор „дали наложените обезпечителни мерки

довеждат до някакво косвено ограничаване свободата на словото“, а сега затова не мисля, че е необходимо ние да им даваме някаква информация за хода на делата, още повече, че на практика това не се изисква от нас. И според мен би следвало да го оставим за сведение, защото според мен въпросите, които се повдигат не касаят съдебната власт, касаят други власти, според мен.

ЛОЗАН ПАНОВ: Какво е предложението, да се приеме за сведение?

ГЛАСОВЕ: За сведение.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: И да отговорим, че това е извън обсега на нашата компетентност, която се изисква.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, предложението е – приема за сведение...

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Приема за сведение със съображение, че депозираното до нас искане за съдействие е извън обсега на нашата компетентност.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други предложения?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре, ако все пак колегата Деница Вълкова не отговори, какъв е проблемът да посочим действително, че се касае за влязъл в сила съдебен акт?

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Ние не знаем за какво става дума?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Е, как не знаем, като вие знаете?

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Деница Вълкова ще отговори, няма нужда да „слагате каруцата пред коня“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Вижте, изпратено е копие до председателя на Апелативен съд, но така или иначе писмо е изпратено и до нас. Аз определено смятам, че ние бихме могли да дадем информация за това, че има такова дело, колко време е протекло делото, че е спазен случайният принцип за разпределение на делата, ако това е така. (Б. Магдалинчев: Въпросът е отнесен пред правораздавателните органи)

Така че във всички случаи, според мен, ние трябва да предоставим такава информация. (Б.Магдалинчев: в чиято компетентност е разрешаването на правния спор.) Още повече, че сме сезирани в крайна сметка от заместник-министър на външните работи и то по питане... (обсъждат) (Намесва се О. Керелска: Сега в момента не мога да преценя...) Заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: В момента не мога да преценя, защото Закона за достъп до (Г. Чолаков: Микрофона) В момента не мога да преценя дали тази информация не може да бъде дадена по реда на Закона за достъп на обществена информация, но при всички положения, нали това е отделен ред и трябва да бъде поискано по този ред? (Б. Магдалинчев: Точно така. По закона за достъп до обществена информация лицето си отправя заявлението.) (А. Дишева: Институция от институция да иска по Закона за достъп до...) (Б. Магдалинчев: Говорим за този, който иска информацията.) Ако искате може да направим справка, защото ние в Комисията по етика опираме до даване на такива становища по този закон, но не мога да претендирам, че го знам наизуст и в цялост. Ако искате, може да направим справка и да го посочим това в нашия отговор, и го колегията да го приеме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Вижте, разбирам, само че писмото е изпратено до постоянния представител на Република България към ООН, ОССЕ и други международни организации във Виена и в крайна сметка е изпратено от представители по свобода на медиите. Тук се говори за искане от институция към самите нас, от институция българска към институция българска – Министерство на външните работи към Висш съдебен съвет, Съдийска колегия.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Мисълта ми е, че ние, за да предоставим информация, ние трябва да изискаме такава информация, защото ние нямаме никакви конкретни данни.

ЛОЗАН ПАНОВ: Разбирам, само че според мен ... (оживление в залата, обсъждат) Предложение за решение – Приема за сведение с мотивите, че не е от компетентността на Съдийската колегия (Б. Магдалинчев: Съдийската колегия при Висшия съдебен съвет, следва от компетентността на правораздавателните органи в Република България (Цв. Пашкунова: които могат да предоставят исканата информация), които могат да предоставят исканата информация.) (Намесва се А. Дишева: или да добавим: „конкретни данни за делото, номер и изход ще бъдат дадени от председателя на Апелативния съд.“) (оживление в залата, обсъждат) (Б. Магдалинчев: Извинявайте, колеги, ще взема отношение по тази точка.) Заповядайте!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Тук очевидно се иска ние, Висшият съдебен съвет и конкретно Съдийската колегия да вземе отношение по въпроса дали този акт няма да застраши свободата на медиите. Ние не можем това нещо да вземем, нали затова казвам, че въпросът е от компетентността на правораздавателните органи, които могат да поискат съответната информация, нищо повече.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, но спокойно ние може да изискаме информация за делото, поне да знаем има ли такова дело, в какво производство, колко време е продължило това производство. Тази информация ние бихме могли да я изискаме и да я предоставим, и според мен, в този смисъл е самото искане, защото в него се пише повече информация по казуса.

Добре, хубаво. Има две предложения – едното предложение е да го приемем за сведение, нали така (Цв. Пашкунова: да кажем, че не е от нашата компетентност) и че не е от компетентността (А. Дишева: Тогава да посочим кое не е от нашата компетентност – да направим преценка дали това влияе върху ограничаване на свободата на словото и независимостта на медиите.)

Добре, колеги. Едното предложение е – Приема за сведение (Б. Магдалинчев: с отговор, че въпросът е от компетентността на правораздавателните органи) от компетентността на правораздавателните органи), (Цв. Пашкунова: които могат да предоставят исканата информация. Това е.), (Б. Магдалинчев: Точно. Нищо повече.)

Добре, нека другото предложение тогава да бъде, може да го сложим алтернативно – да се предостави информация по отношение на делото, продължителност на производството, процедурата, по която се е развило производството.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Това е, защото и Апелативен съд – Бургас не може да отговори на въпроса, според мен, дали се ограничава свободата на словото с наложените обезпечителни мерки. Ние не можем да кажем, че не е от нашата компетентност, а въпрос от компетентност на Апелативен съд – Бургас, примерно. Това, че не е от наша компетентност с това съм съгласна, но другото, което трябва да кажем е във връзка с Апелативен съд – Бургас и другите органи (Б. Магдалинчев: Въпросът по наложените обезпечителни мерки е предмет на правораздавателната дейност на органите на съдебната власт), (Г. Чолаков: Аз предлагам на колегата Пашкунова отговорът беше много по-кратък и ясен, вместо да влизаме в обяснителен режим на гласуване.) (оживление, обсъждат)

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: И аз само едно изречение още. Колеги, никой не ни иска информация за продължителността на производството, затова какво се е случило. Вижте какво искат от нас: *„В тази връзка, моля за Вашето съдействие за отговор на запитването дали наложените по искане на КОНПИ обезпечителни мерки върху имуществото на г-н Иво Прокопиев и свързаните с него юридически лица могат да доведат .. за ограничаване на свободата на словото и*

независимостта на медиите ...”. Значи ние нямаме представа какво се е случило по тези дела, така че не можем да подадем коректна и достоверна информация. (Намесва се Г. Чолаков: И не следва да препращаме към други органи на съдебната власт.) В крайна сметка те са адресати.

ЛОЗАН ПАНОВ: Двете предложения само.

Имаме решение по този въпрос.

(След проведеното явно гласуване)

29. ОТНОСНО: Писмо от Министерство на външните работи на Република България вх. № 2055/19.02.2018 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

29.1. Приема за сведение писмото от Министерство на външните работи на Република България.

29.2. Депозираното искане за съдействие е от компетентността на правораздавателните органи на съдебната власт.

ЛОЗАН ПАНОВ: И последна точка 30. Тя е по мое предложение, позволете ми аз да я докладвам.

В материал със заглавие „Как съдийка, командирована от Лозан Панов от Пещера в София, реши дело в негова полза“, публикуван в интернет сайта „Правен свят“ на 19 февруари 2018 г., се атакува, според мен, съдия Лилия Терзиева - Владимирова, постановила съдебно на Софийския районен съд, по което страна е административният ръководител на Върховния касационен съд.

Със заповед от 15.04.2016 г., на основание чл. 81, ал. 3 от ЗСВ съдия Владимирова е командирована да изпълнява длъжността

„съдия“ в СРС. Именно фактът, че съдия Терзиева-Владимирова е командирована в СРС, се посочва от медията като основание за редица внушения срещу нея. В статията пише, цитирам: „Какви трябва да са последиците, ако командироването е осъществено лично от председателя на ВКС, а след това преместеният от малкия провинциален съд в СРС магистрат, трябва да решава дело, по което ответник се явява именно Лозан Панов? Магистратът би могъл да си направи отвод по делото, за да избегне и най-малкото съмнение в своята обективност, но не го прави. Вместо това се произнася в полза на благодетеля си.“. Кой сега трябва да реши има ли конфликт на интереси? Кой трябва да се сезира и да поиска извършването на проверка? - Съдийската колегия на ВСС? Инспекторатът?”

Всъщност ще се обърна по-назад във времето, когато декември месец поискахме и обявихме възможност за командироване на съдии в СРС. Ако си спомняте думите на председателя на СРС, над 15 места имаше, които да бъдат заети от колеги от страната, които искат. Бяха подадени едва 10 молби, за останалите не се намериха желаещи. Затова аз няма как да не поставя въпроса: Какво благодетелство би могло да бъде командироването от мен, на съдия в СРС, при положение, че броят на желаещите е толкова ограничен? И всъщност по-важния въпрос: Възможно ли е съдия Терзиева-Владимирова да е командирована на 16 април 2016 г., за да реши тя в полза на административния ръководител на ВКС през февруари 2018 г.?

За да не се създават внушения, уважавайки свободата на словото считам, че това, което можем да направим в конкретния случай, е да бъде извършена проверка и в този смисъл е моята молба към вас, да се вземе становище, с което да бъде извършена проверка по конкретния казус. Аз не искам да се прави декларация в полза и защита на единия или някой друг. За да може да няма превратно тълкуване на

фактите, за да може да се знае каква е истината, предлагам ви да бъде извършена проверка, защото в публикацията се внушава, че има проблем със случайното разпределение на делото. Ето защо според мен, може да бъде извършена проверка на случайното разпределение на делото. Внушава се също така, че може би има конфликт на интереси. За да може това да се установи дали е така или не е така, да се извърши проверка и за това, дали има конфликт на интереси. Внушава се същото така, че има нарушение на Етичния кодекс за поведение на магистратите. Дали това е така или не - една проверка би могла да установи. Ето в този смисъл е моето предложение към вас: да бъде извършена проверка по този конкретен случай, за да станат ясни фактите. В противен случай, без никаква реакция по него, в крайна сметка си остава едно петно върху съдебната система и конкретно върху конкретния магистрат.

Г-жо Марчева, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз прочетох внимателно Вашето предложение, обаче има някакво противоречие, което не мога да си обясня. В обстоятелствената част изброявате, в статията се внушава на практика, че съдията Терзиева е имала основание за отвод, но не го е дала, т.е. не е била безпристрастна в случая, а е решила делото в полза на ВКС като страна по делото. В същото време в петитумната част на Вашето предложение Вие казвате „...че за да няма съмнение във Вашата безпристрастност в този случай“, искате да бъдат изяснени фактите по делото във връзка с това как точно е станало командироването на съдия Терзиева.

ЛОЗАН ПАНОВ: Дали има нарушение на случайното разпределение на делото.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: За случайното разпределение на делото не съм прочела, не го виждам в статията. На мен лично, честно

да ви кажа, ми се струва, че тази статия е повод за едно друго решение, което би следвало да вземем, не конкретно с оглед Вашата личност, защото мисля, че Вие като председател на ВКС имате всички механизми да отговорите на медийните атаки. Според мен проблемът е по-скоро друг - в случая основателно или неоснователно се представят някакви факти. Дали те са в цялост, дали всичко по тези факти е изяснено, но действително в случая на практика се хвърля едно съмнение върху безпристрастността на колегата Терзиева. Отводът, знаете всички, че е личен акт, т.е. преценката, че не си безпристрастен по едно дело се прави от самия магистрат, а законът казва изрично в кои случаи трябва да се даде отвод. Липсата на безпристрастност е предоставена на вътрешната преценка на съответния съдия. Ако някоя от страните има такова съмнение, тя следва да го покаже и да заяви ясно намерение, че иска отвод на този съдия по конкретното дело. В случая липсва яснота дали е искан отвод и дали е отказан и т.н. Затова статията според мен, не знам доколко е обективна, но наистина създава едни внушения, които според мен най-малкото не дават възможност на съдията да се защити. Тук идва принципният въпрос, който според мен е по-важен от това, което Вие предлагате, това е - да се вземе решение при такива медийни атаки срещу колеги, понеже ние сме свикнали да не се защитаваме, а съдията говори с акта си, а има и едни случаи, в които съдиите стават неми жертви на медийни екзекуции. Според мен би следвало нашата колегия да вземе някакво принципно становище как следва да се процедира в тези случаи, дали трябва да се обследва всеки един факт и действително като институция ние следва да застанем зад честта и името на всеки един магистрат. Защото това не може да го решаваме ad hoc, както беше в Бургас - сега тук се поставя този въпрос. Това е моето принципно предложение и аз такова предложение бих подкрепила.

ЛОЗАН ПАНОВ: Не разбрах какво е предложението. Само да кажа нещо, вижте... Да, нека предложението, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Това, което бих искала да предложа, принципно е това - в интерес на истината, колеги излязоха с писмо, че би следвало ВСС да изпълни една препоръка на КСЕС за това, че трябва действително да се разработи методика, правила, как се реагира в такива случаи, защото ние всички сме го записали в концепциите си и би следвало по някакъв начин колегите да имат сигурността, че медийните атаки няма да бъдат... Защото според мен автоцензурата е също толкова голям проблем, колкото и нерегламентираното влияние, когато се постановяват съдебни актове. И ако съдиите имат сигурността, че пишейки един съдебен акт ще бъдат защитени от институциите в своята правораздавателна дейност, тогава няма да има този проблем. Но това е въпрос на принципно отношение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Аз Ви благодаря, г-жо Марчева, но публикацията вече е факт. Ако сега тепърва започнем да пишем правила как се реагира в такива случаи, се опасявам, че ще стигнем до това положение в което сме и до момента. По-важното е, тъй като мисля, че по преписката има и позиция на директора на сайта, в която се казва, че „това е вероломна атака срещу свободата на словото и правото на мнение на гражданите“. Искам да кажа, че това, което бих искал, е да се изяснят фактите. Свободата на словото не означава да се опетнява името на някого - било то магистрат или някой друг. Ето защо, в конкретния случай, за да няма внушения, за да няма превратно тълкуване на факти и обстоятелства, най-правилното действие според мен, е да се извърши проверка, да се установи. Аз нямам съмнение дали е имало потребност от командироване на колегата магистрат, но нека и това да се изясни. Тъй като се прави внушение за случайното разпределение, че не случайно е попаднало това дело на този

магистрат, нека и това да се установи също - от председателя на съда или пък от горестоящия орган, който може да направи такава проверка - дали има нарушение на етичните правила, това също може да се установи; дали има конфликт на интереси - това също може да се установи. И тъй като доколкото съм посочен като някаква страна в тази публикация, очевидно всяко нещо, което бих могъл да кажа, дори и чрез медиите, очевидно може да се възприеме като някаква заинтересованост от моя страна. Ето защо, аз се обръщам към орган, който не е заинтересован, който е призван да брани авторитета на съдебната власт, включително и доброто име на магистратите. За да може да не се говори с епитети и с прилагателни, нека да говорим с конкретни факти и обстоятелства - да стане ясно как е направено случайното разпределение; има ли конфликт на интереси; трябвало ли е да направи съдията отвод; искан ли е такъв отвод. Това, което Вие самата казахте, аз не го знам в конкретния случай. А и мисля, че има органи, които могат да направят тази проверка и да го установят. Едва тогава ще разберем дали има по някакъв начин превратно тълкуване на факти, внушения или нещо друго - нищо повече. Аз не искам декларация от страна на ВСС или Съдийска колегия. Аз не искам да взимате страна или нещо подобно - единствено и само да се направи проверка. Мисля, че това е най-правилното действие в случая, когато чрез свободата на словото се твърди нещо, което може да се окаже че не е истина.

Заповядайте, г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Още нещо искам да кажа към това, което вече беше казано от колегите. Ние не знаем, поне аз със сигурност не знам, дали акта, който е постановила съдия Терзиева-Владимирова е влязъл в сила? Това, дали съдията е следвало да си направи отвод, би могло да представлява съществено нарушение на процесуални правила. И ако акта е преминал съответния институционален

контрол и съответната инстанция се е произнесла по този въпрос, ние не можем да направим нищо друго освен да се съобразим с преценката на съответната инстанция, ако акта е влязъл в сила. Ако не е влязъл в сила, ние сме в хипотеза много близка до тази, която обсъждахме в Бургас. Постановен е съдебен акт, който не е влязъл в сила и се правят внушения, по мое виждане, те са внушения, че съдията е допуснал процесуално нарушение като е разгледал делото, след като са били налице факти, по силата на които той е трябвало да се самоотведе. След това, че съдията е постановил неправилно решение, защото страна по делото е лице, наречено „благодетел“, т.е. съда е постановил пристрастно решение и неправилно за това, или в обратния ред - неправилно, защото е пристрастно. Т.е. ако този съдебен акт е потвърден при инстанционния контрол ние нямаме повече правомощия. Това се отнася, разбира се, и за медиите - да коментират дали акта е бил правилен или не, поне по отношение на правилността. И аз подкрепям становището за извършване на проверка по фактите. Освен това, за разлика от колегите, подкрепям становището, че ние трябва да излезем с декларация или друга форма на някакво официално становище, както направихме в случая за районния съдия от Бургас. Направих си труда да разпечатам стенографския протокол от заседанието, което сме провели на 16 януари 2018 г., това е второто за деня заседание от 16, 30. Ще прочета едно, две изречения от нашата декларация: „Членовете на Съдийската колегия на ВСС изразяваме тревогата си във връзка с отразените в някои медии твърдения за неетично и непрофесионално поведение на български съдия, при изпълнение на служебните му задължения.“ Във въпросната публикация аз също виждам такива твърдения за неетично и непрофесионално поведение на съдия Терзиева-Владимирова. „Изразяваме позиция за спазване на баланса между конституционните принципи за свободата на

словото и правото на информация и независимостта на съдебната система. Противопоставяме се на публичното заклеймяване на постановени от съдия актове, с които се отправят внушения за пристрастност, липса на обективност и несъвместимост с високите професионални и нравствени изисквания към длъжността на съдията.". Накрая, правим изявление: „Надявайки се, че въпросните публикации не представляват опит за натиск върху съда по неприключило съдебно производство и за влияние върху неговата безпристрастност." Прочетох само тези части от нашата декларация, които ми се струва, че са относими към конкретния случай. Аз също ценя и даже разчитам на свободата на словото, но не считам, че трябва под прикритието на свободата на словото да се влияе върху независимостта на съда и да се правят внушения за пристрастно поведение на съдия. Аз не виждам друг способ за защита на районния съдия Лилия Терзиева, освен Съдийската колегия да направи проверка по случая и да излезе с официално становище по фактите. И, разбира се, да процедираме по същия начин, както вече процедирахме в един много сходен случай, повтарям. И там съдебният акт не беше влязъл в сила, съдебен акт на районен съд. Коментираше се неговото съдържание, правеха се определени изявления за пристрастност на съдията, за нарушение на етични правила - тук също виждам твърдения, даже са цитирани норми от Кодекса за етично поведение на съдии. Не виждам защо ние трябва да процедираме по различен начин.

А иначе споделям виждането на колежата Марчева за това, че ние трябва да следваме едно и също поведение и да имаме яснота как ще процедираме в подобни случаи.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Използвам и това, което съдия Марчева спомена и отново ще повторя: свободата на словото не означава да се маскири някого! Сами

разбирате, че е много лесно да се пуска в публичното пространство нещо и да се въздейства по такъв начин върху магистратите. Никой магистрат, вярвам, не му е приятно да види своето име написано в някоя медия, в някой сайт. Това, че сме свикнали да го виждаме, не означава, че трябва да продължаваме да живеем в тази превратна реалност. Защото по този начин, нереагирайки по никакъв начин, в крайна сметка това води до въздействие върху магистрата, до страхуване на останалите. Не всеки е способен да понесе всичко това и не всеки е способен да каже: „Въпреки това, аз ще продължа да работя“. Има хора, които не искат това да се случва и по-лесното за тях ще бъде да направят това, което няма да доведе до подобни действия. Но дали така трябва да бъде, дали това е справедливото правосъдие, което ние бихме искали? Ето защо смятам, че в такива случаи трябва да се реагира и най-правилно е да се направи една такава проверка. Може да се окаже, че колегите от „Правен свят“ имат своето основание, но това, което е най-важното, е да направим една проверка на фактите и обстоятелствата, които са посочени, а не да се внушава и да се интерпретира нещо, което може да се окаже, че не е истина. Защото тогава вече преминаваме отвъд някои принципи, а нашата роля в крайна сметка, е да браним авторитета на съдебната система и на магистратите.

Г-жо Пашкунова, заповядайте.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз също ще подкрепя предложението за извършване на проверка по фактите и без да повтарям казаното от колегите, които вече взеха отношение само искам да добавя, че ние като орган сме призвани да отстояваме и да осигуряваме независимостта на съдиите и на съдебната власт като цяло, защото безспорно подобни внушения за това, че съдията е действал некомпетентно или че съдията не е решил делото по

вътрешно убеждение, а под някакъв натиск, влияние и давление, безспорно уронват престижа на съдебната власт. И също искам да се солидаризирам с колегата Марчева, че наистина този Висш съдебен съвет трябва да излезе с принципна позиция. Тук според мен вече са закъснели декларациите, тъй като това беше миналата седмица. Декларацията има своя ефект и последици, когато е своевременна, както направихме по случая Бургас. Но за в бъдеще ние трябва да имаме принципна позиция как ще реагираме при подобни нападки по отношение на колеги магистрати и по какъв начин ще браним честта на колегите, които правораздават.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова, заповядайте.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Благодаря, г-н председател.

Аз няма как да съм на по-различно становище от г-жа Марчева и от останалите, по отношение защита независимостта на съдията и ще застана зад съдията с всичко, което мога. Тук обаче има малка, съществена разлика с Бургас. Тук не се коментира акта на съдията, тук се касае за една медия пуснала една статия, докато в Бургас имаше организация на всички медии, с конкретни коментари по същество, но както и да е... Аз имам един въпрос към Вас: Защо Вие не отговорихте? Защо очаквате от Съдийската колегия да възложи проверка? Вие имате всички правомощия да възложите проверка. Освен това, съдията е замесен в случая не просто заради конкретните си действия. Може би трябва да се обясни на медиите, че когато има отвод, или самоотвод или не се прави, няма механизъм за проверка. Но имаше въпроси към Вас, защо не отговорихте на тях? Включително бихте могли да отговорите и защо сте спазил решението на Комисията по натовареност да командироваме или да не командироваме. Много добре знаете, че никой не може да Ви задължи, и ВСС, да изпълните каквото и да било решение на Съвета, още по-малко, когато е

незаконосъобразно, а ако го считате за неправилно - също. Защото Вие сте този, който управлява. Всъщност в тази статия се слага някакъв акцент на Вашия стил на управление и ми се струва, че Вие трябва да отговорите на тези въпроси. Кое Ви възпрепятства да отговорите на това как е разпределено делото и на всичко останало?

ЛОЗАН ПАНОВ: Веднага ще отговоря. Кое ме възпрепятства да отговоря на това как е разпределено делото. Това дело не е разпределено от ВКС и ми е много трудно да отговоря как това се е случило в СРС. Ако аз поискам проверката, като „благодетел“, както се посочва, и страна, това може да създаде предпоставки за това, че не е направено по един обективен начин. Не мога да отговоря на това дали има конфликт на интереси; не мога да отговоря на това, дали е нарушен Етичния кодекс - за това има органи, които биха могли да го направят. Ето защо смятам, че най-добрият отговор е да се установят фактите и обстоятелствата. Няма дори да отговарям дали се считам за „благодетел“, мисля, че вече го казах преди това. При условие, че няма желаещи да работят в един по-тежко натоварен съд, за какъв „благодетел“ може да става дума? Смятате ли, че когато е командирован съдията през 2016 г., м. април, се е знаело, че ще има такова дело и, че съдията ще участва в разглеждането на такова дело. Ето защо смятам, че обективната проверка ще даде отговор на тези въпроси, без съмнение в когото и да било.

И още нещо за магистрата. Аз съм свикнал на подобен тип атаки, но конкретния магистрат как би могъл да се защити? И ако аз изляза да го защита, в качеството на страна и „благодетел“, както се пише в статията, дали смятате, че това би могло да се възприеме по този обективен и обоснован начин, както би могло да бъде чрез една проверка, каквато аз апелирам към вас да бъде направена, включително и на случайното разпределение, включително на това дали има

конфликт на интереси и дали има нарушаване на Етичния кодекс на поведение на българския магистрат? Това е.

Г-жо Марчева, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз само искам да попитам така ли ще остане Вашия петитум? - „За да няма съмнение в моята безпристрастност в конкретния казус.". Аз лично, така както е предложено, ще гласувам „Против". Ще кажа защо. Аз, както и колегата Димитрова считам, че Вие имате всички механизми да защитите своето име. Но в случая според мен се налага изясняване на фактите не с оглед друго, а защото и в самата статия акцента е върху колегата, не е върху Вас. Това, че се правят някакви съждения по отношение на Вас и някакви епитети, това Вие в качеството си на председател на ВКС имате възможност да защитите своето име не чрез Висшия съдебен съвет, а сам. Но в случая считам, че това дали е трябвало да си даде отвод колегата, дали не е трябвало и т.н., е един въпрос, който действително поставя едни съмнения върху професионализма на този колега. Тя не може да се защити! И както казваше покойният Румен Янков: „Отвод се дава не когато страните не те харесват, а когато съдията не харесва страните.". В случая как може да се прецени едно такова нещо като факт. Затова считам, че така както е направено предложението ВСС не може да институционализира Вашата реакция на медийните кампании, които са срещу Вас, примерно. Считам, че въпросът е принципен и касае конкретния магистрат, а не Вашата личност.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Марчева, предложението беше да се направи проверка за случайното разпределение на делото, има ли конфликт на интереси, нарушен ли е Кодекса за етично поведение на българските магистрати по отношение на конкретното дело и по отношение на съдия Терзиева-Владимирова. Не става дума изобщо за моята личност. /реплика от залата/ Казах Ви защо, ако аз инициирам и

задължа някой да направи такава проверка, имам предвид председателя на районния съд, и на какво основание мога да го направя? Нито пък и.ф. председател на СГС. Това е механизма за проверката, който ... /реплика от залата/ Смятате ли обаче, че трябва да извикам колегите и да им кажа да направят тази проверка? Аз го правя публично пред всички вас и смятам, че проверка трябва да има. Не виждам нищо лошо в това.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Аз Ви зададох въпроса, защото, както добре го обяснихте на нас, така можехте добре да го обясните на медиите, нали? Затова са председателите на съдилища. И затова прагът ни на чувствителност е малко по-голям или поне така пише в редица европейски решения и т.н. Не, че имам против да се извърши проверка, с оглед на това да се защити колегата, но и самият Вие можехте да го извършите, защото не Вие сте страна в процеса, а Върховният касационен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Оставам с впечатлението, че четем различни статии, наистина.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Добре, чува се съображения, изложиха се доводи, има конкретно предложение за проверка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Заповядайте, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз мисля, че няма никакъв проблем да се възложи тази проверка, така както вече сме го направили във връзка със случая в Бургас. Там направихме извънредно заседание на съдийската колегия и взехме решение преписката заедно с материалите да бъде изпратена до Етичната комисия на Окръжен съд-Бургас, защото те се явяваха компетентният орган, съобразно правилата за действие на етичните комисии при съответните органи на съдебната власт и до Инспектората, по отношение на съдържащите се твърдения за нарушаване престижа на съдебната власт, предвид поведението на

колегата в залата. Така че, по отношение на повдигнатите въпроси, като предмет на проверка, аз мисля, че няма никакъв проблем да вземем решение по отношение на това дали са нарушени конкретните разпоредби, които се сочат в статията, на Етичния кодекс, въпросът да бъде отнесен за разглеждане и решаване от Етичната комисия на Софийски градски съд, която е компетентна в случая. По отношение на твърденията, че не е спазен принципът на случайно разпределение на делата и другия въпрос какъв беше, прощавайте? /Л. Панов: Случайното разпределение и конфликт на интереси./ И конфликтът на интереси, безспорно там компетентен е Инспекторатът. Би трябвало да изпратим въпроса за извършване на проверка и взимане на становище от тях.

По отношение на третото, което тук го каза и колегата Марчева, и други колеги, че ние действително трябва да направим нещо принципно, във връзка с едно такова поведение на медиите, като цяло, аз не чух конкретни предложения, но това действително е важен въпрос, върху който трябва да помислим в един спешен порядък, защото случаите не са един и два, трябва нещо да се предприеме в тази насока.

Мисля, че това е нещото, което може да направим на днешното заседание.

ЛОЗАН ПАНОВ: Има предложение за проверка, нали така?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, това е моето предложение за извършване на проверка от тези органи, които считам, че са компетентни. Ако колегите считат, че не са!?!

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков, заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Преди да гласуваме, само да разбера, защо ни използвахте като пощенска кутия до Инспектората, а не сезирахте Инспектората Вие, при положение, че Ви се стори, че не е редно да извършвате сам проверка? Защо трябва ние да вземем това решение? Това не схващам. Ок, разбирам, че тука идеята, ако е идеята

да се защитава съдията от районния съд, добре, но иначе? Ще извършваме проверка на дела?

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Аз усещам как се измества разговорът. Статията, по мое виждане, очевидно е насочена срещу председателя на Върховния касационен съд. Четох я няколко пъти, специално и за целите на днешното заседание, това е моето категорично становище, защото няколко пъти се връща към тази тема. Ненапразно става въпрос за две командирования, които се различават от година и половина във времето и незнайно как се свързват, за да се стигне до извода, че председателят на Върховния касационен съд нарушава правилата за командироване. Така че, ние, както един колега преди малко каза, няма защо да се крием и да се правим, че не разбираме за какво става въпрос. Проблемът според мене е, че преследвайки тази цел, е смачкан един съдия ей така мимоходом. Съдията Терзиева, която просто ей така, за целите на статията, е изкарана некомпетентна, пристрастна, която се възползва от благодетел, която не е направила самоотвод, при положение, че е било нужно да направи и т.н. И моето виждане, при разглеждането на тази точка е, че ние трябва да изразим позиция за защита независимостта на този съдия и на други съдии, които вероятно ще бъдат поставени в същата ситуация. А пък, аз също считам, че в конкретния случай председателят на Върховния касационен съд не би могъл безпристрастно да заяви позиция и да назначи проверка. Между другото, аз не виждам основание в чл. 114, в правомощията на Върховния касационен съд да възлага такава проверка, но ако той беше възложил такава проверка, веднага би бил обвинен в последващо пристрастие, което и без това твърдения за него се съдържат в тази статия. Но аз не виждам, след като ние, като орган, имаме

правомощието да браним и да отстояваме независимостта на съдебната система и в частност на съдиите, бидейки съдийска колегия, защо се притесняваме да го направим, ако сметем, разбира се, че в конкретния случай има основание за това? /Цв. Пашкунова: Имаме конкретно правомощие в това отношение./ И правомощие имаме, да.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Има предложение. Който е съгласен, моля да гласува. Извършването на проверка.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Може ли пак да конкретизирате това предложение, защото аз пак Ви казах, че моето лично вътрешно съпротивление е, че идеята за проверката не е с оглед Вашата безпристрастност, а с оглед конкретния магистрат от районен съд. /Олга Керелска: Проверката е с оглед изясняване на фактите ... в статията. И аз не мога да разбера какво не се разбира?/

ЛОЗАН ПАНОВ: Проверка на случайното разпределение на конкретното дело; налице ли е конфликт на интереси, налице ли е нарушаване етичните правила от Кодекса за етично поведение на българския магистрат. /Гласове: От кой? От кого?/ Съдия Терзиева-Владиминова.

Режим на гласуване. Девет гласа „за“, 3 гласа „против“. Имаме решение.

/След проведеното явно гласуване/

30. ОТНОСНО: Приемане на становище на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет във връзка със статия в интернет сайта „Правен свят“ от 19 февруари 2018 г. и последващи публикации

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ВЪЗЛАГА на Инспектората към Висшия съдебен съвет, на основание чл. 30, ал. 5, т. 10 от ЗСВ, да извърши проверка за

изясняване на фактите и обстоятелствата, изложени в статия, публикувана на интернет сайта „Правен свят“ на 19.02.2018 г., по отношение на разгледаното от съдия Лидия Терзиева - Владимирова дело № 25180/2017 г. по описа на СРС, като се установят фактите по развитието на делото; налице ли е конфликт на интереси; нарушен ли е Кодекса за етично поведение на българските магистрати; спазен ли е принципа при извършване на случайното разпределение на делата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Изчерпахме дневния ред. Благодаря ви
Пожелавам ви приятен ден.

Закриване на заседанието - 14.30 ч.

Стенографи:

Катя Симова

Таня Младенова

Зоя Костова

Невенка Шопска

Изготвен на 06.03.2018 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ